

GYNAIKA

253

SILICODERM-F.

Η απαραίτητος προστατευτική κρέμα του δέρματος δια χειρωνακτικής και οικιακής εργασίας, ως και δια την περιποίηση των νεογνών.

TERYDRAPE-NELO
Ελβετικό βουαλάζ για στόρ από
TERYLEN (ΤΕΡΓΚΑΛ)

- Εύκολο στο πλύσιμο
- Δεν μπαίνει
- Δεν ξεχειλώνει
- Στεγνώνει οξεία λεπτά
- Δεν θέλει σιδέρωμα

«Π. ΔΡΟΣΟΣ»
ΥΦΑΣΜΑΤΑ-ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 37, ΑΘΗΝΑΙ

ΟΙ ΓΚΑΦΕΣ ΤΗΣ ΤΗΝ ΕΚΑΝΑΝ ΔΙΑΣΗΜΗ

Η τρομερή Κ^α Ταλλεϋράνδου

1798 Το μέγαρο Γκαλιφέ, όπου στεγαζόταν το υπουργείο των Εσωτερικών της Γαλλίας στα πρώτα μετεπαναστατικά χρόνια, άφρονόταν άγέρωχο στην όδο Μπάκ. Έκει κατοικούσε ο Ταλλεϋράνδου, μεγάλος Γάλλος διπλωμάτης. Ζούσε σαν γεροντοπαλλήκαρο κι άφρονόσε για την κοινή γνώμη. Έκει, μία νύχτα, γυρίζοντας απ' τη χαρτοπαικτική λέσχη όπου συχνάζε δέχτηκε την επίσκεψη μίας κυρίας, που έχοντας να του μιλήσει για μία επείγουσα υπόθεση.

Ήταν η κυρία Γκράντ, μία Άγγλιδα ζωντοχήρα, ξανθή όμορφη, στέγνη, ψηλή, μ' ανασχηκμένη μύτη και παιχνιδιάρικα μάτια που νόμιζε πως κυνηγούσαν ένα ευτυχισμένο όνειρο. Και το γεροντοπαλλήκαρο καταπλήθηκε με την πρώτη ματιά.

Η όμορφη ζωντοχήρα είχε όλη την περιουσία της στο Λονδίνο. Και καθώς είχε ακούσει σ' ένα γεύμα, ότι ο Βοναπάρτης θα κατέλαβε την Άγγλία και θα λεηλατούσε τις τράπεζες, είχε τρέξει στο υπουργείο για να του ζητήσει βοήθεια και συμβουλή.

Ο Ταλλεϋράνδου γέλασε με την ευστία της και την καθησύχασε. Άλλα λίγες μέρες αργότερα, η κυρία Γκράντ έκανε πάλι την εμφάνισή της στο μέγαρο Γκαλιφέ. Αυτή τη φορά την ένοχλούσε η αστυνομία, γιατί είχε αλληλογραφία με εμικρόδες.

Εκείνη τη νύχτα, ο υπουργός δεν πήγε στη χαρτοπαικτική λέσχη. Την κράτησε να σουπάρουν μαζί και λίγες μέρες αργότερα την έκοι τέσπης στο μέγαρό του.

Οι εφημερίδες χάλασαν τον κόσμο. Το Παρίσι δόκλιρο αναστάτση. Ποιά ήταν αυτή η ξένη που κατάρθωσε να υποτάξει το σκληροπυρηνικό υπουργό; Δεν άργησε να μαθευτεί. Η κυρία Γκράντ στην πραγματικότητα ήταν Γαλλίδα που γεννήθηκε στις Ίνδies στα 1762. Δεκαπέντε χρόνων παντρεύτηκε έναν Άγγλο αξιωματικό, θαυ και δύστροπο. Λίγο αργότερα τον χώρισε, για να παντρευτεί έναν άλλον Άγγλο, τον Φίλιππο Φράνσις.

Άλλα κι' αυτή τη φορά δεν έζησε πολύ κάτω από τη συζυγική σέγη. Πάνω στο χρόνο μπαρκάρησε για τη Γαλλία, πήγε στο Παρίσι, έρεψε έναν τρίτο Άγγλο, που της εξασφάλισε ένα εισόδημα 30.000 φράγκων ετησίως και 500.000 σε διαμαντικά. Ύστερα μετακόμισε για να μιμηθεί τους ανθρώπους του καλού κόσμου και ξαναάφηκε στο Παρίσι στα 1798. Ήταν 36 χρόνων και καθώς είχε ξεκαθαρίσει διή την περιουσία της, το μέλλον της ήταν αβέβαιο. Άλλα υπήρχε ο υπουργός. Κι' αφού ο άντρας της δεν είχε δώσει σημεία ζωής από πέντε χρόνια, δεν δυσκολεύθηκε να δγάλη το τρίτο διαζύγιο.

Από κείνη την ημέρα, ο Ταλλεϋράνδου, ο άλλοτε έπσκοπος του Παρισιού, και η φιλενάδα του δεν έκρυβαν τις σχέσεις τους. Τιποτα δεν στήθηκε ικανό να τους χωρίσει. Και η Αικατερίνη (αυτή ήταν το όνομά της) έγινε μία από τις δεινότες του Παρισιού. Μία σωστή βασίλισσα που οι πολλοί εύγενείς και οι καινούργιοι αριστοκράτες του Παρισιού τη μιζαν με πολλές τιμές και περισσότερες κολακείες.

Κι' εκείνη δεχόταν όλες αυτές τις εκδηλώσεις με καταπληκτική όμορφη. Τη χαιρετούσαν μπαίνοντας και βγαίνοντας από το σαλόνι της, και μόλις καταδεχόταν να απαντήσει. Ύστερα το Παρίσι τη θαύμαζε την άνοχη της.

Μία μέρα που ο αρχαιολόγος Ντενόν έπρόκειτο να γευματίσει στο μέγαρο Γκαλιφέ, ο Ταλλεϋράνδου τη συμβούλεψε να διαβάσει το τελευταίο βιβλίο του, για να μπορεί να παρακολουθήσει τη συζήτηση. Άλλα η φιλενάδα του έκαιε λάθος, κι' αντί να διαβάσει το βιβλίο του διάσημου αρχαιολόγου, διάβασε την περιπέτεια του Ροβινσώνα!

Το βράδυ, στο τραπέζι, συζητημένη ακόμα απ' όσα είχε διαβάσει, δεν εύρισκε την ώρα να μιλήσει στον Ντενόν.

— Άχ, κύριε, άρχισε, πόσες συγκινήσεις δοκίμασες. Αυτό το κατόγιο! Αυτό το νησί! Αλήθεια, πόσο άστειος θα ήσαστε μ' εκείνο το μπερό καπέλο!...

Ο μεγάλος σοφός τ' είχε χαμένα. Άλλα η ελαφρόμυαλη κορού δεν ένοούσε να σταματήσει, μ' όλο που οι καλεσμένοι της δαγκώνονταν να να κρατήσουν τα γέλια τους.

Κι' όμως, αυτή η άνοχη είχε το θάρρος να ορθώσει το ανάστημά της εναντίον του Ταλλεϋράνδου, εναντίον του Ναπολέοντος, εναντίον του Παρισιού. Και να νικήσει!

Πραγματικά, ο Ναπολέων, ενδιαφερόμενος για την υπόληψή της, της είχε παραγγείλει στον Ταλλεϋράνδου να διώξει από το σπίτι του την κυρία Γκράντ. Κι' είχε συλλάβει την ιδέα να τον ξαναστείλει στην έσση, σκοπής του στο Ώντεν. Άλλα αυτό δεν άρεσε στη ζωντοχήρα. Τώρα που η όμορφη της είχε άρχισε να παρακμάζει, έπρεπε να σιγουρέψει το μέλλον της μ' έναν καινούργιο γάμο. Έπρεπε να νικήσει την αδρόνια του Ταλλεϋράνδου, που το πάθος του γι' αυτήν είχε σβύσει, την αστυνομία του Βοναπάρτη που ήθελε να τον υπακούουν άμεσως και την αστυνμία της Εκκλησίας που έψαχνε να βρή πως θα ματαίωνε αυτό το γάμο.

Και συγκέντρωσε τα πυρά της εναντίον του φίλου της. «Αν δεν με παντρευτείς άμέσως, θα σου κόψω τα πόδια! του έλεγε. Ο Ταλλεϋράνδου, που άλλοτε της είχε τόση εμπιστοσύνη, τώρα άρχισε να φοβάται. Στενοχωριόταν, αγωνιούσε κι' έστελνε στη Ρώμη τον έναν απεσταλμένο. Στενοχωριόταν, αγωνιούσε κι' έστελνε στη Ρώμη τον έναν απεσταλμένο. Κι' επί τέλους έφτασε η απάντησή: ήταν μία άρνηση. Άλλα τόσο δολή, τόσο άσπης, που δεν χρειαζόταν παρά ν' αντικατασταθούν λίγες λέξεις για να γίνει συνκατάθεση.

Έτσι, στις 9 Σεπτεμβρίου 1802, η κυρία Γκράντ, παρά τις διαταγές της Ρώμης, έγινε κυρία Ταλλεϋράνδου. Κι' όταν παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στα άνακτορα, ο Βοναπάρτης τη χαιρέτησε μ' αυτά τα λόγια:

— Ελπίζω ότι η καλή διαγωγή της κυρίας Ταλλεϋράνδου θα στεί τις ελαφρότητες της κυρίας Γκράντ.

Ο' ακολουθήσω το παράδειγμα της κυρίας Βοναπάρτη, έπες η κυρία Ταλλεϋράνδου, δασκαλεμένη απ' τον άντρα της.

Ήταν μία απάντησις που ο Ναπολέων δεν τη συχώρεσε ποτέ. Δυστυχώς, ο γάμος της δεν στάθηκε τυχερός. Οι δυο σύζυγοι, σαν χωριστά και μόνο στα 1814, με την επιστροφή των Βουρβόνων, μιά μικρή εφημερίδα, ο «Κίτριος Νάνος» έγραψε δυο λέξεις γι' αυτήν, που δεν άρεσαν καθόλου στην αυλή της Ρώμης: «Χθές άνηγα, έστερα από τη λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος Έπίσκοπος του Ώντεν, έπες την τιμή να παρουσιάσει τη γυναίκα του στο γιού του Λουδοβίκου».

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μεγάλη δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη έπιδεώρησις

Ίδιοκτησία - Διεθνήσις:
ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Γραφεία Λεωφόρος Γ' ανεπιστημίου 34 • Άριθ. τηλεφ. 614.047

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
Τεύχ. 253 ■ Έτος 10 ■ 30(9-13)10)1959

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ: Ένα από τα πιο έπιτυχημένα μοντέλα της χειμερινής συλλογής του μεγάλου μαίτη της μόδας Πιέρ Γκαρντέν. Το ταγιέρ αυτό, από μοντέρνο μάλλινο ύφασμα σ' ένα από τα ευνούμενα χρώματα της φετινής σαιζόν, έχει φαρδιά ζώνη που σφίγγει χαμηλότερα από τη μέση και δίνει στη ζακέτα τη νότα της νέας γραμμής. Τα άξεσουάρ, απόλυτα έναρμονισμένα με το σικ αυτό ταγιέρ, συμπληρώνουν αυτή την τόσο κομψή εμφάνισις.

ΜΟΔΑ	Σελ.	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ	
Ματιές στη μόδα	11	Γνωρίζετε τους κατοίκους της σελήνης;	32
Τονίστε τη μέση σας με γούνα από δέρμα, ύφασμα και μέταλλο	18	Ο μηχανισμός των άδενών	46
Το δελουδο βασίλειος φέτος σε όλες τις αποχρώσεις	20	Πώς θα δώσετε ένα ύφασμα Κομψή και πρακτικά τραπεζάκια	71
Μακρές ζακέτες, γούνες και έξοχα στα μοντέρνα ταγιέρ	22		
Από σουετιν ή καμπλό τα παλτά της χειμερινής σαιζόν	24	ΠΟΙΚΙΛΙΑ	
Καρύ, τουντ και ντισακονάλλ σε γιέ - ντε και τρουά-πιές	26	Θεατρικά διαλέμματα	8
		Ο κόσμος της όθνης	12
ΚΟΥΖΙΝΑ		Ο καθρέφτης ■ Το ιδανικό ζευγάρι	28
Φθινόπωρο: ο καιρός των μήλων. Διάφορες μπλόπτες στο φούρνο και στο τηγάνι. Μήλα γεμιστά με πουρέ από κάστανα. Μήλα στο φούρνο με μέλι. Μήλα πελτέ. Μήλα σε φρυγανιές. Μήλα με κρέμα. Μήλα κομπόστα. Μήλα με κρέμα σαντιγύ		Η γάτα	34
Ένα πλήρες μενού με δύο απλά φαγητά. Πιλάφι με άρακά και ζαμπόν. Μοσχαραάκι ψητό κατασαρόλας	62	Αν μοιάζετε με κάποια στάρ, προσοχή!	35
		Γυναίκες στη στέγη του κόσμου	52
ΚΕΝΤΗΜΑ		Πετυχαίνει αυτό που θέλει	55
Όμορφα και πρακτικά πετσετάκια κεντημένα με πουάν ντ' όμπρ	63	Τα μπαλέτα U.S.A.	56
		Τα περνάτε την ώρα σας	73
ΠΛΕΚΤΑ		Τα άστρα μιλούν	74
Τρία πλεκτά της έποχής, από μπουλά, φανταίσι πουλόβερ και δίχρομη μαρινιέρ	54	ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ	
		Τα χαλιά στολίζουν το σπίτι	49
ΟΜΟΡΦΙΑ		Πόσο στοιχίζει	67
Έξρετε να διαλέγετε το άρωμά σας; Κοντά ή μακριά μαλλιά;	38	ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ	
	50	Το έρωτικό ραντεβού (διήγ.)	5
		Όσο οι άνδρες θάχουν καρδιά (αίσθημ. μυθιστ.)	13
		Το κόκκινο σημάδι (διήγ.)	30
		Το παιχνίδι της μοίρας (διήγηση)	40
		Μαυρογένης, ο πειρατής (μυθιστορ. βιογραφία)	42
		Το σχισμένο πέπλο (διήγ.)	51
		Όταν έλκαινες για μένα (αίσθηματικό μυθιστόρημα)	59
		Διπλή άπάτη (ευθύμογρ.)	68

Στο έρχόμενο τεύχος:

Η ΜΟΔΑ 1960
Συνεχίζεται η έπίδειξις με νέα κομψότατα μοντέλα της καινούργιας Μόδας.

Και μία έκπληξις:
Η «ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ ΣΥΡΤΑΡΙ»
Να κοιμηθεί κανείς σ' ένα συρτάρι, έστω, άλλα με τις καλύτερες προϋποθέσεις! Μια θαυμαστά και πρακτική λύσις στο τρομερό πρόβλημα του στενού χώρου που αντιμετώπιζουμε στα σημερνα σπτικά.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικού:	
ΕΤΗΣ. (26 τ.)	δρ. 180
ΕΕΑΜ. (13 τ.)	> 80
ΤΡΙΜ. (6 τ.)	> 40
Έξωτερικού:	
ΔΟΛΛΑΡΙΑ	8.50
ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ.	3.0.0
ΓΑΛΛ. ΦΡΑΓΚΑ	178
ΒΕΛΓ. ΦΡΑΓΚΑ	410

Τα έμβόσματα πρέπει να αποστέλλονται προς Εύαγγ. Τερζόπουλον, όδός Πανεπιστημίου 34, περιόχων «Γυναίκα», δια ταχυδρομικής ή τραπεζικής έπιταγής.

Συμπληρώστε την όμορφία σας με την λεπτομέρεια της Τέχνης.

Η πούδρα, το ρούζ, το κραγιόν και τα άλλα καλλυντικά είναι άπαραίτητα σε κάθε κομψή γυναίκα γιατί και το πιο όμορφο πρόσωπο χρειάζεται το δαματουργό άγγισμα της Τέχνης.

Τα καλλυντικά ποιότητας δίνουν την γοητεία, έπειδή τονίζουν την λεπτομέρεια, που είναι το μυστικό της όμορφιάς.

Καλοτογιαμένα χείλη, άπλοδ πουδράρισμα, διακριτικό άρωμα, είναι οι λεπτομέρειες που προκαλούν τον δαμασμό.

Σήμερα, η κάθε κομψή γυναίκα ξέρει, πως όλα τα καλλυντικά ποιότητας, έπιστημονικώς παρασκευασμένα, δα τα βρή πάντοτε και σε μεγάλη ποικιλία, στα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Είναι το δέρμα σας διψασμένο;

Αυτό είναι το μυστικό για να διατηρήτε το δέρμα σας νεανικό, λεϊτο και δροσερό! Τό κύτταρα του δέρματος είναι γεμάτα από υγρό. Προσέξτε το δέρμα ενός μωρού: 'Αποτελείται κατά 80 % από υγρό. Μετά χρόνια όμως το δέρμα χάνει την ικανότητα να αναπληρώνει μόνο του το άδεδεμα του υγρού του.

Χάνει τη φρεσκάδα του ... διψά.

Ή NIVEA δίνει στο δέρμα να πιη, γιατί μόνον ή NIVEA περιέχει την περιήρω EUCERIT που εισάουε, στο δέρμα και του δίνει τό απαραίτητο υγρό. Δέρμα περιποιημένο με NIVEA διατηρείται έλαστικό και νεανικό σάν μπουμπούκι.

Δροσερό δέρμα με κρέμα

NIVEA

- γιατί ή NIVEA δίνει στο δέρμα να σιη

ΠΡΟΙΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
" ΜΠΥΡΑ & ΥΓΕΙΑ "
 H. Guilpin
 Βραβείον Clarens

Προλογίζεται από μίαν τῶν μεγαλύτερων κορυφῶν τοῦ ἱατρικοῦ καί φιλολογικοῦ κόσμου καί συγκεντρυνῶν 300 γνώμες 200 ἱατρῶν, καθηγητῶν καί ἐπιστημῶν. Τοῦ βιβλίου «Μπύρα & Ὑγεία» εἶναι, ἀπό διαητητικῆς καί ἱατρικῆς πλευρᾶς μία πραγματικὴ ἐγκυκλοπαίδεια τῶν ὠφελειῶν ποῦ παρέχει ἡ μπύρα στὴν ὑγίαν.

Ἐκ τοῦ Πίνακος Περιεχομένων:

Ἡ Διαιτητικὴ Ἀξία τῆς—Πλούτος σὲ Βιταμίνες—Ἡ Μπύρα γιὰ τὴς Ἀντριανές Μητέρες—Θλασμός—Ὑπερῆλικες—Ἀδλῆται—Ἀναρρωκόντες—Ἀνορεξία—Εὐπαθὲς Στομάχιον—Δυσκοιλιότης—Νευρικότητες—Ἀναιμία—Ἀῦπνια κ.λ.π. κ.λ.π.

Μπορεῖτε νὰ προμηθευθῆτε τὸ βιβλίου «Μπύρα & Ὑγεία», σελ. 384, εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς ἐκδότας «ΕΡΓΑ», Λεωφ. Συγγρού 70, Ἀθήνα, ἀντὶ ὄρου. 20.

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ...

Η ΕΠΟΧΗ μας είναι ακόμη σκληρή και θα βαρβόρο. 'Ο ήλικος πολιτισμός της δεν της έχρησιμευσε εις την ψυχικήν της αναγεννησιν. Το σπενταράκι άλλην μίαν φοράν προχέδεται εις τρεις νέους να ειρυνεύωται γυναικά ασχημην. Είναι ή μεγαλύτερα αγένεια που ήμποτεί να ιδή κανείς. Καί το μεγαλύτερον ψυχικόν τραύμα που ήμποτεί να υποστή μίαν νέα. 'Ο άνθρωπος πού τολμά να της το προσηύχθι δεν έχει κανένα ευγένος αίσθημα μέσα του.

ΣΙΓΑ - ΣΙΓΑ, τὸ ὥραϊον φέλον ἐπαγορεύει εἰς τὴν παλαιάν παραδοξὴν ἀνὰ φέρην ἐνὰ καλύμνω εἰς τὴν κεφαλὴν. Συχνὰ ἐνὰ ματηλὴ καὶ συνητοτέρα ἐνὰ κατέλλω στολίζου τὸ γυναικεῖον κεφαλὴ καλυπτερά καὶ ἀπὸ τοῦ ῥωπιοτέρου κτένισμα. Ἐλθῶ εἰς τὴν καρυκρὴν ἐκείνην ἐποχὴν τοῦ αἰ κατὰ καὶ τὰ κοριττὰ ἐφορούσαν κατὰ μὲ ὥρατια τεγνιτὰ λουλοῦ εἰς τὴν κεφαλὰ καὶ ταυσιλία. Δὲν εἶναι ἡ γρονικὴ ἀποδοξία πού ἐξαρτῶνται τὴν ὁδοὺν ἐκείνην εἰς τὴν ἀναύσιμην. Τὰ λογιὰ κατέλλω ἐκείνη ἐποχὴ ἐκείνη (ἰδίω) δὲν ὁμιλῶ βέβαια διὰ τὰς υποθεβολὰς καὶ ἐκλήψεις) ἥσαν ὥρατια καὶ ἐκκαμν ὥρασιότεραν τὴν γυναικὰ.

Η ΤΟ παναρχαία ή συνθηέα να κα-
λύπτουν αλ νυναικες όυ μόνον
την κεφαλήν αλλά και τόν πρόσθρον,
υπήσαν δε έτοιμα κατά τας όποιας
εθεωρείτο και έντροπή ή αμαρτία να
έμφανίζεται μία γυναικία ακάλυπτη.
Έν προκειμένω μάλιστα ο Άποστό-
λος Παύλος γράφει ότι «πάσα γυνή
προσευχομένη ή προσητεύουσα ακα-
τακάλυπτη τήν κεφαλήν κατατιγμένη
την κεφαλήν, αὐτή». Αλλά, άς μέ
συγκεράσω, «Άποστόλος τών Εθνών,
μόν φαίνεται κάποιος περίεργος ή δι-
κοιλογία τού πράγματος. Ίδού: «
Άνθ' μὲν γάρ οὐκ οφείλει κατακα-
λύπτασθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ ὅρα-
μα Θεοῦ ὑπάρχον· γυνὴ δὲ ὅρα αὐ-
τοῦ ἔστιν». Πῶς να πιστεύουν κανείς
εύκολα ότι τόν άσημον φύλλον είναι ή
εἰκὼν τού Θεοῦ και όχι τού ὡραίου;

ΕΝΑ προαίτιον θέμα πρὸ ἐνδογενετικῆς εἶναι αἱ ὁδοὶ τῶν τοκετῶν, ὅτι ἐν αὐτῇ ἐκτελεῖται ὁ περιόδικον ἐξιστάσα τελευτή, ὅτι ἐν αὐτῇ τὸν τοκετὸν δὲν εἶναι ἐπιβεβλημένοι ἀπὸ τὴν φύσιν, ἀλλ' οἱ ὀφείλουσι εἶς ὁδοὺς καὶ προαίτια τοῦ ἔχουσιν, ὅπως μὲ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τὴν ἀποφασισμένην ἰδέαν πρὸς μεταβολὴν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Οἱ ὁδοί, αὐτοὶ καὶ ὁ ἐκ τῶν ὁδῶν πρὸν εἶναι τὸν ἀποφασισμὸν, ἀλλ' ἂν ἡ μέλλουσα πρὸτα διαφορὰ τῆς ἐκπαίδευσιν κατὰ τὸ διστάμα τῆς ἐκπαίδευσιν, καὶ καὶ διαδοχῇ τὸς πρέπει μὴ ναυαρχοσύνη τῆς τοῦ σώματος τῆς κοιλίας ὅταν πρὸτα ὡς αὖθις ναυαρχοσύνη. Ὑπάρχει ἐν τῇ φύσει ἡ ἐκπαίδευσιν πρὸ τῆς φύσεως, ὅτι οἱ μὲν ἀνθρώποι ποιοῦσι οἱ πόνου τῆς γενέας, ἀλλὰ καὶ φυσικοὶ μὲν ἀπαραπόνητοι.

[illegible]

ΣΥΧΝΟΤΕΡΑ συζητήσεις μετα-
ξύ γενικών ήταν συσταντώνται
στα στίγματα Αξ' εμφορίζει κνεϊς ότι
ναί η υδρα. Έν τούτοις από μοι-
σιν στοιχειώδεις προσαγγήσεις πού
ω κύμει φαίνεται ότι είναι... η μο-
διική: Σήμερα είναι υστωκά και
έν έκασω έτσι και τών έκκρια άλ-
λως — λέγει η μία. Έγώ τόν υστω-
κά τήν κάνω έτσι κι' έτσι, άπαν-
τι ή άλλη. Αν προσεγγίζει κνεϊς ό-
η ετήνια τή γάμιν άσνίζει, κα-
λέγουν πολλοί, από τή στήνιά

ἢ μάλλον ἀπὸ τὴν γεῦσιν, δηλοῦνται
τὸ τὸ καλὸ φαγεῖν τὸν πού θά εὐρεῖται
τὸ σπῆτι· ὁ σύζυγος, τότε ἡ συζῆτις
αὐτῇ εἶναι ἡ καλύτερη, πού πλεονε-
κτοῦν· Ἄλλα ὁ Θεὸς δὲ μὲ συγχα-
ράει, καὶ φαίνεται ἀνιάρτα, τοῦλα-
στον ὅσον καὶ ἡ πεδιτολογία τοῦ
τοῦ καιροῦ.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ἐπὶ νηλίδας πο-
νεία μαγερεύει τὴν τρέφειν
ἡ μαγευική ἐστὶν ἡσυχία τοῦ
τὰς τέχνας του. Καὶ ὅμως, ἀκούει
κατ' ὄψιν καὶ τὴν ἡσυχίαν
πάρουσι γυναῖκες καὶ τέκνα (διότι
καὶ οἱ ἄνδρες μαγεύουσιν) καὶ
ἐκείναι εἰς θέσιν οὗτ' αὐτὰ βοᾶσι καὶ
καίμουν τὴν προκοπὴν. Ἐτοί, συ-
λῆψις περὶ τρόπον παρασκευῆς
μουστὰς ἡ τοῦ ἀσπίδου ἐνέτης
ἔνα. Εἰς ἐπίδειξιν σφαιρῶν ἐν
ἐποδοσιότατον ἀπατήσουσιν ἡσυχίαν
νοικοκυράς ποῦ ἔχει ἀναλὰβὴ τὴν
ἐθύνειν ἡ γοῶσα τὰ στήματα
οἰκογενεῖς τὴν σύμφων.. μετὰ ἐ-
θιμικὰ παραδοστικῶν.

Ὁ κ. Τάδε

Κάτι
πού
ἀλλάζει
τά
πάντα

Α Ν ἀφήσετε στο σπιτί σας ένα πο-
ράθυρο δίχως κουρτίνα θά ράς γαστή
δδείο. Δέν εἶναι ἔτσι; Διό φιλλο
πού πέφτουν ἴσια, ένα στήρ, ἡ δὲ φιλλο
μέ βολάν ὅπως στήν εἰκόνα πού δε-
λουθεῖ...

...ἀνάλογα με τὸ στυλ τοῦ ὁματίου ποὺ
ντύνουμε τὸ παρδύριο καί... ἔλα ἄλλο-
ζουν.

Οἱ κουρτινές ἴσως δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ
πιο ὀκριβὸ πρόγραμμα ποὺ ἔχουμε στὸ ὁμ-
μάτιο. Ἀλλὰ ἀσφαλὲς εἶναι ἀπὸ τὸ ση-
μαντικότερο

Στις κουρτίνες δύο σημεία πρέπει να προσέξετε, το ύψος αλλά και το πάχος ψιφιο. Το ύψος σημαίνει να είναι ύψους του κεφαλιού για να δαντέλη στο πέρασμά του χρόνου. Αυτό απαιτεί το νοικοκυριό. Ένα εκλεκτής ποιότητας "Ελβετικό βουαλό" ή μία δαντέλλα προσεκτικά διαλεγμένη είναι αυτό που σας χρειάζεται.

Ἄν θέλετε νὰ ἀποφύγετε περὶ
κόπο καὶ συχρόνως νὰ ἔχετε θετικὴ
νοοτροπία, τότε ἀποτανθῆτε στὸ γνωστὸ
ἐκπαιδευτικὸ «ΜΙΣΤΡΑΧΗ» στὴν δόδ Καλαμῶ-
του ὁρίθ. 10... Ἐκεῖ δὲ θῆτε δυν τῶν
«Ἰδῶν ὑφάρματα διὰ σὸρ.

[illegible]

ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ ΓΙΑ ΣΑΣ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

Το μεγάλο γυναικείο Ιταλικό περιοδικό «Κράσις» δημοσιεύει κριτική για το διέλιθο, που κυκλοφόρησε τελευταία στην 'Ιταλία με τον τίτλο «Ελλάδα» της Μιμίκας Κρανάκη. Πρόσ-
εγγράφει τών αναγνωστρίων μας πως
ροβούμε ολόκληρο το κείμενο του ση-
μειώματος αυτού.

διὰ τὴν ἐλπίδα ποὺ ὑπάρχει ἀπὸ
 τῆς διακοπῆς μὲς καὶ ὑπάρχει γύρω
 ἀπὸ τὴν κάτοικοι νοσταλγία γιὰ τοὺς
 τόπους ποὺ ἐπισκεφθήκαμε πρὸ ὀλί-
 γων. Τώρα ποὺ ἔχουμε περισσότερο και-
 ρὸ σὲ διδάσκει μᾶς ἀρέσει γιὰ
 τὰν ἀκατονόητες νοσῶν τὰ θήματα, ποὺ μὰ
 ἀδύνατον σ' αὐτὰ τὰ μέρη. Πάντως
 μὴ λίσσῃ τὸ κεφάλαιο τῶν φετει-
 νῶν διακοπῶν, ἀρχίζουμε νὰ κατα-
 στρώσουμε τὰ πρῶτα σχέδια γιὰ τοὺς
 ἐπόμενους καὶ στρέφουμε τὸ ἐνδιαφέρον
 μὲς σὲ κείνα τὰ μέρη ποὺ οἱ προ-
 σῆκες μετὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς

[illegible]

«Απομένει, λοιπόν, να απαντήσει αυτή, το διδύμο
 για μονοκόμιο, το οποίο είδος ποταμού να
 είναι από τη βάση της παραρρέας, να
 είναι πρώτα καθαρό και να καθαρίζει
 τον ποταμό στην ιστορία της Ελλάδας
 από τους πανάγονους χρόνους μέχρι
 σήμερα) για να φτάσει στο σύγχρονο
 και να τα καθυμενεία του προβλή-
 ματα και τις ποικίλες φασεες τ
 του ποταμού. Μά δεν είναι μόνο αυτό το
 κενό για την Αθήνα, παραδ
 για να είναι πληροφρεί τον αν
 για να ποιακτικά ήπιηματα, να
 για να αδειοποίησης, (τα γιν
 πότερα κερφεία από τον συγχανόν
 αλλήτεις, το διδύμο είναι π
 κατασκευών, οι οποίες υπο
 ότι αντίκειμενα τέγνης «κομμάτι
 αλφεινία (με έννημι)»

ἰτὶ κεφαλῶν γιὰ τὰ νησιὰ σχολι-
 ζοῦν τὰ νηπιὰ γιὰ δέξινον πραγμα-
 τῶν τὸν κόπο τὰ ἐπισκοπεῖται καὶ
 τοπικῆς συνθέσεις καὶ τὴν κοινὴν
 πρὸς τὰ δὲ θὰ ὀνομάσῃ... Κι' αὖ-
 συνέχεται γιὰ καθὲν ἀπὸ τῶν
 ἀφαιρέσεως τῆς Ἑλλάδος, στὶς ὁποῖ-
 οὖν ἀποτινέται ἀνάλυσιν κεφαλῶν.
 Δ) τελευταίαι σελίδες τοῦ 616Α
 ἀποτινέται στὸν ἐπισκοπεῖται καὶ
 τοῦ ἀνάλυσιν καθὲν τὸν πόπο
 τοῦ νηπιουμένη: ἀπὸ λέξεως καὶ φρ-
 ασεῖς τῆς καθημερινῆς γλώσσας μετὰ
 τῶν σημαντικῶν υπερνηπινῶν τὴν ἀ-
 πὸ τὸν νόημα καὶ ἄλλες χρήσιμες
 ἰνιες.

«Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ
ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ»

Ταξιδεύετε μέ τό ἀδύγκριτον
„Όλυμπία“

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΝΑΥΤΗΓΗΣΕΩΣ 1953

**Τὸ ὑπερωκεάνιον ποῦ ἀκτι-
νοβολεῖ τὸν Ἑλληνικὸ
πολιτισμὸ στὸ ἐξωτερικόν.**

Ένα ταξίδι με το "Ολυμπία", αποτελεί αληθινό ηχηρό απόλαυση της ζωής σας.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
 Απευθυνθήτε εις τὸν Ταξιδιωτικὸν Πράκτορα τῆς προτιμήσεώς σας.

ἀπασχόλησαν καὶ νὰ καταρτίσῃ τὰ ποιήματά της μὲ γλαφυρότητα. Τὰ ἔργα της εἶναι διαφημιστικά γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ὑπόστασι καὶ τὴ γλώσσα, στὴν ὁποία τὰ ἐξέδωσε τὰ καθιστοῦν πραγματικούς ἀγγελισφόρους τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ της παραδοσέως μας, στὴ μακρινὴ χώρα, ποῦ βρίσκεται καὶ στὸν πῖο πέρα ἀκόμα κόσμος.

«ΠΡΩΤΑ ΦΤΕΡΟΥΓΙΣΜΑΤΑ»

Μία μικρούλα
μαθήτριά του γυ-
μνασίου από τη
Νεσπύλη της Κορ-
νίου, ηλικίας 13
ετών κυκλοφόρησε
τὰ «Πρώτα φτερο-
λογίσματά» της.
Είναι η Ρίτα Α-
λεξάκη, που προ-
γυμναστικά κάνει
τις πρώτες ποιη-
τικές της προ-
σπάσεις, σε δει-
λά οπροφορσιμα-
τικά.

«Μην περιμένετε
να μικρό πουλάκι
να δαΐτε καμιά σπουδαία ποιητική

συλλογή» ομολογεί η ίδια στον πρό-
λογο του βιβλίου που μας έστειλε.
«Με την έκδοσή αυτή δεν φιλοδοξώ
προσέβασις κατά την θεολογικήν πο-
λίτιν. Αυτή είναι η πρώτη μου πρὸς
το κοινόν συλλογή, γιατί σημαίνει πᾶς
ἡ μικρὴ ποιητρία ἔχει συσχετισμὸν πρὸς
δυνατοτήτων της καὶ σκοπὸς τῆς ἐξ-
δόσεως τὸν προαποφασιστὸν αὐτὸν στί-
χον δεν εἶναι ἡ ἐντυπία καὶ κοκκοφο-
ρίας καὶ ἡ αναγκασίαις της ἐν παι-
δίῳ - βασιματός, ἀλλὰ ἡ συντηρησις
τῶν πρώτων κατωπὶν τοῦ συνθέτου ἀπὸ
τοῦ πρώτου ταλέντου της σὰ μίαν ἀφε-
τηρίαν γιὰ κατὰ καλὸν.

Στὴν ἐκκόλλασσιν ποιητρία ἀπο-
νέμειν ἓνα μεγάλον «παράδοξον» καὶ πε-
ριμενέον μὴ μὲς στείλῃ τὴν ἐπιμέλειαν
συλλογῇ της, τοῦ βασι τὴν καθιερώσι-
σιν ἀνάθεμα στοὺς ποιητῆς.

ΑΝΕΜΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΙΔΕΣ

«Όσοι αγαπούν το ρομαντικό μυθιστόρημα θα δοούν εύκαιρησι, ασφαλώς, στο βιβλίο του κ. Δ. Κράνη «Άνθρωποι και καταγίγδες». Ό συγγραφέας του είναι φανερά επηρεασμένος από τους ρομαντικούς του περασμένου αι-

ώνα και ιδίως τους Γάλλους. "Αλλωστε και η υποθεση του ρομαντισμού του εξελίσσεται στη Γαλλία με ηρώες πάλι Γάλλους.

Είναι μια περιπέτεια η οποία μ' όλο που διαδίζει στα γνωστά ανάγνωση του κλασικού μυθιστορήματος κρατάει αδιάπλωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

Οι 276 καλὲς ψυχικαὶ σελίδες τοῦ κορυφαίου εὐαγγελιστῆς συνιστοῦν ἀπολύτως αὐτὸν τὸν ἐρωτικότατον περιπετειώδη ἀνεκδιήγηστον καὶ τὸ ἔργο εἶναι ἀσκήτως σφικτοδεμένο, ὥστε νὰ μὴν κομᾷται.

Ἰστέον ὅμως, στὸ βιβλίο αὐτό, ἔχει δεῖ γροθιεῖται ἀπὸ ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον κολλημένην τὴν λῶν καὶ ἀντιμετωπίζοντες ἡλιασίδες δυσκολίας ὥσπου νὰ δῇ τὸ ἔργο τὸν τυπωμένο. Γι' αὐτὸ καὶ μὴν γιὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ καὶ τῆς πίστεως τοῦ ἀείζονος συγγραφέα.

Ἔλαβαμε ἐπίσης:
«Μενεξέδες» Στίχοι τῆς κ. Τασίας
Βότση.
«Μαρία - Χριστίνα» Μυθιστόρημα
Εἰρένης Ἰωαννίδου.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑΤΑ...

Ο 'Ηλιόπουλος καταφέρνει να δουρτίσει τα μολύβια του ενώ συγχρόνως γράφει.

Τέλος της σαιζόν

Η καλοκαιρινή θεατρική περίοδος τελειώνει. Και ο απολογισμός της δεν είναι εύκαταφρόνητος. Αρχαίο και νέο θέατρο, ελληνικό και ξένο, όπερες και επιθεωρήσεις, δράματα και φάρσες, όλα τα είδη του θεατρικού λόγου αντιπροσωπεύθηκαν, με αξιόλογα δείγματα τους, κατά τη σαιζόν που ξεφυλάκι.

Ωριμένες μέρες του Σεπτεμβρίου, πολλοί θίασοι, λόγω της κακοκαιρίας, μετέφεραν τις παραστάσεις τους σε κλειστά θέατρα. Άλλα για τους θιάσους, που δεν διέθεταν χειμερινή στέγη, οι υπαίθριες παραστάσεις ήταν άλλος θίασος για τους θεατές. Στο «Μετροπόλιταν», ένα δράμα, ο Κώστας Χατζηχρήστος διέκρινε για μια στιγμή το νούμερο που εκτελούσε και ρώτησε μια κυρία που καθόταν στην πρώτη σειρά και φαινόταν πως τουρούριζε:

— Κρυώνετε, μαντάμ;
— Ναι, αποκρίθηκε εκείνη.
Τότε ο Χατζηχρήστος, αφήνοντας σύζυλο το κοινό, βγαίνει από τη σκηνή, τρέχει στο καμαρίνι του, αρπάζει ένα σακκάκι το φέρνει και το δίνει στην ξεπαγωμένη κυρία.
— Άλλά, σαν να μετάνιωσα για την πράξη του, γυρίζει και της λέει:
— Κυτάξτε μη φύγετε και μου πάρετε και το σακκάκι μαζί!

Ένα άλλο δράμα (μπορεί όμως να ήταν και το ίδιο), στο θέατρο «Χατζίσκου», στο διάλειμμα του «Καπετάν Μιχάλη» τα γκαρσόνια του μπάρ περιφέρονταν με δίσκους που, αντί για λεμονάδες κι άλλα αναψυκτικά, ήταν γεμάτοι με... ποτήρια κονιάκ. Και το κονιάκ γινόταν ανάρπαστο από τους θεατές, που μόνο χωρίς σ' αυτό άντεξαν στην παγωνιά και μπόρεσαν να δουν και το υπόλοιπο έργο.

Χαριτωμένο είναι κι αυτό που συνέβη κατά την αποκαιρητική παράσταση του θιάσου 'Ηλιόπουλου στο «Λυρικό» Πατρών. Έπιασε τόσο δυνατή βροχή, που η παράσταση διεκόπη και οι θεατοί κατέφυγαν επάνω στη σκηνή για να προφυλαχθούν. Εκεί, έστησαν ψιλή κουβέντα με τους ήθοποιους. Σε μια στιγμή, ένας από τους θεατές, λέει:

— Βρέ παιδιά, μια και η παράσταση δεν θα συνεχισθεί, δεν μάς διηγώσαστε τη συνέχεια, να μάθουμε τι απέγινε παρακάτω;

Τότε ένας από τους ήθοποιους διηγήθηκε τη συνέχεια και το τέλος του έργου κι έτσι έφυγαν οι θεατές ικανοποιημένοι.

Το γρουσουζικό νούμερο

Όταν πρωτανεβάστηκε η επιθεώρηση «Μαντουμπάλα» στο «Περοκέ», ένα νούμερο, το έκτελούσαν η Ντιριντάουα με τον Τάκη Μηλιάδη. Άλλά η Ντιριντάουα έδωσε ασθένεια και απέχωρε από το θίασο. Τότε ο Μηλιάδης άρχισε να εκτελεί το νούμερο με άλλη παρτεναιρίδα —τη Στέλλα Στρατηγού. Μά έπειδη η Στρατηγού αρρώστησε, ανέλαβε η Φραντζέσκα 'Αλεξάνδρου ως παρτεναιρίδα του Μηλιάδη. Φαίνεται όμως πως το νούμερο ήταν... γρουσουζικό, γιατί την Φραντζέσκα 'Αλεξάνδρου τη χτύπησε

ένα αυτοκίνητο. Κατόπιν αυτού ο Τάκης Μηλιάδης έδωσε ότι δεν ξαναεκτελεί αυτό το νούμερο. «Άφου κάθε φορά κάποιος από τους έρμηνευτές παθαίνει κάτι, μπορεί αυτή τη φορά να πάθω τίποτα κι' εγώ».

Ο Ντίνος 'Ηλιόπουλος και πάλι... υπάλληλος

Ο Ντίνος 'Ηλιόπουλος θα υποδυθεί το ρόλο ενός υπαλλήλου, στην κωμωδία τών Νίκου Τσιφόρου — Πολ. Βασιλειάδη «Το κοροϊδάκι της δεσποινίδος», που θα ανεβασθεί ως έναρκτηριο της χειμερινής σαιζόν στο θέατρο «Κοτοπούλη».

Είναι η τέταρτη φορά που υποδυεται υπάλληλο. Οι προηγούμενες ήταν στα έργα «Μ' αγαπάς δεν μ' αγαπάς», «Φωνάζει ο κλέφτης» και «Η κυρία του κυρίου». Άιθρώπους του λαού έχει ένασκάσει, επίσης στα έργα: «Μακρυκωστάτοι και Κοντογιοργήδες», όπου ήταν... ράφτης, «Θανασάκης ο πολιτευόμενος», στο οποίο ήταν... μπακάλης και «Ανθισμένη μυγδαλιά» στο οποίο ήταν... καφετζής.

— Άλλά το ωραιότερο επάγγελμα, λέει ο 'Ηλιος, το είχα στο έργο «Παλάτια στην άμμο». Εκεί ήμουν... τεμπέλης!

Η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη ξαναγίνεται μαθήτρια

Η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη είναι κατενθουσιασμένη με το ρόλο της στο έργο που θα παρουσιάσει εφέτος ο Κώστας Μουσούρης στο θέατρο του. 'Η 'Αλίκη θα υποδυθεί μια μαθήτριά της 8ης τάξεως του Γυμνασίου — την Καίτη Ζαίντλ. Όλο το έργο —που είναι η κωμωδία του Φοντόρ «Τόπο στα νιάτα»— εκτυλίσσεται μέσα στο περιβάλλον ενός σχολείου. Ο Κώστας Μουσούρης είναι γυμνασιάρχης, η Βάσω Μεταξά, η Μαίρη Λαλοπούλου κι η Σαπφώ Ζαμπέλη είναι καθηγήτριες, ο Τίτος Βανδής, ο Σταύρος Ξενίδης, ο Κλ. Καραγιώργης, ο Φ. Παπαλάμπρος και ο Β. Γαβρίλης είναι καθηγητές, η Σπυριδούλα Γιαννάτου, η δεσποινίδα Νικολαΐδου και η Άννη Παπακωνσταντίνου είναι συμμαθήτριες της Βουγιουκλάκη, ο Γιάννης Βογιατζής επιστάτης. Ο μόνος που δεν ανήκει στο προσωπικό του σχολείου είναι ο Γιώργος Λευτεριώτης.

Με συγκινεί πολύ που θα ξαναγίνω μαθήτρια, έστω και στα ψέματα!, λέει η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη. Δεν φαντάζεσθε τί ώραιες αναμνήσεις έχω από το σχολείο!

Μία «μεταπήδησις»

Εφέτος ο Βασίλης Λογοθετίδης θα αρχίσει τις παραστάσεις του στο θέατρο «Αθηνών» με την κωμωδία «Η γυνή να φοβάται τον άνδρα» του γνωστότατου από τις τόσες επιτυχίες του σκηνοθέτου και σεναριαστά του κινηματογράφου Γιώργου Τζαβέλλα.

Εφέτος «μεταπήδησε» στο θέατρο, άκούστηκε να λήξει ένα δράμα σε καλλιτεχνικό κύκλο ο Γ. Τζαβέλλας.

Τι «μεταπήδησε»!, του παρατήρησε ένας θεατρικός συγγραφέας. Εκεί που έγραφε σενάρια με τσακισμένη την κόλλα στα δύο, τώρα γράφεις σε άτσάκιση!

Οι καλλιτέχνες και οι ρόλοι

Όπως κάθε φορά, έτσι και εφέτος, με τη διανομή των ρόλων στα έναρκτηρία έργα τών χειμερινών θεάτρων, άκούστηκαν πολλά παραπονα και διαμαρτυρίες από ήθοποιους που πίστεψαν πως άδικούνταν από τους ρόλους που τους άνετέθηκαν.

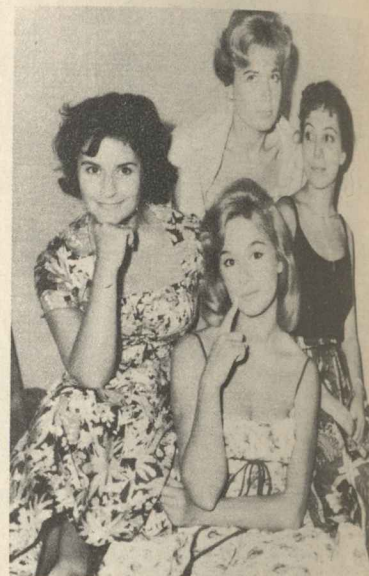
Άλλά αυτά γίνονται σε κάθε καινούργιο έργο, σε όλους τους θιάσους. Και αναφέρεται σχετικά ότι κάποτε μια γνωστή καλλιτέχνις πήγε και παραπονήθηκε διότι, στο έργο που έπρόκειτο ν' ανεβασθεί, δεν της δόθηκε ο ρόλος της νέας, αλλά της γριάς.

Τότε η άξεχαστη Μαρίκα Κοτοπούλη, την πήρε από το χέρι, την έστησε μπροστά στον καθρέφτη του καμαρινιού της και της είπε:

— Κίττα τη φάτσα σου, κίττα και τη δικιά μου. Κάνομε για νέες;

Και ύστερα από το άτράνταχτο αυτό επιχείρημα, η άλλη δεν είπε λέξη.

Του σεναριότου μας κ. Φάνη Κιάλη

Τέσσερες μαθήτριες του... Γυμνασίου Μουσούρη. Η Βουγιουκλάκη στον πρώτο ρόλο

Η Καίτη Ντιριντάουα και η Μαρία Ντιριντάουα στο... γρουσουζικό νούμερο του 'Ελμου

Η επιτυχία στα καλλιτεχνικά όδοι της σκηνής. Η Διαλυνά με τον Χατζηχρήστο

Επιστολές στη «Γυναικα»

Η ΠΡΑΣΙΝΗ ΕΛΙΑ

Στο προηγούμενο τεύχος η «ΓΥΝΑΙΚΑ» είχε δημοσιεύσει ένα άρθρο σχετικά με τη θρεπτική αξία της έλας καθώς και τις αναμφισβήτητες θεραπευτικές της ιδιότητες. Επ' αφορμή του άρθρου αυτού, ο Σύλλογος Εμπόρων Βρωσίου, των Ελαιών Αθηνών — Πειραιώς μας έστειλε την επιστολή που εύχαιστος δημοσιεύουμε στη στήλη αυτή, προς άποκατάστασι της αλήθειας και διά να κατατοπίσουμε με μεγαλύτερη ακρίβεια τις αναγκαίες μας στο έλαιομα της πατρίδας και συσκευασίας της προϊόντος έλας.

Εξαιτούμε κ. διευθυντά,

Είς το υπ' αριθ. 252 τεύχος της 16-29 τρέχ. και εν τη σελ. 50 του υμετέρου περιοδικού υπό τόν τίτλον «Η Ελάν μετά τας όρδεις γυνώμας», που της αναμνηστικής θρεπτικής τιμής του άποκαταστάσει τούτου, έθνικου προϊόντος, ως και περί της πανθομολογούμενης θεραπευτικής αυτού επιδότησε εις την ανθρώπινην υγείαν, άνωθευτε το άκόλουθον έν κατακαλειδί σόγιον:

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΙΣ ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΕΛΙΑΣ: Σε μερικές πράσινες έλληνες δόξαν καυστική σόδα για να τις ξεπλύνουν και να τις δώσουν πάλι ό έλας. Γι' αυτό δεν πρέπει να τρώμε πολλές. Οι μάσκες έλλες είναι λοιπόν ποτιότερες. Μπορούμε όμως να έλατρώσουμε την όξυτητα της πράσινης έλας πλένοντάς την σε άλκαλικό νερό.

Το όποιον σόγιον παρακαλούμε να πιστώσετε, άδικεί πολύ την πραγματικότητα έν σένοει με τους παρ' ήμών άποκαταστάσεις συσκευασίας παραίτων ελαιών εμπόρων, ποτιτικής καταστάσεως — Μέλη του ήμετέρου Συλλόγου διότι αυτοί όδεύποτε ένοχησιμούνται μέσα έκπικάντως ή έξυμμετέρας ανηπαύκτου άλλωστε όξυτητας πολλή δε μάλλον, δεν να άποκαταστή ή παρ' αυτών χορηγοποιήσις καυστικής τρέας ήτις κατ' άρχην δέν συνετέλε μάλλον εις άποκαύσιν έν ποτιότητα έφωσάν την λόγω βασίς των ελαιών τούτων διά γυνώματος άποκαύσεως προς το μαύρον.

Είναι γνωστό ότι διαφόρους νημιας όδους κατά την συσκευασία άποκαύσαν παρ' ήμών ελαιών τού τίς παρ' ήμών, υπαλειφόνται μόνον οι ένοχώνες διά τας άνοράς του ένοχικού, μεταξύ τών όποιων κή ή υμετεροίσιτική 'Οργάνωσις «Ελαιολογική ήτις είναι άληθής διοχετεύει ή την καταστάσιν και έντός της έλλάδος το όπτι παρασκευάζονταν υμετερά τις.

Ημείς όμως οι τοπικοί έμποροι Αθηνών — Πειραιώς, περιορίζομεν αποκλειστικώς εις την έσωτερικήν ένδοξ της 'Ελλάδος καταστάσιν, παρακαλούμε άποδεξιμένους την έπαιτην 'Ελάν και την προμνησθέναι εις το κοινόν «ενοχικήν ή σασκίτην» έντός όπτης καυστικής έλας, έπει ούδειάς νημικής όδους έντελώς άνοιν και φυσικήν, υπό συνθήκας τούτων όπολύτου υγιεινής συσκευασίας. Εάν ήτις την εύγενή καλωσύνην όπως διά παρασκευαστικήν υιών έπεληγηματικού δυναμισμού» έπανορθώσιν την γενωμένην και θετικήν ή ήβλημένην άδίκαν εις βάρος της ήμετέρας έμπορείας τάξεως, ει δυνατόν καταναυώντες τα υμετέρων περιδικά κή εις άνάγκην στήλην όδολογών το κείμενον της προύσης με μέγιστην ύποχρέωσίν μας.

Με θουίτε ήλυσιστάς άποκαταστάσεις μετά πάσης τιμής
Ο πρόεδρος
Δημ. Α. Κόκκινος
Ο Γεν. Γραμματέας
Άντ. Χ. Παπαχρήστου

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΤΑΠΡΑ-Υ-ΝΤΙΚΟ ΤΗΣ ΔΙΨΑΣ

Ο καθηγητής BURGI του Πανεπιστημίου της Βιέννης γράφει: «Η υπέρ καταπονήσει τη δίψα καλύτερα άπό όποιοδήποτε άλλο ποτό». Η υπέρ είναι το πιο υγιεινό άπό όλα τα ποτά. Είναι πλούσια σε βιταμίνες και περιέχει 50 όφέλιμα συστατικά, τα όποια εύκαταστα για την υγεία.

γκρέκα

Kolynos

SUPER WHITE

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α. Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μιά έντελώς
NEA όδοντόκρεμα
με τελείως **NEA**

συστατικά, γεύσι και

μεγαλύτεραν
προστασίαν

έκυκλοφόρησεν εις όλον
τόν Κόσμον με κατα-
πληκτικήν επιτυχίαν.

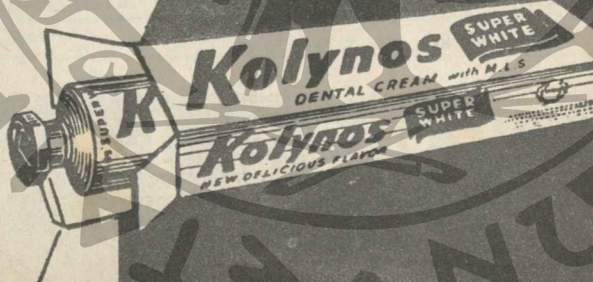
Πείραμα Petri-Dish

Άποδείξεις της ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ που παρέχει ή ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ (Πείραμα Petri - Dish)

Η παραπλεύρως εύρισκομένη εικών δεικνύει την έν εργαστηρίω έπίδορσιν έπί δοκιμαστικής πλακάς της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ, έπί καλλιέργηματος μικροοργανισμών τού στόματος. Όψη χαραχθείσα έπί τού καλλιέργηματος έληρωμένη με ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ (Εικών Ν° 1) και άλλα έληρωθήσαν με άλλας διεθνώς γνωστές όδοντοκρέμας (Εικών Ν° 2, 3).

Η πολύ καθαρά-ήπιοχή ή σχηματισθείσα γύρω της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ δεικνύει τόν βαθμόν της προστασίας τών όδόντων κατά της τερηδόνης ΑΙ άλλαι όδοντοκρέμας δεικνύουν την άνεπαρκή έπίδορσιν

**ΑΝΟΙΞΕ ΜΕ
κάτι δα βρῆς
καὶ δα χαρῆς**

ΚΛΙΝ

**ΦΘΗΝΟΤΕΡΟ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ**

- Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ "ΚΛΙΝΕΣ", μαζί με το αγαπημένο σας ΚΛΙΝ που σας εξασφαλίζει πεντακάθαρο σπιτικό, εγκαινιάζει από σήμερα μία νέα περίοδο προσφοράς δώρων για σας και το παιδί σας.
- Αγοράστε σήμερα ΚΛΙΝ, δα βρήτε μέσα στο σακκουλάκι με τη νέα εμφάνισι (κόκκινο και γαλάζιο) μία ευχάριστη έκπληξι: "Ένα μικρό δώρο για σας και το παιδί σας."

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΓΗΣ
Ελνιξίδου-Αμπαζώ
ΕΡΜΟΥ 51 ΤΗΛ. 35213
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΣΘΗΤΙΚΗ
Επίσκεψις δωρεάν

LAIT VELOUTÉ "LADAS"
(ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛ. ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑΣ)
★ Γαλακτώχος τονωτική κρέμα
★ Δροσίζει και ξεκουράζει το πρόσωπο
★ Συγκρατεί δαυμάσιως την πούδρα

Ματιές στη Μόδα

ΝΕΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

ΝΕΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

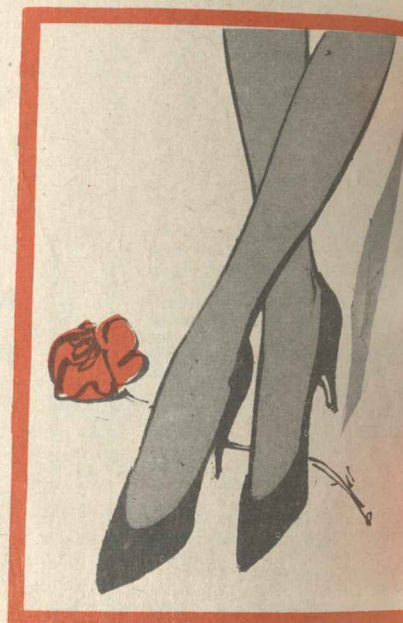
Από πέρσι έκαναν την εμφάνισή τους οι χρωματιστές νάυλον καλτσες σε τόνους που θα μπορούσε να τους χαρακτηρίσει κανείς τουληρούς. Έτσι είδαμε καλτσες πράσινες, μωβ, κίτρινες και μπλέ. Φέτος εξακολουθούν να είναι της μόδας οι χρωματιστές καλτσες αλλά τα χρώματα είναι πιο συντηρητικά και πιο εύκολοφωρετα. Το Παρίσι γι' αυτή τη σειρά λανσάρει κατ' αρχήν το φινιρίδι που θα φορεθῇ όλες τις ώρες της ημέρας. Αμέσως μετά ακολουθεί το εμπλέ πλατίνι, δηλαδή ένα γκρι πολύ ανοικτό με μπλε ανταύγειες, το «Κροάδα» που είναι μία απόχρωσι καφέ ανοικτού και τέλος το «Όλιβ», το λαδί, που είναι και το κυρίαρχο χρώμα της μόδας. Οι σκουρόχρωμες καλτσες έχουν το πλεονέκτημα να λεπταίνουν το πόδι και να παρουσιάζουν τις γάμπες πιο έλκυστικές, όταν είναι χωρίς ραφή.

ΔΙΠΛΟΣ ΓΙΑΚΑΣ ΤΟΥ ΓΚΑΡΤΕΝ

Από όλες τις φετινές παρισινές κολεξιόν, οι ειδικοί λένε πως αυτή που παρουσίασε τη μεγαλύτερη ποικιλία σχεδίων, καθώς και υφασμάτων ήταν η έκθεσι του Πιέρ Γκαρντέν. Ένα από τα πιο ξεχωριστά μοντέλα του είναι το παλτό με τον διπλό γιακά και το δελουδινο κορδόνι. Το παλτό αυτό ραμμένο σε ύφανση πέντε πούλ έχει πολύ απλή γραμμή. Μοναδικό του στοιχείο είναι ο ιδιότροπος γιακάς του. Είναι μονοκόμματος, σχηματίζει πιέτες άσπιες που σβάνουν και ο μισός πέφτει ανά μετέωρα καλύπτοντας το λαιμό ενώ ο υπόλοιπος είναι δοθιος και κολακεύει με το σχήμα του το λαιμό. Ένα δελουδινο κορδόνι τον συμπληρώνει, και δένει κάτω από το γιακά ενώ κρέμονται οι άκρες.

ΚΟΜΨΑ ΚΟΛΙΕ ΑΠΟ ΠΕΡΛΕΣ

Τα μαργαριταρένια κολιέ φέτος θα φορεθούν πολύ σφειχτά γύρω από το λαιμό και σε πολλές σειρές. Στα πλάγια συμπληρώνονται με μεγάλα κλίτς από στράς ή χρωματιστές πέτρες. Τα κολιέ αυτά του τύπου λεγονται «Βικτωριανικά» γιατί φορέθηκαν πολύ στην εποχή της βασίλισσας Βικτωρίας και από τότε η μόδα τα επαναφέρει, κάθε φορά που χρειάζεται μία ανανέωσι στο σχήμα των κολιέ, που στολίζουν το γυναικείο ντεκολτέ. Τα μαργαριταρένια συνηθίζονται στο φυσικό τους χρώμα ή στο ροζ που κάνει τόσο ευφωρεές ανταύγειες το βράδυ με τα φώτα.

Ο ΔΙΠΛΟΣ

ΓΙΑΚΑΣ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΕΝΙΑ
ΚΟΛΙΕ
ΜΕ ΚΛΙΠΣ
ΑΠΟ ΣΤΡΑΣ

ΤΣΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΖΩΝΕΣ ΣΠΟΡ ΑΜΠΙΓΙΕ

ΙΤΑΛΙΚΕΣ ΓΟΒΕΣ
ΤΟΥ ΦΕΡΑΓΚΑΜΟ

ΣΠΟΡ ΤΣΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΜΠΙΓΙΕ

Τα καλύτερα δερμάτινα είδη τα λανσάρει φέτος ο Ιταλός. Οι διάφορες τσάντες και οι ζώνες που συνδυάζουν τα ιταλικά και γαλλικά μοντέλα ήταν όλες κατασκευασμένες από τους πιο επιτηδείς και φημισμένους Ιταλούς τεχνίτες. Για το βράδυ λοιπόν τόσο οι ζώνες όσο και οι τσάντες είναι από μαλακά γυαλιστερά δερμάτια σε πάλ χρώματα και σε σχέδια ντροπέ. Έδώ το δέμα μοιάζει σαν ύφασμα που διπλώνει ή σουρώνει όμορφα. Οι άγκράφες στις ζώνες και τα κομπόματα στις τσάντες γίνονται συνήθως από κόκκιλο χρωματιστό ή τσαταούλα. Οι σπόρ τσάντες είναι από υπέρ δέμα με εξώρραφα γαλικά, αρκετά εύρυχωρα και σε χρώματα κλασικά, όπως και οι ζώνες. Γενικά οι Ιταλοί μοντέλιστ λανσάρουν μεγάλες τσάντες σε σχήμα φακέλου ή μακρόστενες που είναι πολύ εύρυχωρες και πρακτικές.

ΣΙΚ ΓΟΒΕΣ ΤΟΥ ΦΕΡΑΓΚΑΜΟ

Ο γνωστός Ιταλός κατασκευαστής παπουτσιών Φεραγκάμο υποστηρίζει πως η γόβα είναι το κομψότερο παπούτσι και κολακεύει άψομα το πόδι. Για φέτος, λανσάρει γόβες σε όλα τα χρώματα από μαλακό δέμα, για λεπτό αλλά όχι υψηλό τακούνι και με ένα φιογκό μπροστά που είναι από μεταξοτό γκρόν ύφασμα, από λογιστήρι. Η διακοσμητική χρωματιστά δέμα. Για το βράδυ οι γόβες είναι πάντοτε μεταξωτές και στολίζονται κι' αυτές, άλλοτε με φιογκό και άλλοτε με κλίπ από στράς. Έπαισαν πλέον τα πέδιλα να θεωρούνται κατ'άλληλα παπούτσια για βράδυ. Η τελευταία λέξη της μόδας για άπτιγιε εμφανισι απαιτεί γόβες φτιαγμένες από το ύφασμα του φορέματος.

ΜΕΝΤΑΓΙΟΝ ΠΟΛΥΧΡΩΜΑ

Τα ντεκολτέ των γυναικών θα στολίζονται φέτος από μεγάλα μενταγιόν σε σχήμα στρουγγυλό ή οβάλ. Θα είναι κομωμένα από πολύχρωμες και πολυέδρες πέτρες και θα στολίζονται στο λαιμό με λεπτή χρυσή ή πλατινένια αλυσίδα. Πολλές φορές, αντί της αλυσίδας θα δοῦμε λεπτά μαργαριταρένια ή στράς να συγκρατούν το μεγάλο μενταγιόν, αλλά αυτός ο συνδυασμός δεν μπορεί να φορεθῇ παρά μόνο βράδυ και με φόρεμα πολύ άπτιγιε. Τα μενταγιόν αυτά μας δίνουν στην εποχή των γυναικών μας τότε που το φορέσαν όλες τις ώρες.

Λένα Βροντάκη

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σας
και για την ομορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας.
Αφήστε το BUBBLE BATH
να περιποιηθῇ το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξη από αλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώση και θα το άρωματιση εύγενικά
- Θα το περιβάλλῃ με το προστατευτικό του πέπλο και κατοπιν κάθε εμφάνισι σας θα είναι και μία έπιτυχία!

Bubble Bath
"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ" F.A.M.A.R

Δέρμα δελουδινο
Μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμακείο σας. Σε όλα τα Φαρμακεία.

BB/1

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

KINHMATOΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

Το ωραιότερο
αισθηματικό
μυθιστόρημα

K
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ Π
ΤΖΙΟΡΤΖΙΟ Σ

**ΟΣΟ
ΟΙ
ΑΝΔΡΕΣ
ΘΑ
ΕΧΟΥΝ
ΚΑΡΔΙΑ!**

ΟΣΟ ΟΙ
ΑΝΔΡΕΣ
ΘΑ ΕΧΟΥΝ
ΚΑΡΑΙΑ

—Μη με κάνεις να θυμώνα, τή μά-
λωσε τρυφερά η Βιδή. "Αν ξεσκαλου-
θήσεις έτσι θα κλείσω τ' σπίτι και
θα σε πάρω μαζί μου. Φαίνεται πως
έχεις συνθίσει στα δάκρυα, όπως
άλλοι συνθίζουν στο πσιό ή στο
τσιγάρο.

Το μάλωμα αποδείχτηκε αποτελέ-
σματικό γιατί η Τσετιστίλια σταμά-
τησε τα κλάματα και έβαλε τις φω-
νές. Είπε πως η σημερινή νευλαία
δεν έχει καρδιά. Πως την ημέρα που
πεθαίνουν οι γονείς τους είναι ικα-
νοί να πάνε στον κινηματογράφο, μα
πως στα χρόνια της ήταν διαφορετι-
κά. "Ο κόσμος είχε και λίγη ντροπή.

Η Βιδή την άφησε κατά τις εντε-
κα το βράδυ, σίγουρη ότι θα γκρι-
νιάζε όλη τη νύχτα— πράγμα που
ήταν καλύτερο από τα δάκρυα— και
με το «κόκερ» κάτω από τη μασχά-
λη της— τώρα το σκυλί είχε καταν-
τήσει πιά σε μία δεύτερη τσάντα—
έπεσσε στη δίλα.

Στο διάδρομο είδε το Βιλπρέα,
να καθεται «φρουρά» έξω από το
σαλόνι.

Είναι απασχολημένος με πε-
λάτες, της είπε ενώ εκείνη έκανε να
μην.

Η Βιδή τότε, διευθύνθηκε προς το
δωμάτιό της, μα ένα δυνατό ουρ-
λιασμα την κάρφωσε στη θέση της.
Το «κόκερ» που κρατούσε στην άγ-
καλιά της, πετάχτηκε τρομαγμένο,
έπεσε στο πάτωμα, και άρχισε να

γαυγίζει άγρια, όταν αληθινός σκύ-
λος, πράγμα που δεν είχε κάνει πο-
τέ ως τότε.

Μία στιγμή αργότερα, παρά τις
πυροσβεστικές του Βιλπρέα να τη
σταμάτησαν, η Βιδή έμπαινε στο σα-
λόνι.

Κάτω στο πάτωμα, με το πρόσω-
πο ματωμένο, τη φούστα σηκωμένη
πάνω από τα γόνατα, ήταν πεσμένη
μία νέα. Η Βιδή την άγνωρισε ά-
μέσως. Δεν την είχε ξεχάσει. "Ηταν
η κοπέλλα που είχε χαστουκίσει ο
Ντομπέρ την προηγούμενη φορά. Έ-
κείνη που είχε στείλει ο Σαντρίνο.
"Ορδίες μπροστά της, στεκόταν ο
Ντομπέρ. Είχε ένα πρόσωπο τελείως
πρεμο μα σκληρό, ανέκφραστο, σε
να ήταν σκαλισμένο πάνω σε σίδε-
ρο.

— Πήγαίνε στο δωμάτιό σου, εί-
πε στη Βιδή.

Η φωνή του ήταν σιγανή, μα επι-
θυτική.

Η Βιδή δεν απάντησε καν, έσκυ-
ψε πάνω από την κοπέλλα, τη σή-
κωσε, και την έβαλε στο ντινάνι. Έ-
κείνη στράφηκε προς το Ντομπέρ,
και άρχισε να φωνάζει:

— Είναι μια ώρα που με χτυπάς,
κακούργε, εκμεταλλευτή! Μα δεν θα
μόθης τίποτα.

Η Βιδή της καθάρισε το πρόσωπο
με το μαντήλι της. "Ηταν ένα πρό-
σωπο πρησμένο, μελανισμένο από
τα χτυπήματα. Ο Ντομπέρ κύτ-
ταζε ακίνητος, και σώπαινε.

— Σταμάτησε, της είπε η Βιδή
και πήγαίνε σπίτι σου. Τώρα θα σου
δώσω κάτι να πιεις.

Χωρίς καν να κυττάξει τον Ντομ-
πέρ, πήγε στο μπάρ, πήρε τη μπι-
ρίλια του κονιάκ και γέμισε ένα πο-
τήρι, αλλά, όταν στράφηκε να της
το πάλι, δρέθηκε απέναντι στο Ντο-
μπέρ.

Εκείνος της πήρε το ποτήρι από
το χέρι, και τ' ακούμπησε σε ένα
τραπεζάκι.

— Σου είπα να πάς στο δωμάτιό
σου, επανέλαβε.

Για μία στιγμή το βλέμμα της
Βιδής έγινε άγριο, επιθετικό.
— Ντομπέρ, είναι τα τελευταία
πέντε λεπτά που με βλέπεις, είπε.
"Αν ξαναγγίξεις αυτή τη γυναίκα,
δεν πρόκειται να με δεις πιά στη ζωή
σου.

Ο Ντομπέρ κούνησε το κεφάλι,
και την έπιασε από το μπράτσο.
— Πήγαίνε στο δωμάτιό σου, ξα-
νάπε. Δεν μπορείς εσύ να καταλά-
δεις.

Εκείνη έλευθερώθηκε από το σφι-
ξιμο του χεριού του με μία απότομη
κίνηση.

— Μη μ' αγγίζεις, του είπε, και
δύνη από το σαλόνι.

Για δυο ολόκληρα λεπτά, ο Ντομ-
πέρ έμεινε ακίνητος κυττάζοντας
την πόρτα, που είχε ξανακλείσει πρί-
σω από τις πλάτες της, κατόπιν το
βλέμμα του έπεσε στο ποτήρι του
κονιάκ, το πήρε, πλυσίασε το κο-
ρίτσι και το έδωσε.

— Πιές, της είπε.

Η κοπέλλα γέλασε σαρκαστικά,
και έφτυσε το χέρι που κρατούσε το
ποτήρι.

— Κτήνος, κακούργε, φώναξε
πάλι.

Ο Ντομπέρ ακούμπησε ήρεμα το
ποτήρι, σκούπισε το χέρι του με το
μαντήλι, και της έδωσε ένα χαστού-
κι. Η κοπέλλα άρχισε πάλι να ουρ-
λιάζει.

— Φώναξε, αν σ' εύχαριστή, της
είπε ο Ντομπέρ, μα έχει υπ' όψι σου
ένα πράγμα. Από δω μέσα δεν πρό-
κειται να γύεις, αν δεν μου πεις που
δρίσκεται ο φίλος σου ο Σαντρίνο.

Η τούλχια στο, δεν πρόκειται να γύεις
ζωντανή. Είμαι αποφασισμένος να
σε σκοτώσω με χαστούκια. Σκέψου
το καλά.

Το κορίτσι του πέταξε μία βρι-
σιά, και εκείνος χωρίς θυμό τ' ή-
χησε πάλι με την ανάποδη του χε-

ριού του. Αυτή τη φορά
δεν φώναξε, μα έβαλε ένα μα-
ρογγιό, και έπιασε το πρόσω-
πο της με τα δυο της χέρια.

— Οι εκδισμοί δεν μ' αρέσουν
και δεν υποκρίνω σ' αυτούς πού
χίσε ο Ντομπέρ. Πολλοί προση-
σαν να με εκδίσουν, μα δεν ήταν
ποτέ δεκάρα. Πες μου πού είναι ο
Σαντρίνο. Θέλω να τον δω, να μ' α-
λίσω μαζί του. Με σένα δεν εί-
μι τίποτα να πώ.

Η κοπέλλα έκλεισε και συγνώμη
έβαλε από τα χείλη της ένα μα-
ρογγιό από βροσιές και διαπνέ-
μα.

— Σου δίνω προσημία να ε-
μείνα με ενδιαφέρει. Μπορεί να είμαι
σκληρός, αλλά αν φερθώ σ' αυτή τη
στρέμω θέλω να έχω τη διεύθυνση
του Σαντρίνο.

— Και να με σκοτώσεις, κτή-
νος, δεν πρόκειται να μόθης τίποτα, να
φώναξε.

Ο Ντομπέρ δεν την άκουσε και
καί γύνη από το δωμάτιο. Πήγε
στην κάμαρα της Βιδής. Η πόρτα
ήταν ανοιχτή, και μπήκε. Εκείνη
χε γυάλι, τη γονα της, και έφω-
ραρείς το παλινό της φόρεμα, να
είνα ακόμη πιο παλιό από το
Κρατούσε στην αγκαλιά της το κε-
ρε» και έτοιμαζαν να γύ, μα η
κείνος την εμπόδιζε να περάσει.

— Αφσέ με να φύγω, του έ-
πη η Βιδή.

Εκείνος έκλεισε πίσω της τη
πόρτα.

Θα φύγεις αν θέλεις, μα πρί-
τω πρέπει να με άκουσης.
Δεν έχω να ακούσω τίποτα.
Μου φτάνουν αυτά που βλέ-
πω.

— Άκουσε, θέλεις να γύεις
και ύστερα μπορείς να φύγεις, της
απάντησε.

Μα τώρα δεν είχε πιά την παρ-
γούμνη σιγουριά. Η έκφραση του
του κορσασμένου.

— Αν δεν κάνω έτσι, συνέ-
χησε μία έδδομάδα θα είμαστε π

κόμο χωρίς δεκάρα. Είναι μήνες
που ύφισται τους εκδισμούς του
Σαντρίνο. Πρώτα χίτησε ένα εκατομ-
μύριο. "Υστερα δέκα. Τώρα τα θέλει
δύο χίλια.

— Δες, τί σημαίνει όλα; Θέλει
να πάρη τη θέσ μου, έδω, σ' αυτή
τη δίλα, και να διευθύνη αυτός τις
επιχειρήσεις. Πρέπει να δεχτώ; Αύ-
τω είναι ήτμα ζωής ή θανάτου. "Αν
δεν δώσω την παραμικρή αδυναμία, τε-
λείωσε θα ξαναγυρίσω σε κανένα
καρενά, να κάνω το γκαρόνι, και
σ' όλα πιά σε κείνο το μπάρ
να σερίβεις στανούτς. Και δεν θέ-
λω!

— Αν εμένα δεν σε ενδιαφέρει, έ-
μείνα με ενδιαφέρει. Μπορεί να είμαι
σκληρός, αλλά αν φερθώ σ' αυτή τη
στρέμω θέλω να έχω τη διεύθυνση
του Σαντρίνο.

— Σου δίνω προσημία να ε-
μείνα με ενδιαφέρει. Μπορεί να είμαι
σκληρός, αλλά αν φερθώ σ' αυτή τη
στρέμω θέλω να έχω τη διεύθυνση
του Σαντρίνο.

— Και να με σκοτώσεις, κτή-
νος, δεν πρόκειται να μόθης τίποτα, να
φώναξε.

Ο Ντομπέρ δεν την άκουσε και
καί γύνη από το δωμάτιο. Πήγε
στην κάμαρα της Βιδής. Η πόρτα
ήταν ανοιχτή, και μπήκε. Εκείνη
χε γυάλι, τη γονα της, και έφω-
ραρείς το παλινό της φόρεμα, να
είνα ακόμη πιο παλιό από το
Κρατούσε στην αγκαλιά της το κε-
ρε» και έτοιμαζαν να γύ, μα η
κείνος την εμπόδιζε να περάσει.

— Αφσέ με να φύγω, του έ-
πη η Βιδή.

Εκείνος έκλεισε πίσω της τη
πόρτα.

Θα φύγεις αν θέλεις, μα πρί-
τω πρέπει να με άκουσης.
Δεν έχω να ακούσω τίποτα.
Μου φτάνουν αυτά που βλέ-
πω.

— Άκουσε, θέλεις να γύεις
και ύστερα μπορείς να φύγεις, της
απάντησε.

Μα τώρα δεν είχε πιά την παρ-
γούμνη σιγουριά. Η έκφραση του
του κορσασμένου.

— Αν δεν κάνω έτσι, συνέ-
χησε μία έδδομάδα θα είμαστε π

κόμο χωρίς δεκάρα. Είναι μήνες
που ύφισται τους εκδισμούς του
Σαντρίνο. Πρώτα χίτησε ένα εκατομ-
μύριο. "Υστερα δέκα. Τώρα τα θέλει
δύο χίλια.

— Δες, τί σημαίνει όλα; Θέλει
να πάρη τη θέσ μου, έδω, σ' αυτή
τη δίλα, και να διευθύνη αυτός τις
επιχειρήσεις. Πρέπει να δεχτώ; Αύ-
τω είναι ήτμα ζωής ή θανάτου. "Αν
δεν δώσω την παραμικρή αδυναμία, τε-
λείωσε θα ξαναγυρίσω σε κανένα
καρενά, να κάνω το γκαρόνι, και
σ' όλα πιά σε κείνο το μπάρ
να σερίβεις στανούτς. Και δεν θέ-
λω!

— Αν εμένα δεν σε ενδιαφέρει, έ-
μείνα με ενδιαφέρει. Μπορεί να είμαι
σκληρός, αλλά αν φερθώ σ' αυτή τη
στρέμω θέλω να έχω τη διεύθυνση
του Σαντρίνο.

— Σου δίνω προσημία να ε-
μείνα με ενδιαφέρει. Μπορεί να είμαι
σκληρός, αλλά αν φερθώ σ' αυτή τη
στρέμω θέλω να έχω τη διεύθυνση
του Σαντρίνο.

— Και να με σκοτώσεις, κτή-
νος, δεν πρόκειται να μόθης τίποτα, να
φώναξε.

Ο Ντομπέρ δεν την άκουσε και
καί γύνη από το δωμάτιο. Πήγε
στην κάμαρα της Βιδής. Η πόρτα
ήταν ανοιχτή, και μπήκε. Εκείνη
χε γυάλι, τη γονα της, και έφω-
ραρείς το παλινό της φόρεμα, να
είνα ακόμη πιο παλιό από το
Κρατούσε στην αγκαλιά της το κε-
ρε» και έτοιμαζαν να γύ, μα η
κείνος την εμπόδιζε να περάσει.

— Αφσέ με να φύγω, του έ-
πη η Βιδή.

Εκείνος έκλεισε πίσω της τη
πόρτα.

Θα φύγεις αν θέλεις, μα πρί-
τω πρέπει να με άκουσης.
Δεν έχω να ακούσω τίποτα.
Μου φτάνουν αυτά που βλέ-
πω.

— Άκουσε, θέλεις να γύεις
και ύστερα μπορείς να φύγεις, της
απάντησε.

Μα τώρα δεν είχε πιά την παρ-
γούμνη σιγουριά. Η έκφραση του
του κορσασμένου.

— Αν δεν κάνω έτσι, συνέ-
χησε μία έδδομάδα θα είμαστε π

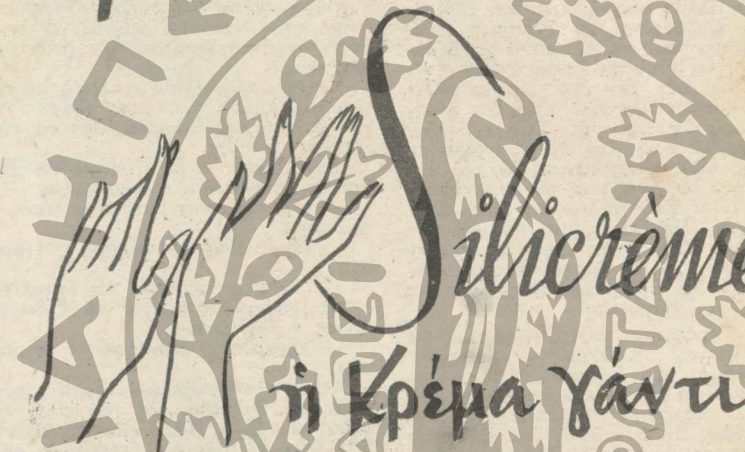
Μία καταχώρησις της Φίρμας σας
στο **Bottin**
INTERNATIONAL

ΦΕΡΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΑΣ ΣΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ
ΑΚΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ
ΓΕΝΙΚΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
Κ.ΣΚΟΥΡΤΕΛΛΗΣ
ΤΣΩΡΤΣΙΛΛ 31-ΤΗΛ. 35-346

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Θεσσαλονίκη: Ρέμης Χατζησάββας, Ν. Μ. 'Αλεξάνδρου 31
Καβάλας: Χρ. Μέμτσος, Π. Μελά 37.
Κρήτης: 'Ανδρ. 'Ανδρουλιδάκης, Χανιά.
Ρόδος: Γεώργ. Παρασκευάς, Ευδήμου 14.

Πρίν αρχίσετε τις δουλειές του σπιτιού

Η Σιλικρέμ, χωρίς στις Silicones που
περιέχει δημιουργεί ένα λεπτότατο
στρώμα απόλυτα προστατευτικό για την
ύγεια και την ομορφιά της επιδερμίδος
Προστατεύει και ομορφαίνει
τά χέρια της νοικοκυράς
SILICREME. ΠΡΟ-Ι-ΟΝ «ΚΟΠΕΡ»
Παρακαταθήκη: Φαρμακείον «ΛΕΜΟΥΣ» 'Ομόνοια

ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
την υγεία και όμορφη των μαλλιών σας

Ώραιο κτένισμα κάνει τά μαλλιά θελκτικά!

Βάζοντας λίγο VLOT στα μαλλιά σας τὰ κτενίζετε
εύκολα και όπως θέλετε. Χωρίς να κολλούν και να
λαδώνονται τα μαλλιά σας είναι όλη την ημέρα
φρεσκοκτενισμένα. Διατηρούνται ελαστικά και
ή φυσική τους γυαλάδα σας κάνει έλκυστική.
Με ΦΛΟΤ ώραιο κτένισμα, που δαυμάζεται από όλους
ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 ΤΗΛ. 25.739

ΟΣΟ ΟΙ
ΑΝΔΡΕΣ
ΘΑ ΕΧΟΥΝ
ΚΑΡΔΙΑ

μένες μία. Το ξενοδοχείο ήταν κλειστό, και ο θυρωρός που πήγε να τους ανοίξει, βλέποντας τη Ρενάτα με τρεις νέους, έκανε ένα μορφασμό.

— Δώστε μας τρία δωμάτια, είπε ο Βιλπρέα.

— Πού να βρεθούν τέτοια δωμάτια. Είναι όλα γεμάτα, απάντησε ο θυρωρός.

— Τότε θα ανέβουμε μία στιγμή στο δωμάτιο της δεσποινίδος είπε ο Βιλπρέα, δάχνοντας του στο χέρι ένα χαρτονόμισμα.

Οι τρεις νέοι ακολούθησαν τη Ρενάτα στο δωμάτιό της. Μόλις τους είδε το «πεκινούσα» άρχισε να γαυγίζει, μα ένας από τους τρεις του έδωσε μία κλωτσιά, και τότε έκανε να σωπάσει.

— Ως τη μιάμιση, η Ρενάτα και οι τρεις άντρες καθόντουσαν σιωπηλοί, κυττάζοντας ο ένας τον άλλο. Ύστερα χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν ο Σαντρίνο.

— Έμπρός, είπε η Ρενάτα μπροστά στο ακουστικό. Έσύ είσαι Σαντρίνο; Ο Ντομπέρ με χτύπησε πάλι. Είμαι τώρα εδώ στο ξενοδοχείο μισοπεθαμένη. Είπε πώς αν σε πιάσει θα σου τσακίσω τα κόκαλα.

— Τό κτήνος... Θα του δείξω εγώ ποιος είμαι. Σε μία εβδομάδα θα τον κάνω να γυρίζει στους δρόμους και να ζητά έλεημοσύνη. Λόγω τιμής. Έρχομαι άμέσως, χρυσή μου. Μείνε ήσυχη και θα τα καταφέρω εγώ, απάντησε ο Σαντρίνο από την άλλη άκρη του σύρματος.

Ύστερα από καμιά είκοσάρια λεπτά, ακούστηκαν χτυπήματα στην πόρτα. Η Ρενάτα σηκώθηκε και άνοιξε. Μόλις μπήκε μέσα ο Σαντρίνο, οι τρεις άντρες έπεσαν επάνω του. Την άλλη στιγμή δρόθηκε πεσμένος στο κρεβάτι, φιωμένος, ενώ ο Βιλπρέα τον κρατούσε ακίνητο. Ένας από τους δυο άλλους του έβγαλε το πουκάμισο, μετά πήρε ένα λουρί, το στριφογύρισε δυο φορές στο χέρι του, και το σήκωσε πάνω από την πλάτη του Σαντρίνο.

— Φθάνει, είπε ο Βιλπρέα, ύστερα από λίγη ώρα.

Ο άλλος σταμάτησε, και ο Βιλπρέα έλευθερώσε το Σαντρίνο, που σηκώθηκε και κάθισε στο κρεβάτι.

— Ο Ντομπέρ μου ανέθεσε να σου πω, πώς δεν έχει τίποτα μαζί σου, είπε ο Βιλπρέα. Υπήρξες η αίτια του θανάτου της Σάρας, αλλά σε συγχώρεσε. Και σε συγχώρεϊ επίσης που προσπάθησες να τον εκδικαστείς. Μονάχα μην το ξαναγίνεις, Σαντρίνο. Σου το λέω ο φίλος Σανδρέλφος. Μη δοκιμάσεις πιά να ξανακάνεις ένα τέτοιο πράγμα, γιατί όχι μόνο δεν θα πάρεις δεκάρα, αλλά δεν θα γίνεις ζωντανός από τα χέρια του Ντομπέρ.

Το πρόσωπο του Σαντρίνο ήταν αξιολύπητο. Καθόταν με σκυμμένο το κεφάλι, και έκλαιγε. Ίσως στα ιστορικά φιλμ οι γενναίοι πρωταγωνιστές δένονται θαρραλέα το μαστίγωμα, αλλά για το Σαντρίνο τα πράγματα ήταν πολύ διαφορετικά.

— Δούλεψες τόσα χρόνια κοντά στο Ντομπέρ, κι' ακόμη δεν τον έμαθες, συνέχισε ο Βιλπρέα. Χίλιες φορές προσπάθησαν να τον κάνουν εκδασίμους άνθρωποι πολύ πιο ισχυροί από σένα, και ποτέ κανείς δεν κατάφερε να του αποσπάσει μια δεκάρα. Αυτή τη φορά σου δώσαμε απλώς ένα μάθημα, αλλά αν δεν καήθηκες κόνημα, Σαντρίνο, την προσεχή φορά θα σε κάνουμε να ησυχάσεις για πάντα.

— Δεν θα κάνω τίποτα πιά, μουρμούρισε ο Σαντρίνο. Μα γιατί μ' έγκαταλείπει έτσι στο δρόμο; Τι θα

ήταν γι' αυτόν να μου δώση λίγα λεφτά για να φύγω;

— Θα σου τα έδινε, απάντησε ο Βιλπρέα, αλλά έπρεπε να του τα ζητήσεις με το καλό, όχι με εκδίασμού.

— Και τώρα τί να γίνω εγώ; εξακολούθησε να κλαίγεται ο Σαντρίνο καθισμένος στο κρεβάτι, με το στήθος γυμνό, τις πλάτες σημαδεμένες από τα χτυπήματα. Δεν έχω δεκάρα, δεν ξέρω πού να πάω, ή αστυνομία με καταζητά.

— Έσύ το θέλησες, Σαντρίνο. Όταν κάνη κανείς ένα λάθος, είναι υποχρεωμένος να το πληρώσει, είπε ο Βιλπρέα.

— Δώσε μου τουλάχιστο δέκα χιλιάδες λιρέτες, παρακάλεσε ο Σαντρίνο σκουπίζοντας τα δάκρυά του. Έχω στη Γένοβα ένα φίλο ναυτικό, και ίσως με βοηθήσει να μπαρκάρω για τη Νότιο Αμερική.

— Δεν μπορώ να σου δώσω ούτε πέντε λιρέτες, είπε ο Βιλπρέα. Κανείς δεν επιτρέπεται να αποσπάσει από το Ντομπέρ εστω και πέντε λιρέτες με εκδίασμό.

— Μπορώ να του δώσω εγώ δέκα χιλιάδες λιρέτες; ρώτησε η Ρενάτα το Βιλπρέα.

— Κάνε όπως νομίζεις, της απάντησε εκείνος.

Η κοπέλλα ακούμπησε πάνω στο κρεβάτι ένα χαρτονόμισμα των δέκα χιλιάδων.

— Συγχώρεσέ με, Σαντρίνο, είπε, δεν ήθελα να σε προδώσω, μα αν δεν έκανα έτσι θα με σκότωνε.

Ο Σαντρίνο δεν απάντησε. Πήρε το χαρτονόμισμα, και το έβαλε στην τσέπη του πανταλονιού του. — Θα πάω να το κορίτσι μαζί μου, είπε ο Βιλπρέα, γιατί σε έρωσε. Θα ήσουν ικανός να το σκοτώσεις στο ξύλο, για να την εκδικηθείς.

Ο Σαντρίνο σήκωσε τους ώμους του.

— Και δεν την παίρνεις; είπε. Μπορείτε και να την πετάξετε στο ποτάμι, αν θέλετε. Το ίδιο μου κάνει.

Και ήταν αυτό το «εμμερσιτό», που είπε στη Ρενάτα, για όλα όσα είχε υποφέρει έξω απίστα του, και για τις τελευταίες δέκα χιλιάδες, που στερήθηκε γι' αυτόν.

ΗΤΑΝ ΣΧΕΔΟΝ τρεις ή ώρα, όταν επέστρεψε στη Βίλλα ο Βιλπρέα με την κοπέλλα και τους δυο συνοδούς του. Η Ρενάτα δεν ήταν καλά, εξακολουθούσε να δογγά ο σ' όλο το δρόμο και όταν έφθασαν στο σπίτι, ο Βιλπρέα με ασυνήθιστο ενδιαφέρον την έβαλε στο κρεβάτι, με μία ζεστή θερμαφόρα στο στήθος. Ύστερα πήγε στον Ντομπέρ για να του αναφέρει τα αποτελέσματα της αποστολής του.

Ο Ντομπέρ ήταν ξεπλωμένος σε μία πολυθρόνα πλάι στο τζάκι. Ακουσε λίγο τον Βιλπρέα, ύστερα τον έδιωξε.

Στις έννεα το πρωί πήγε να τον δρ η Μαριλούτσι, ο διερμηνέας.

— Τα σημερινά ραντεβού κύριε... του είπε.

— Πηγαίνετε, τον διέκοψε ο Ντομπέρ.

— Κύριε, δοκίμασε να επιμείνει ο Μαριλούτσι, πρόκειται να έρθη εκείνος ο Αιγύπτιος...

— Πηγαίνετε, επανέλαβε ο Ντομπέρ.

Κατά τις έντεκα ο Ντομπέρ φώναξε τον Βιλπρέα, και του είπε να φέρη κι' άλλα ξύλα για το τζάκι. Στη μία, ο Βιλπρέα, ξαναπήγε μόνος του, και του είπε ότι το τραπέζι ήταν έτοιμο.

Πήγαινε, του απάντησε ο Ντομπέρ.

Το ίδιο επανέλαβε και στις δώδεκα το βράδυ. Είχε βγάλει τα παπουτσάκια του, το σακάκι, τη γραβάτα, και εξακολουθούσε να κάθεται εκεί, και να κυττάει τη φωτιά, χωρίς να σηκώνεται, μα και χωρίς να κάνει την παραμικρή κίνηση. Μόνο κατά τις έντεκα το βράδυ ζήτησε ένα ποτήρι νερό. Ήπνε μονάχα μία γουλιά, κι' ύστερα πέταξε το ποτήρι στο τζάκι μ' όλη του τη δύναμη.

Στις δύο το πρωί, φώναξε τον

Βιλπρέα.

— Πήγαινε στο σπίτι της δεσποινίδος, του είπε. (Η «δεσποινίς» ήταν η Βιβή). Και φέρε την εδώ. Πάρε και κανέναν άλλον μαζί σου, γιατί δε θα θελήσει να έρθη.

Ο Βιλπρέα τον κυτάεζε προσεκτικά. Ο Ντομπέρ ήταν με το στήθος γυμνό, μουσκεμένος στον ιδρώτα. Το πρόσωπό του έμοιαζε με μία φοβερή μάσκα.

— Καλά, απάντησε ο Βιλπρέα απλά. Άλλα ενώ έκανε να φύγη, ο Ντομπέρ τον σταμάτησε πάλι.

— Περιμένε, του είπε. Μην πας πουθενά!

— Καλά, είπε πάλι ο Βιλπρέα. Το πρωί στις επτά, ξαναπήνε να δει αν ο Ντομπέρ κοιμόταν. Του φάνηκε πώς πράγματι κοιμόταν, αλλά όταν πλησίασε είδε πώς είχε μονάχα τα μάτια μισκλειστά.

— Φύγε ήλιθιε, βρυχήθηκε ο Ντομπέρ.

Ο Βιλπρέα δεν υπόκρινε.

— Είναι δυο μέρες που καθόμαστε έτσι, είπε. Έχουν τηλεφωνήσει ένα σωρό άνθρωποι, ποδο τρεις φορές ο Αιγύπτιος, κι' ύστερα εκείνοι οι δυο από το 'Ισάκ.

Ο Ντομπέρ δεν στράφηκε καν να τον κυτάξει.

— Φύγε! του φώναξε.

Τον κάλεσε μονάχα κατά το απόγευμα. Τό ζήτησε ένα ποτήρι νερό, και αφού το ήπιε, του είπε:

— Πήγαινε στο δωμάτιό μου. Πάνω στο κομοδίνο είναι ένα διδύλο. Φέρτο μου.

Ήταν ένα άλμπουμ με αντίγραφα του Γκογκέν. Τού το είχε αγοράσει η Βιβή. Το άκουμπησε στα νύχτα του, κι' άρχισε να το ξεφυλλίζει. Όταν έφθασε στο τέλος, άρχισε να το ξεφυλλίζει πάλι από την αρχή. Κι' ύστερα πάλι το ίδιο.

Η Βιβή του είχε εφηνήσει πολλά πράγματα πάνω στα κίτρινα και πορτοκαλιά χρώματα του Γκογκέν. Μα τώρα δεν θυμόταν πιά τίποτα εκτός από τον τόνο της φωνής της. Λίγο βαθύ, αφάνταστα γλυκό.

Φώναξε πάλι τον Βιλπρέα.

— Πρόσεξε ένα πράγμα, του είπε. Μπορεί να σου πω και πάλι να πας στη δεσποινίδα και να της πεις εδω. Έσύ όμως δεν θα πας. Έτσι κι' αν σε διατάξει. Έστω κι' αν σε χτυπήσω, δεν πρέπει να πας.

Ο Βιλπρέα απάντησε με το βλέμμα χαυλωμένο.

— Αν ήμουν εγώ στη θέση σου, θα την έφερα πίσω. Οι γυναίκες δεν πρέπει να κάνουν καριότινα.

— Σώπα. Δεν καταλαβαίνεις τίποτα. Φώναζε ο Ντομπέρ και σηκώθηκε. Ήταν μουδιασμένος. Έπί δύο ημέρες δεν τ' είχε κουνήσει από τη θέση του. Ευπρόλητος, μισόγυμνος, διάσπρε στο σπίτι, και πήγε ως το μπάνιο. Ο Βιλπρέα τον ακολουθούσε ανήσυχος. «Τί ήταν ακόμη ικανός να κάνει;» αναρωτιόταν.

Μα ο Ντομπέρ έκανε απλώς ένα ντους, κι' όταν βγήκε από το μπάνιο, αισθανόταν λίγο καλύτερα. Ο μεγάλος πόνος του σάν να είχε κάπως λινοστέψει. Ντύθηκε, κάθισε στο κρεβάτι και έφανε κάτι. Μίλησε με τον Μαριλούτσι το διερμηνέα, και κατέστρωσε το πρόγραμμά της επόμενης ημέρας. Μίλησε και με τον Ριλπρέα και τον ρώτησε πώς είναι η Ρενάτα.

— Συνήλθε άμέσως, είπε ο Βιλπρέα. Πο-νός ήταν σε τέτοια κατάσταση, πού νόμια πώς είχε σπάσει κάτι μέσα της.

— Δώσε της λίγα λεπτά, και δώδεκα, είπε ο Ντομπέρ.

— Αυτή ήθελα να κάνω, μα ή κοπέλλα αρνείται τον Σαντρίνο, και λέει πώς δεν τ' ουνά από δω.

— Η κακομοίρα...

Ο Ντομπέρ έμεινε για λίγο σκεπτικός δαγκώνοντας τα χείλη του.

— Συνόδεψε την ως την Μπέονα και πίνανέ την στον αντιπαρασώπο μας εκεί. Πες του να την κρατήσει και να της βοη δουλεύει. Ο Σαντρίνο, βέβαια, δεν θα πάη να τη γυρέψη στην Έλβετία.

— Τη συνήλθε άμέσως, είπε ο Βιλπρέα. Πο-νός ήταν σε τέτοια κατάσταση, πού νόμια πώς είχε σπάσει κάτι μέσα της.

— Δώσε της λίγα λεπτά, και δώδεκα, είπε ο Ντομπέρ.

— Αυτή ήθελα να κάνω, μα ή κοπέλλα αρνείται τον Σαντρίνο, και λέει πώς δεν τ' ουνά από δω.

— Η κακομοίρα...

Ο Ντομπέρ έμεινε για λίγο σκεπτικός δαγκώνοντας τα χείλη του.

— Συνόδεψε την ως την Μπέονα και πίνανέ την στον αντιπαρασώπο μας εκεί. Πες του να την κρατήσει και να της βοη δουλεύει. Ο Σαντρίνο, βέβαια, δεν θα πάη να τη γυρέψη στην Έλβετία.

— Τη συνήλθε άμέσως, είπε ο Βιλπρέα. Πο-νός ήταν σε τέτοια κατάσταση, πού νόμια πώς είχε σπάσει κάτι μέσα της.

— Δώσε της λίγα λεπτά, και δώδεκα, είπε ο Ντομπέρ.

— Αυτή ήθελα να κάνω, μα ή κοπέλλα αρνείται τον Σαντρίνο, και λέει πώς δεν τ' ουνά από δω.

— Η κακομοίρα...

Ο Ντομπέρ έμεινε για λίγο σκεπτικός δαγκώνοντας τα χείλη του.

— Συνόδεψε την ως την Μπέονα και πίνανέ την στον αντιπαρασώπο μας εκεί. Πες του να την κρατήσει και να της βοη δουλεύει. Ο Σαντρίνο, βέβαια, δεν θα πάη να τη γυρέψη στην Έλβετία.

— Τη συνήλθε άμέσως, είπε ο Βιλπρέα. Πο-νός ήταν σε τέτοια κατάσταση, πού νόμια πώς είχε σπάσει κάτι μέσα της.

— Δώσε της λίγα λεπτά, και δώδεκα, είπε ο Ντομπέρ.

— Αυτή ήθελα να κάνω, μα ή κοπέλλα αρνείται τον Σαντρίνο, και λέει πώς δεν τ' ουνά από δω.

— Η κακομοίρα...

Ο Ντομπέρ έμεινε για λίγο σκεπτικός δαγκώνοντας τα χείλη του.

— Συνόδεψε την ως την Μπέονα και πίνανέ την στον αντιπαρασώπο μας εκεί. Πες του να την κρατήσει και να της βοη δουλεύει. Ο Σαντρίνο, βέβαια, δεν θα πάη να τη γυρέψη στην Έλβετία.

— Τη συνήλθε άμέσως, είπε ο Βιλπρέα. Πο-νός ήταν σε τέτοια κατάσταση, πού νόμια πώς είχε σπάσει κάτι μέσα της.

— Δώσε της λίγα λεπτά, και δώδεκα, είπε ο Ντομπέρ.

— Αυτή ήθελα να κάνω, μα ή κοπέλλα αρνείται τον Σαντρίνο, και λέει πώς δεν τ' ουνά από δω.

— Η κακομοίρα...

Ο Ντομπέρ έμεινε για λίγο σκεπτικός δαγκώνοντας τα χείλη του.

— Συνόδεψε την ως την Μπέονα και πίνανέ την στον αντιπαρασώπο μας εκεί. Πες του να την κρατήσει και να της βοη δουλεύει. Ο Σαντρίνο, βέβαια, δεν θα πάη να τη γυρέψη στην Έλβετία.

— Τη συνήλθε άμέσως, είπε ο Βιλπρέα. Πο-νός ήταν σε τέτοια κατάσταση, πού νόμια πώς είχε σπάσει κάτι μέσα της.

— Δώσε της λίγα λεπτά, και δώδεκα, είπε ο Ντομπέρ.

— Είμαστε τόσο καλά χωρίς γυναικες, μουρμούριζε ο Βιλπρέα, ενώ βόλε τα κορδόνια των παπουτσιών του. Εγώ δεν μπλέκω ποτέ στα σο-βάρ. Οι έρωτές μου δεν βαστούν περισσότερο από δυο ώρες.

— Έδεσε και τη γραβάτα του χωρίς να κυττά στον καθρέφτη, κι' εξακολουθούσε να μουρμούριζε:

— Εγώ μία φορά δεν πηγαίνω στη δεσποινίδα. Αν θέλετε στείλτε κανέναν άλλον. Όχι έμένα.

Ο Ντομπέρ έμεινε ακίνητος χωρίς να απαντά. Ύστερα διευθυνθηκε προς την πόρτα.

— Δεν πειράζει, είπε. Δεν έχει σημασία.

Δεν είχε σημασία... Ξαναγύρισε στο δωμάτιό του, πήρε άλλη μία υπνητική παστίλια, κι' έτσι όπως ήσαν τυμμένοι, έπεσε στο κρεβάτι.

Μα ή άρρωστεια βαστούσε πολύ. Ο κορσ πενούσε κι' αυτός εξακολουθούσε να νοιώθει το ίδιο, όπως εκείνη τη βραδυά, πού η Βιβή είχε φωνή για πάντα.

Κι' ένα βράδυ ο Ντομπέρ πήγε στο σπίτι της Βίκυ. Η Βίκυ ήταν μία ηλικιωμένη άριστοκράτισσα κυρία, ξεπεσμένη, πού είχε ένα μεγάλο άσπιο σπίτι, και κάθε τόσο πηγαί-ναν να την επίσκεψουν χαοιτωμένες φίλες της, νεαρές κυρίες ή δεσποινίδες.

Είχε χρόνια ο Ντομπέρ να πάη στο σπίτι αυτής της ευγενικής κυρίας, και η Βίκυ τον δέχθηκε με μεγάλη ευκαρδιότητα.

— Είμαι ελνής, αγαπητή μου φίλε που δεν με ξανάστε. του είπε. Τον κάλεσε να φάνε μαζί το βράδυ, και τον ρώτησε αν μπορούσε να καλέσει και δυο κυρίες, πολύ φίλες της, που ήταν περαστικές από το Μιλάνο.

Η άριστοκρατική κυρία τακτοποιούσε με πολύ τάκτ τις υποθέσεις της.

Οι δυο περαστικές κυρίες, ήταν δυο άριστοτα κορίτσια, τη μία την λεγαν Μαρία και την άλλη Ραυμόνδα. Τα έπιθετα ή γρη βίκυ έχασσε να τα πη.

— Το τέλος του γεύματος, ο Ντομπέρ δεν είπε λέξη σχεδόν. Ύστερα ήπιε πολύ σαμπάνια, πέρασε το υπόλοιπο του νύχτα από τους γυναικούς ώμους της Ραυμόνδας, κι' άρ-τισε να διηγείται δωμικά ανέκδοτα.

Η κυρία Βίκυ σ' αυτό το σημείο, σηκώθηκε και πήρε αγαλξέ την άλλη κοπέλλα.

— Εμείς πάμε στη βερόντα να πούμε τον καφέ, είπε. Μα έσείς οί δυο να είσαστε φρόνιμοι, παληό-παλαιά.

Όταν έμεινε μόνος με τη Ραυμόνδα γυνικός επίθετο, ο Ντομπέρ, ήπιε κι' άλλη σαμπάνια, έβωσε και σε καμνη να πη, κατόπιν τη φίλνις. Έκείνη του χάιδεψε το πρόσωπο.

— Είσαι πολύ συμπαθητικός, αγαπητή μου, του είπε. Μινο ποσώνω-ρος, όπως μ' άρέσουν έμένα οι άν-δρες.

Ο Ντομπέρ δεν απάντησε τίποτα. Σηκώθηκε, μα είχε πη πολύ και κάθισε άμέσως στο ντιβάνι. Η ώ-στη Ραυμόνδα ξαναπήγε κοντά του, κάθισε πλάι του, και πέρασε τα νέ-ματα της νύχτα από το λαιμό του. Έ-κείνη της χάιδεψε μηχανικά τα μα-κρια μαύρα μαλλιά.

— Τι έχεις κι' είσαι μελαγχολι-κός, αγαπη μου; τον ρώτησε. Θα δες πώς η Ραυμόνδα σου θα σε κά-νη να ξεχάσεις.

Τότε ο Ντομπέρ, ένοιωσε έναν ά-πείραστο οίκτο γι' αυτήν, και για τον έαυτό του, και για τη γρη βίκυ που καμουφλάριζε μάταια το θρωμε-ρό της επάγγελμά με προσποιήσεις κι' ευγένειες. Ένοιωσε οίκτο, και του έ-φάνταν να γελάσει συγχρόνως. Και ήταν και μεθυσμένος. Ποτέ στη ζωή του δεν είχε πη τόσο πολύ, μα όλα αυτά δεν είχαν άσέληση σε τίποτα. Η Βιβή ήταν κι' εκεί ακόμα, σε μία γυναίκα, και την κυτάεζε. Ω, γιατί δεν έφευγε; Πώς μπορούσε να ζήσει με αυτή τον ακολουθούσε έτσι πάντα;

— Τότε ο Ντομπέρ, ένοιωσε έναν ά-πείραστο οίκτο γι' αυτήν, και για τον έαυτό του, και για τη γρη βίκυ που καμουφλάριζε μάταια το θρωμε-ρό της επάγγελμά με προσποιήσεις κι' ευγένειες. Ένοιωσε οίκτο, και του έ-φάνταν να γελάσει συγχρόνως. Και ήταν και μεθυσμένος. Ποτέ στη ζωή του δεν είχε πη τόσο πολύ, μα όλα αυτά δεν είχαν άσέληση σε τίποτα. Η Βιβή ήταν κι' εκεί ακόμα, σε μία γυναίκα, και την κυτάεζε. Ω, γιατί δεν έφευγε; Πώς μπορούσε να ζήσει με αυτή τον ακολουθούσε έτσι πάντα;

— Τότε ο Ντομπέρ, ένοιωσε έναν ά-πείραστο οίκτο γι' αυτήν, και για τον έαυτό του, και για τη γρη βίκυ που καμουφλάριζε μάταια το θρωμε-ρό της επάγγελμά με προσποιήσεις κι' ευγένειες. Ένοιωσε οίκτο, και του έ-φάνταν να γελάσει συγχρόνως. Και ήταν και μεθυσμένος. Ποτέ στη ζωή του δεν είχε πη τόσο πολύ, μα όλα αυτά δεν είχαν άσέληση σε τίποτα. Η Βιβή ήταν κι' εκεί ακόμα, σε μία γυναίκα, και την κυτάεζε. Ω, γιατί δεν έφευγε; Πώς μπορούσε να ζήσει με αυτή τον ακολουθούσε έτσι πάντα;

— Τότε ο Ντομπέρ, ένοιωσε έναν ά-πείραστο οίκτο γι' αυτήν, και για τον έαυτό του, και για τη γρη βίκυ που καμουφλάριζε μάταια το θρωμε-ρό της επάγγελμά με προσποιήσεις κι' ευγένειες. Ένοιωσε οίκτο, και του έ-φάνταν να γελάσει συγχρόνως. Και ήταν και μεθυσμένος. Ποτέ στη ζωή του δεν είχε πη τόσο πολύ, μα όλα αυτά δεν είχαν άσέληση σε τίποτα. Η Βιβή ήταν κι' εκεί ακόμα, σε μία γυναίκα, και την κυτάεζε. Ω, γιατί δεν έφευγε; Πώς μπορούσε να ζήσει με αυτή τον ακολουθούσε έτσι πάντα;

— Τότε ο Ντομπέρ, ένοιωσε έναν ά-πείραστο οίκτο γι' αυτήν, και για τον έαυτό του, και για τη γρη βίκυ που καμουφλάριζε μάταια το θρωμε-ρό της επάγγελμά με προσποιήσεις κι' ευγένειες. Ένοιωσε οίκτο, και του έ-φάνταν να γελάσει συγχρόνως. Και ήταν και μεθυσμένος. Ποτέ στη ζωή του δεν είχε πη τόσο πολύ, μα όλα αυτά δεν είχαν άσέληση σε τίποτα. Η Βιβή ήταν κι' εκεί ακόμα, σε μία γυναίκα, και την κυτάεζε. Ω, γιατί δεν έφευγε; Πώς μπορούσε να ζήσει με αυτή τον ακολουθούσε έτσι πάντα;

— Τότε ο Ντομπέρ, ένοιωσε έναν ά-πείραστο οίκτο γι' αυτήν, και για τον έαυτό του, και για τη γρη βίκυ που καμουφλάριζε μάταια το θρωμε-ρό της επάγγελμά με προσποιήσεις κι' ευγένειες. Ένοιωσε οίκτο, και του έ-φάνταν να γελάσει συγχρόνως. Και ήταν και μεθυσμένος. Ποτέ στη ζωή του δεν είχε πη τόσο πολύ, μα όλα αυτά δεν είχαν άσέληση σε τίποτα. Η Βιβή ήταν κι' εκεί ακόμα, σε μία γυναίκα, και την κυτάεζε. Ω, γιατί δεν έφευγε; Πώς μπορούσε να ζήσει με αυτή τον ακολουθούσε έτσι πάντα;

— Τότε ο Ντομπέρ, ένοιωσε έναν ά-πείραστο οίκτο γι' αυτήν, και για τον έαυτό του, και για τη γρη βίκυ που καμουφλάριζε μάταια το θρωμε-ρό της επάγγελμά με προσποιήσεις κι' ευγένειες. Ένοιωσε οίκτο, και του έ-φάνταν να γελάσει συγχρόνως. Και ήταν και μεθυσμένος. Ποτέ στη ζωή του δεν είχε πη τόσο πολύ, μα όλα αυτά δεν είχαν άσέληση σε τίποτα. Η Βιβή ήταν κι' εκεί ακόμα, σε μία γυναίκα, και την κυτάεζε. Ω, γιατί δεν έφευγε; Πώς μπορούσε να ζήσει με αυτή τον ακολουθούσε έτσι πάντα;

Από τη μιά γενιά έως την άλλη σεντόνια γερά
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Λευκά που μένουν λευκά
Χρωματιστά που δεν ξεθωιάζουν

№ 120 :Γερό, κατάλευκο ή
σε ευγενικούς χρωματισμούς.

ΙΡΑΝΔΑ : Σεντόνι πολυτελείας,
στερεο, χιονάτο.

ΒΙΚΤΟΡΙΑ : Λεπτό και φινό σεν-
τόνι, μεγάλης άντοχής.

Αυτό το σήμα εγγυάται
ότι αγοράζετε γνήσιον
υφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Με ό,τι βάσει ο νους σε δαμβακερά ύφασματα ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ντύνει, στολίζει, ναιμουρεύει!

ΤΟΝΙΣΤΕ ΤΗ ΜΕΣΗ ΣΑΣ ΜΕ ΖΩΝΕΣ ΑΠΟ ΔΕΡΜΑ, ΥΦΑΣΜΑ ΚΑΙ

ΜΕΤΑΛΛΟ

Πέτσινη ζώνη για τη μέση

Ταγιέρ από γκριζόμαυρο τουήντ με μακρύα ζακέ-
τα. Έχει μεγάλες τσέπες στο κορσάκι και μεγά-
λο γιακά. Γαρνίρεται με πέσινα κουμπιά. Η ζώ-
νη που σφίγγει έντονα τη μέση είναι φαρδύα δερ-
μάτινη και στολίζεται με μία μεγάλη αγκράφα.

Πρωτοτυπία στο σχέδιο

Η ζώνη αυτή είναι πολύ φαρδύα και κλεί-
νει στο επάνω και στο κάτω μέρος με δυό
μετάλλινες αγκράφες. Για σπόρ ντύσιμο.

Οι μεγάλοι σχεδιαστές της μόδας
συμφώνησαν φέτος να ξαναφέρουν τη μέση
στη θέση της και μάλιστα να την
τονίσουν ιδιαίτερα. Έτσι, αυτή τη
σaison θα δοῦμε όλα σχεδόν τα φορέματα
και πολλά ταγιέρ σπόρ και άμπιγιέ,
να στολίζονται με ζώνες από
δέρμα, ύφασμα ή μέταλλο, ζώνες
με μικρό φάρδος και άπλη εμφάνισι
και ζώνες πολύ φαρδεῖες
ύφασμάτινες, γαρνιρισμένες με μεταξωτή ή
μάλλινη φράντζα με αγκράφες και
μεγάλα πέσινα κουμπιά. Όλη
αυτή η ποικιλία στις ζώνες οφείλεται
στο σύνθημα «τονισμένη μέση» που
έδωσαν οι παρισίνοι οἱκοί μόδας,
παρουσιάζοντας στα μοντέλα τους ένα
ελαφρύ μπουφάν που σχηματίζεται
από μία έντονα τονισμένη μέση.
Συνηθίζονται πολύ και οι ντραπέ
ζώνες από ύφασμα σ' ένα διαφορετικό
χρωματικό τόνο από το φόρεμα και
πολλές φορές κι από άλλο ύφασμα π.χ.
σ' ένα μπροκάρ φόρεμα πηγαινέι
ωραιότατα μία φαρδύα ζώνη από
μόνοχρωμο σατέν ή φάτιν.

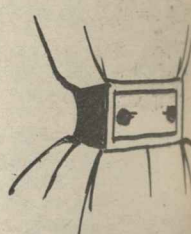
Φιογκάκι

Η μέση εδώ μαρκάρεται
με μία στενή ζώνη από
θελούδο ή σατέν που κεί-
νει μπροστά σε φάτιν.

Σατέν με κρόσι

Μία φαρδύα ζώνη από
σατέν δένει φλού εμπρός.
Στο τελείωμα υπάρχει με-
φράντζα σκουρόχρωμη.

Ζώνη κουμπιού

Η ζώνη αυτή είναι δερ-
μάτινη εξώρση και κουμ-
πώνει μπρός. Το μπροκά-
ρ κομμάτι άνοιχτόχρωμο.

Άπλο σχέδιο

Με την άπλη αυτή πε-
νη ζώνη που είναι σε γα-
μα πάλι συμπληρώνεται έ-
να άπλο και τόσο φάρδος.

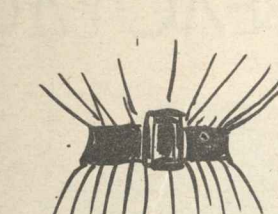

Δερμάτινη

Μία τονισμένη με φαρ-
δύα ζώνη από άνοιχτό-
χρωμο δέρμα σ' ένα έλεκ-
τρικ χρώμα της μόδας.

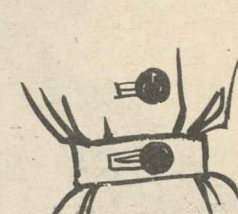

Μέταλλο

Μέταλλο

Λεπτή ζώνη από μέταλλο
που γαρνίρει ένα άπογευ-
ματινό μάλλινο φόρεμα.
Στο φυσικό του χρώμα.

Με κουμπότρυπα

Πρωτότυπη ζώνη από δερ-
μα με μεγάλη κουμπότρυ-
πα και πέσινο κουμπί, δ-
πως έχει και το φόρεμα.

Τουήντ με φαρδύα ζώνη

Ταγιέρ από τουήντ με κοντή ζακέτα και
φουσκωτά μανίκια. Στο λαιμό κλεί-
νει με ένα μεγάλο κουμπί. Η μέση τονί-
ζεται από μία φαρδύα ζώνη με λεπτή αγκρά-
φα, φτιαγμένη από το ίδιο ύφασμα του τα-
γιέρ. Η φούστα του είναι σε φλού γραμμή.

Βελούδο με φαρδειές ρίγες

Ταγιέρ σε ίσια γραμμή από ζωηρόχρωμο κοτλέ, βελούδο. Η ζακέτα τελείως ανδρική. Μπλούζα κοτλέ ανοιχτόχρωμη.

Ταγιέρ με φαρδειές τσέπες

Ταγιέρ από θαμβοκερό βελούδο σε χρώμα πράσινο σκούρο. Σαν μοναδικό στόλισμα έχει τρία φιλιτισένια κουμπιά.

Αμπιγιέ θαμβοκερό φόρεμα

Φόρεμα στενό που κρουαζαρεί στα πλάγια. Έχει μεγάλο ντεκολτέ, που καλύπτεται από μπολέρο που κουμπώνει εμπρός.

Σεμιζιέ σε βελούδο κοτλέ

Νεανικό φόρεμα σε στυλ σεμιζιέ από βελούδο κοτλέ. Έχει μεγάλες τσέπες στο κορσάκι και μανίκια με φαρδεία μανσέτα.

ΤΟ ΒΕΛΟΥΔΟ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ ΕΦΕΤΟΣ

Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ

Χωρίς γιακά με σκιστές τσέπες

Ταγιέρ από θαμβοκερό βελούδο, κατάλληλο για τις απογευματινές ώρες. Έχει μπατό ντεκολτέ χωρίς γιακά, έξη κουμπιά, χαμηλή μανικοκόλλησι. Τρουά - κάρ μανίκι και σκιστές τσέπες. Το μακρύς της ζακέτας κατεβαίνει ως τις άνω.

Μεγάλο μήκος στη βελουδένια ζακέτα

Ταγιέρ από μονόχρωμο βελούδο. Χαρακτηριστική είναι η μακρύα ζακέτα. Έχει μονόκομπο τριγωνικό πέτο και ζώνη από το ίδιο ύφασμα με ντυμένη αγκράφα. Μανίκια με γυριστή μανσέτα και κουμπιά βελουδένια. Η φούστα σε στενή γραμμή. Η ζώνη μπορεί να αφαιρεθεί και η ζακέτα να πέσει ριχτή.

ΜΑΚΡΥΕΣ ΖΑΚΕΤΕΣ, ΓΟΥΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΦΤΙΑ ΣΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΤΑΓΙΕΡ

Keyston

Μάρκος στή ζακέτα - γούνα στο γιακά

Παριζιάνικο μοντέλο του Σιτάρνιν, από καρό ύφασμα. Η ζακέτα είναι άψογα σκουπιστή στα πλάγια, με πλάι στις τσέπες. Τα πεντάκτυφα είναι μεγάλα και κουμπιά φτιαγμένα από φάντιοι.

Τουήντ ταγιέρ-Μοχαίρ μπλουζα

Μοντέλο του «Τίκτινερ» από μπέζ τουήντ. Η ζακέτα είναι ριχτή με ντουμπλέρ από μοχαίρ, άσορτί με τη μπλουζα ένα σκουρόχρωμο ρέλι επίσης από τουήντ, γαρνίρει γύρω τη ζακέτα.

Neographic

Neographic

Ψαροκόκκαλο ντέ πιές

Μοντέλο του Πιέρ Μπιγιέ από μάλλινο ύφασμα. Έχει τσέπες σχιστές και μεγάλο γιακά που καταλήγει σε ένα κουμπί. Φοριέται με μία μονόχρωμη και πλεκτή μπλουζα.

Publifoto

Γραβάτα με ξέφτια

Ο οίκος «Αλπερτίν» της Ρώμης παρουσιάζει το μάλλινο αμάντα γιέρι με τη ριχτή ζακέτα και τις ανοικτόχρωμες γαρνιτούρες. Συμπληρώνεται με γραβάτα σκούρα.

Γαρνιτούρες άστρακάν

Μοντέλο του Λανθέν - Καστιγιό σε ι-σια γασμύ. Ζακέτα με φαρδιά ζώνη μόνον εμπρός. Ο γιακάς και η έ-σάρπα είναι από γούνα άστρακάν.

Sport et General

Ρεντιγκότα μοχαίρ

Μοντέλο ταγιέρ από λονδρέζικη κολε-ζιόν. Η ζακέτα είναι σε στύλ ρεντιγ-κότας, κλοσάρει ελαφρά πίσω κι' έχει πέννες που μαρκάρουν τη μέση. Τσέ-πες σκιστές πλάγιες, στρογγυλό για-κά και κουμπιά ως πάνω στη μέση.

AGIP

Zak Patou

Παπιγιόν από άστρακάν

Ο Λανθέν-Καστιγιό παρουσιάζει αυτό το ταγιέρ με την κάπως φαρδιά φούστα και την κοντή ζακέτα. Έχει τσέπες με πλάι και ένα μεγάλο κουμπί πάνω σε κάθε μιά. Γιακά στρογγυλό από άστρα-κάν που καταλήγει μπρός σε φιάγκο.

AGIP

Έσάρπα γαρνιρισμένη με γούνα

Ταγιέρ του Ζαν Πατου από μαύρο ντρέ. Η έσάρπα που συμπληρώνει το χαριτωμένο αμ-τό σύνολο στολίζεται στο τελείωμα με γούνα.

Η ΝΕΑ
ΜΟΔΑ
59-60

ΑΠΟ ΣΟΥΕΤΙΝΑ "Η ΚΑΜΗΛΟ ΤΑ ΠΑΛΤΑ ΤΗΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΣΑΙΖΟΝ

Κομψή διπλή εμφάνιση

Παλτό από σουετίνα που με κουμπάκια κρυφά τοποθετημένο, μετατρέπεται, με εύκολο σχετικό τρόπο, σε ένα ταγιέρ.

Χαμηλός νωμίτης

Παλτό από καμηλό ύφασμα με μεγάλο, ιδιότροπο γιακά, που σχηματίζει πλι και χαμηλό νωμίτη.

Απλό σταυρωτό καμηλό παλτό

Καμηλό παλτό με μονοκόμματο πέτο και γιακά, ζώνη και τσέπες με πατ. Το μανίκι είναι σε στυλ γκαμπαντίνας. Κουμπιά κοκκάλινα.

Καμηλό με γούνα

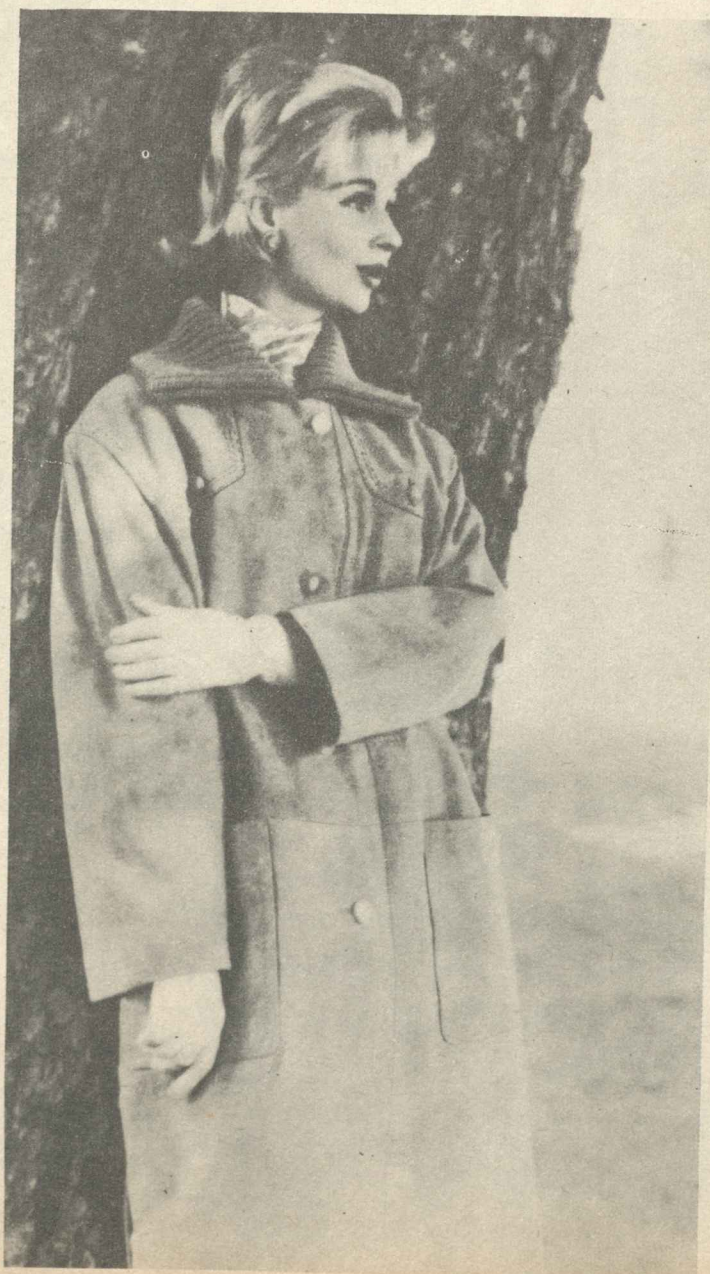
Ριχτό φαρδύ παλτό από καμηλό ύφασμα που γαρνίρεται στις δύο μανσέτες και στο γιακά με γούνα.

Εξώραφα γαζιά

Παλτό σε ίσια γραμμή πολύ σπόρ με τσέπες μεγάλες ανδρικό πέτο και γιακά γαρνιρισμένο με εξώραφα γαζιά.

Χοντρό γέλι σε καμηλό παλτό

Κλασσικό σπόρ παλτό από καμηλό ύφασμα με πέτο και γιακά μεγάλο. Ο γιακάς και η πιάτ της τσέπης γαρνιρονται με ρέλι από ανοιχτόχρωμο ύφασμα. Το παλτό αυτό σταυρώνει εμπρός με τέσσερα κουμπιά. Είναι συντηρητικό στο σχέδιό του και έχει το πλεονέκτημα, ότι η μόδα του δεν πέφτει.

Μαντό σουετίν με πλεχτό γιακά

Νεανικό παλτό από καλή σουετίνα. Είναι ριχτό σε ίσια γραμμή. Έχει πολύ μεγάλες τσέπες και ένα είδος νωμίτη με κουμπιά όπως ακριβώς οι ανδρικές καμπαρντίνες. Ένας γιακάς από χοντρό πλεχτό λάστιχο σε πιάτ σκούρο τόνο, στολίζει το σύνολο. Το είδος αυτό των εξωφών παλτών θα φορεθώ πολύ φέτος το χειμώνα.

Το μοντέλο «παλτό-έκπληξης»

Το παλτό «έκπληξης» είναι αυτό που σας παρουσιάζουμε παραπλεύρως και που μεταμορφώνεται σε ταγιέρ. Έδω φαίνεται καθαρά το σχέδιό του. Είναι σε ίσια γραμμή με πέτο και γιακά ανδρικό κουμπιά ντυτά, τσέπες μεγάλες στο κορσάζ και μανίκι με φαρδιά μανσέτα. Μιά πιέτα οριζόντια στην περιφέρεια, κρύβει το εσωτερικό κουμπάκι που μετατρέπεται εύκολα το παλτό αυτό σε ταγιέρ.

Σικ παλτό
διαγκονάλ

Η ΝΕΑ
ΜΟΔΑ
59-60

ΚΑΡΟ, ΤΟΥΗΝ

Τὰ καρό, τὰ διαγκονάλ, καὶ τὰ τουήντ, ἔχουν τὴν πρώτη θέσι ἀνάμεσα στὰ φθινοπωρινὰ καὶ στὰ χειμερινὰ ἀνσάμπλ. Φέτος θὰ δοῦμε πολλὰ ἀνσάμπλ μὲ 7/8 μάκρος, ἀρκετὰ ντουμπλαρισμένα μὲ γούνα ἢ μοχαίρ. Ἐπίσης ἀρκετὰ παλτὰ θὰ ἔχουν διπλὴ ὄψη, θὰ φοριῶνται δηλαδὴ κ' ἀπὸ τὶς δυὸ μεριές, πράγμα ποὺ θὰ ἐπιτρέπει σὲ κάθε γυναῖκα νὰ κάνῃ δυὸ διαφορετικὲς ἐμφανίσεις μὲ τὸ ἴδιο σύνολο.

ΚΑΙ ΔΙΑΓΚΟΝΑΛ ΣΕ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ, ΚΑΙ ΤΡΟΥΑ-ΠΙΕΣ

Τρουά-πιές ἀπὸ καρό ὕφασμα

Παλτὸ σπὸρ ριχτὸ, σὲ στύλ ἀνδρικό ἀπὸ καρό ὕφασμα μὲ 7/8 μάκρος. Ταγιέρ ἀσορτί σταυρωτό, μὲ μεγάλο πέτο καὶ γιανὰ μὲ σχετικὰ κοντὴ ζακετούλα καὶ φούστα σὲ στενὴ γραμμὴ.

Παλτὸ ντουμπλαρισμένο μὲ γούνα

Μοντέλο τοῦ Πιέρ Μπαλμαίν. Τὸ φόρεμα εἶναι στενὸ μὲ κοφτερὲς τσέπες καὶ μὲ γιανὰ ψηλὸ, ποὺ γυρίζει διπλὸς. Τὸ παλτὸ εἶναι ριχτὸ μὲ φαρδεῖα μανίκια ντουμπλαρισμένα μὲ λευκὸ καστόρ.

Μοντέρνο ἀνσάμπλ τῆς Μάγκυ Ρούφ

Μοντέρνο καρό ἀνσάμπλ

Προτότυπο παλτὸ μὲ 7/8 μάκρος ἀπὸ καρό ὕφασμα καὶ μαγιόκι ζακέττ, ποὺ φαίνεται σὰν μπέρτα. Ἡ φούστα εἶναι ἀσορτί.

Διπλὴ ὄψη σὶν τουήντ

Παλτὸ καὶ φόρεμα σὲ γκρι σκούρο τουήντ. Τὸ παλτὸ ντουμπλαρισμένο μὲ γούνα καὶ γιανὰ ψηλὸ. Τὸ φόρεμα κομμένο σὲ ἴση γραμμὴ μὲ ἐξάρσση πατιλέτα.

Τρέσα ἀπὸ τουήντ

Ταγιέρ ἀπὸ μαύρο ὕφασμα μὲ βέστα ἀπὸ τουήντ. Ἡ ζακέτα ἀσορτί μὲ βελὶ ἀπὸ τουήντ, στολίζεται καὶ σὲς μανσέτες, μπρόστα καὶ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΗΜΑΔΙ...

ΤΗΝ ΑΚΟΥΣΕ να κλείνει την εξώπορτα, να φωνάζει τη Μαρία και να την ειδοποιεί ότι γύρισε. Ύστερα, επί τέλους, να μισανοίγει την πόρτα του λιδιγκ-ρουμ για να δευδαλώσει ότι αυτός ήταν εκεί. Όταν πλησίασε στην πολυθρόνα όπου καθόταν, εκείνος την έπιασε από τη μέση και τη φίλησε στο μέτωπο.

— Άργησες, της είπε. Φοβήθηκα μήπως έπαθε βλάβη το αυτοκίνητο. Τό χειμώνα, δεν περνάει κανείς από αυτό το δρόμο. Θα μπορούσες να μείνεις άδρες χωρίς βοήθεια.

— Συνάντησα την Κλώντ στη Μπαγιόν. Πήγαμε στο σινεμά. Γυρίζοντας, θέλησε να πάρουμε το τσάι στο σπίτι της. Βρέχει πολύ...

— Ο Σάρλ ξάρωσε ελαφρά τα φρύδια του και την κτύπησε μέσα στα ματιά.

— Εκεί που άρχιζε ο λαιμός της, κάτω από το δεξιό αυτί, μια κοκκινίλα είχε φανεί. Ή Σουζάν ένωσε πίσω από το σβέρκο της τα παγωμένα χέρια της σε να ήθελε ν' αντισταθί σ' αυτή την ερμητική έξαψη.

— Κάνει πολλή ζέστη εδώ, είπε.

— Πώς είναι η Κλώντ;

— Καλά, μά πλήττει. Ο Σάρλ δεν θάρρη πριν από μια βδομάδα.

— Αν δεν σε φοβάται, θα την καλούσα να φάει μαζί μας απόψε.

— Μά δεν με φοβάται, η Κλώντ. Γνωρίζαμε από παιδιά.

— Ναι, μά όταν έρχεται, παίρνεις ένα ύψος τόσο σκυθρωπό!

— Γιατί μ' εμποδίζει να εργαστώ. Αν δεν ήμουν λίγο αγρόιμι θα την είχαμε όλη την ημέρα εδώ, με τη δικαιολογία ότι ο άνδρας της ταξιδεύει διαρκώς και την άβινει μόνη.

— Πάντως, είμαι πεπεισμένη ότι είναι πάντα ερωτευμένη μαζί σου, είπε η Σουζάν.

— Ο Σάρλ ύψωσε τους ώμους του και πήγε να σκαλίσει τη φωτιά στο τζάκι.

— Ποιά ταινία είδατε; ρώτησε.

— Τη «Μπέρα της άγαπημένης Καρολίνας». Πολύς έρωτας, μερικές μονομαχίες... Κανένα νέο από το Παρίσι;

— Τίποτα. Άνabelle της λάμπτα που είναι κοντά στο τζάκι; είπε ο Σάρλ ενώ καθόταν στην πολυθρόνα του.

— Όχι! Δεν μ' αρέσει το πολύ φως! Άναρωτιέμαι γιατί δεν σου άπαντούν γρηγορώτερα, είπε εκείνη.

— Οί άπόντες μένουν πάντα τελευταίοι...

— Πάντως δεν θέλησα εγώ ν' άρθούμε να μένουμε σ' αυτή την ερημιά.

Χωρίς ν' άπαντήσει ο Σάρλ βγήκε από το δωμάτιο. Μόλις έμεινε μόνη η Σουζάν έτρεξε και άναψε τη λάμπτα που ήταν κοντά στο τζάκι και κυτάχτηκε σ' έναν παλαιό καθρέφτη.

— Άμέσως, η μικρή κοκκινίλα ξαναπαρουσιάστηκε στην αρχή του λαιμού.

— Ή Σουζάν άκούμπησε την παλάμη της που ήταν ακόμη δροσερή, μά δεν πέτυχε να τη σβύσει. Τα ματιά της δούρκωσαν.

— Έσβωσε το φως και διευθύνθηκε στο τηλεφώνιο.

— Εμπρός! Κλώντ. Έσύ; Έδώ Σουζάν... Πές μου... Όχι, άκουσε, θα σου ξανατηλεφωνήσω άργότερα.

— Η Μαρία άνοιξε την πόρτα σπρώχνοντας ένα τραπέζι με ρόδες πάνω στο οποίο γυάλιζαν τα άσημένα μαγαίροτήρινα και τα σερίφτια από πορσελάνη.

— Μόλις πέση μια σταγόνα βροχής σ' αυτό το μέρος, χαλούν οι τηλεφωνικές γραμμές, είπε η Σουζάν κάνοντας τη νευρισμένη.

— Βρωμότοπος! μουμούρισε η γρήη ύπηρετρία, γιά την όποία κάθε σημείο που ήταν δέκα χελιόμετρα βορειώς της πατρίδας της, της Γασκώνης, ήταν περιοχή γειτονική με τον δόρειο πόλο.

— Ή Σουζάν αισθάνθηκε να της ξανάρχεται η κοκκινίλα και έφερε το χέρι της στο λαιμό της παρ' όλο που η ύπηρετρία ήταν άνικανη να την προσέξει.

ΚΟΝΤΕΥΑΝ να τελειώσουν το φα-λέφωνο. Ή Σουζάν έτρεξε και σήκωσε το άκουστικό.

— Άλλό! ναί, η Σουζάν! Καλησπέρα, Κλώντ... Τρώαμε... Ο Σάρλ είναι σχεδόν στα κέφια του... Άκούει να έπωφελήσης; Δεν ξέρω. Νομίζω ότι θέλει να γράψη άπόψε...

— Μά όχι! είπε ο Σάρλ ενώ σηκωνόταν κι' αυτός από το τραπέζι.

— Άς έρθη! Δώσε μου το άκουστικό.

— Ή Σουζάν του το έδωσε χωρίς τη θέλησή της.

— Άλλό! Κλώντ! Ναί, έλα να μάς δής! Θέλει ναρθώ να σε πάρω με το αυτοκίνητο;... Ναί, έχω κέφι.

— Μά ναί! Θάρρώ να σε πάρω. Θα τελειώσω το φαγητό μου και θάρθώ...

— Όχι, άκουσέ με, Σάρλ, δεν θέλω να βγής. Είσαι ακόμη από τη γρίππη. Άφησε να πώ εγώ να την πάρω...

— Άλλό! Κλώντ! Όχι, με δέκοψε η Σουζάν. Ζηλεύει και δεν θέλει ναρθώ να σε πάρω με την πρόσφατη ότι είχα γρίππη. Καλά, τότε θάρθής μόνη. Σε περιμένουμε.

— Ο Σάρλ κρέμασε το άκουστικό. Ή Σουζάν στεκόταν κοντά του. Ή καρδιά της χτυπούσε. Ή κοκκινίλα στο λαιμό της γινόταν έντονότερη.

— Ο Σάρλ έσκυψε και τη φίλησε άκριδώς κάτω από τ' αυτί:

— Γιατί δεν ήθελες να πάω να πάρω την Κλώντ;

— Καί σύ γιατί ήθελες να πές;

— Αυτό μόνον φάγατε από την κοτόπιτά μου; είπε η Μαρία μπαίνοντας. Κρίμα τον κόπο που έκανα!

— Όχι, άκουσέ με, Σάρλ, δεν θέλω να βγής. Είσαι ακόμη από τη γρίππη. Άφησε να πώ εγώ να την πάρω...

— Άλλό! Κλώντ! Όχι, με δέκοψε η Σουζάν. Ζηλεύει και δεν θέλει ναρθώ να σε πάρω με την πρόσφατη ότι είχα γρίππη. Καλά, τότε θάρθής μόνη. Σε περιμένουμε.

— Ο Σάρλ κρέμασε το άκουστικό. Ή Σουζάν στεκόταν κοντά του. Ή καρδιά της χτυπούσε. Ή κοκκινίλα στο λαιμό της γινόταν έντονότερη.

— Ο Σάρλ έσκυψε και τη φίλησε άκριδώς κάτω από τ' αυτί:

— Γιατί δεν ήθελες να πάω να πάρω την Κλώντ;

— Καί σύ γιατί ήθελες να πές;

— Αυτό μόνον φάγατε από την κοτόπιτά μου; είπε η Μαρία μπαίνοντας. Κρίμα τον κόπο που έκανα!

— Όχι, άκουσέ με, Σάρλ, δεν θέλω να βγής. Είσαι ακόμη από τη γρίππη. Άφησε να πώ εγώ να την πάρω...

— Άλλό! Κλώντ! Όχι, με δέκοψε η Σουζάν. Ζηλεύει και δεν θέλει ναρθώ να σε πάρω με την πρόσφατη ότι είχα γρίππη. Καλά, τότε θάρθής μόνη. Σε περιμένουμε.

— Ο Σάρλ κρέμασε το άκουστικό. Ή Σουζάν στεκόταν κοντά του. Ή καρδιά της χτυπούσε. Ή κοκκινίλα στο λαιμό της γινόταν έντονότερη.

— Ο Σάρλ έσκυψε και τη φίλησε άκριδώς κάτω από τ' αυτί:

— Γιατί δεν ήθελες να πάω να πάρω την Κλώντ;

— Καί σύ γιατί ήθελες να πές;

— Αυτό μόνον φάγατε από την κοτόπιτά μου; είπε η Μαρία μπαίνοντας. Κρίμα τον κόπο που έκανα!

— Όχι, άκουσέ με, Σάρλ, δεν θέλω να βγής. Είσαι ακόμη από τη γρίππη. Άφησε να πώ εγώ να την πάρω...

— Άλλό! Κλώντ! Όχι, με δέκοψε η Σουζάν. Ζηλεύει και δεν θέλει ναρθώ να σε πάρω με την πρόσφατη ότι είχα γρίππη. Καλά, τότε θάρθής μόνη. Σε περιμένουμε.

— Ο Σάρλ κρέμασε το άκουστικό. Ή Σουζάν στεκόταν κοντά του. Ή καρδιά της χτυπούσε. Ή κοκκινίλα στο λαιμό της γινόταν έντονότερη.

— Ο Σάρλ έσκυψε και τη φίλησε άκριδώς κάτω από τ' αυτί:

— Γιατί δεν ήθελες να πάω να πάρω την Κλώντ;

— Καί σύ γιατί ήθελες να πές;

— Αυτό μόνον φάγατε από την κοτόπιτά μου; είπε η Μαρία μπαίνοντας. Κρίμα τον κόπο που έκανα!

— Όχι, άκουσέ με, Σάρλ, δεν θέλω να βγής. Είσαι ακόμη από τη γρίππη. Άφησε να πώ εγώ να την πάρω...

κριτικούς. Μετά δύο βδομάδες παιζόταν μπροστά σε άδεια καθίσματα. Τό κατέβασαν.

Τό τρίτο του έργο σερνόταν επί μήνες στα γραφεία διαφόρων διευθυντών θεάτρου που διατάζαν να τό άνεβάσουν. Με τη συνθησμένη του έπιμονή, ο Σάρλ έγραψε ένα τέταρτο, στο σπίτι, όπου είχε περάσει τα παιδικά του χρόνια, μακριά από την κίνηση του Παρισιού, από τον πολύ μεγάλο θόρυβο που γινόταν εκεί γύρω από τό άτομό του και τη Σουζάν. Τό μόνο που ζητούσε ακόμη γιά μερικούς μήνες ήταν να τον ξεχάσουν λίγο.

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ της Κλώντ σταμάτησε μπροστά στην είσοδο του σπιτιού. Ή Σουζάν έτρεξε να της άνοιξη, μά ο άνδρας της την άκολουθούσε. Ή Κλώντ ήταν μια ψηλή νέα γυναίκα συνομήλικη του Σάρλ, μελαγχρινή στον τύπο της Σπανιόλας, με φωνή λίγο βραχνή.

— Βράχικαν τά μαλλιά σου, είπε η Σουζάν. Έλα να τά φτιάξης στο δωμάτιό μου.

— Ο Σάρλ έτοιμάστηκε να τις άκολουθήσει, μά εκείνη τον σταμάτησε.

— Ά όχι! Άφησε μας ένα λεπτό μόνες!

— Πώς; Μά δεν είσαστε μόνες δλο τό άπόγευμα;

— Ή Κλώντ έκπληκτη έκανε κάτι να πη, αλλά η Σουζάν της έσφιξε δυνατά τό μπράτσο και σώπασε.

— Πάμε πάνω στην κάμαρά μου να χτενιστής.

— Δεν νοειάζομαι χτενισμα, είπε η Κλώντ. Με βρίσκεις τόσο φρικτή;

— Όχι, μά θέλω να σου μιλήσω.

— Ή Κλώντ έκπληκτη έκανε κάτι να πη, αλλά η Σουζάν της έσφιξε δυνατά τό μπράτσο και σώπασε.

— Πάμε πάνω στην κάμαρά μου να χτενιστής.

— Δεν νοειάζομαι χτενισμα, είπε η Κλώντ. Με βρίσκεις τόσο φρικτή;

— Όχι, μά θέλω να σου μιλήσω.

— Ή Κλώντ έκπληκτη έκανε κάτι να πη, αλλά η Σουζάν της έσφιξε δυνατά τό μπράτσο και σώπασε.

— Πάμε πάνω στην κάμαρά μου να χτενιστής.

— Δεν νοειάζομαι χτενισμα, είπε η Κλώντ. Με βρίσκεις τόσο φρικτή;

— Όχι, μά θέλω να σου μιλήσω.

— Ή Κλώντ έκπληκτη έκανε κάτι να πη, αλλά η Σουζάν της έσφιξε δυνατά τό μπράτσο και σώπασε.

— Πάμε πάνω στην κάμαρά μου να χτενιστής.

— Δεν νοειάζομαι χτενισμα, είπε η Κλώντ. Με βρίσκεις τόσο φρικτή;

— Όχι, μά θέλω να σου μιλήσω.

— Ή Κλώντ έκπληκτη έκανε κάτι να πη, αλλά η Σουζάν της έσφιξε δυνατά τό μπράτσο και σώπασε.

— Πάμε πάνω στην κάμαρά μου να χτενιστής.

— Δεν νοειάζομαι χτενισμα, είπε η Κλώντ. Με βρίσκεις τόσο φρικτή;

— Όχι, μά θέλω να σου μιλήσω.

— Ή Κλώντ έκπληκτη έκανε κάτι να πη, αλλά η Σουζάν της έσφιξε δυνατά τό μπράτσο και σώπασε.

— Πάμε πάνω στην κάμαρά μου να χτενιστής.

— Δεν νοειάζομαι χτενισμα, είπε η Κλώντ. Με βρίσκεις τόσο φρικτή;

— Όχι, μά θέλω να σου μιλήσω.

— Ή Κλώντ έκπληκτη έκανε κάτι να πη, αλλά η Σουζάν της έσφιξε δυνατά τό μπράτσο και σώπασε.

— Πάμε πάνω στην κάμαρά μου να χτενιστής.

— Δεν νοειάζομαι χτενισμα, είπε η Κλώντ. Με βρίσκεις τόσο φρικτή;

— Όχι, μά θέλω να σου μιλήσω.

— Ή Κλώντ έκπληκτη έκανε κάτι να πη, αλλά η Σουζάν της έσφιξε δυνατά τό μπράτσο και σώπασε.

— Πάμε πάνω στην κάμαρά μου να χτενιστής.

— Δεν νοειάζομαι χτενισμα, είπε η Κλώντ. Με βρίσκεις τόσο φρικτή;

— Όχι, μά θέλω να σου μιλήσω.

— Ό! Κλώντ, πόσο άσχημα ναί αυτή η λέξη! Δεν σου τον πέρας. Είχες ήδη πάθει κεραυνόβολο γύρω γιά τον Σάρλ.

— Ναί, μά θα μου άρεσε πολύ να διατηρήσω την άποκλειστική ήλια του Σάρλ. Έχω ένστικτα άποκλήτου. Κατεβαίνουμε;

— Μου ύπόσχεται; ρώτησε η Σουζάν.

— Φυσικά.

ΑΝΑΒΡΗΚΑΝ τό Σάρλ στο σολόνι. Είχε βάλει μια σειρά από δίσκους στο πικ - άπ.

— Ό! άρσας, είπε η Κλώντ. Σπανιόλικο χορό!

— Ή Κλώντ χτύπησε τα δάχτυλά της, έκανε μερικά θήματα και άρχισε να χορεύει μια σεβιλιάνσα. Χορεύει με μια χάρι που η Σουζάν τη ζήλευε. Δεν ύπρχε τίποτα μέσα αυτό τό κεφάλι έκτός από την εθιμική γιά γέλιο και διασκέδαση.

— Σάρλ συνάδευε τό ρυθμό χτυπώντας τα χέρια του και φωνάζοντας εθιμικά κάθε φορά που περιστρέφονταν.

— Κλώντ και έκανε να σηκωνεται.

— Κλώντ και έκανε να σηκωνεται. Φούστα της και να φαίνονται οι μορφές γάμπες της με τα στοργικά γόνατα. Στο τέλος του κομπούλου, έπεσε στο ντιβάνι.

— Ό! Σάρλ, είμαι τρελή! Δώσε μου να πιώ!

— Χόρσσε ακόμη δυό χορούς, έπειθής της τό ζήτησε ο Σάρλ και έσπασε στο ντιβάνι, πλάι στην Κλώντ.

— Είμαι φόβια από την Κλώντ, είπε. Αυτή ή μέρα στη Μπαγιόν με σκότωσε. Τό φίλμ ήταν πολύ καλό.

— Ο Σάρλ σηκώθηκε και πήγε στο παράθυρο. Τράβηξε την κουρτίνα.

— Δεν βρέχει πιά. Θα έσπασε μπότες και θα σε συνοδεύω. Κλείσε. Θα γυρίσω πείη. Δυό χιλιάδες περπάτημα θα μου κάνει καλό.

— Σάρλ, τρελλάθηκε! Ή γρήπη σου! είπε η Σουζάν.

— Πέρασε, σήμερα. Μήπως άλεύεις;

— Ό! όχι! είπε η Κλώντ έπαιθής της τό ζήτησε ο Σάρλ και έσπασε στο ντιβάνι, πλάι στην Κλώντ.

— Είμαι φόβια από την Κλώντ, είπε. Αυτή ή μέρα στη Μπαγιόν με σκότωσε. Τό φίλμ ήταν πολύ καλό.

— Ο Σάρλ σηκώθηκε και πήγε στο παράθυρο. Τράβηξε την κουρτίνα.

— Δεν βρέχει πιά. Θα έσπασε μπότες και θα σε συνοδεύω. Κλείσε. Θα γυρίσω πείη. Δυό χιλιάδες περπάτημα θα μου κάνει καλό.

— Σάρλ, τρελλάθηκε! Ή γρήπη σου! είπε η Σουζάν.

— Πέρασε, σήμερα. Μήπως άλεύεις;

— Ό! όχι! είπε η Κλώντ έπαιθής της τό ζήτησε ο Σάρλ και έσπασε στο ντιβάνι, πλάι στην Κλώντ.

— Είμαι φόβια από την Κλώντ, είπε. Αυτή ή μέρα στη Μπαγιόν με σκότωσε. Τό φίλμ ήταν πολύ καλό.

— Ο Σάρλ σηκώθηκε και πήγε στο παράθυρο. Τράβηξε την κουρτίνα.

— Δεν βρέχει πιά. Θα έσπασε μπότες και θα σε συνοδεύω. Κλείσε. Θα γυρίσω πείη. Δυό χιλιάδες περπάτημα θα μου κάνει καλό.

— Σάρλ, τρελλάθηκε! Ή γρήπη σου! είπε η Σουζάν.

— Πέρασε, σήμερα. Μήπως άλεύεις;

— Ό! όχι! είπε η Κλώντ έπαιθής της τό ζήτησε ο Σάρλ και έσπασε στο ντιβάνι, πλάι στην Κλώντ.

— Είμαι φόβια από την Κλώντ, είπε. Αυτή ή μέρα στη Μπαγιόν με σκότωσε. Τό φίλμ ήταν πολύ καλό.

— Ο Σάρλ σηκώθηκε και πήγε στο παράθυρο. Τράβηξε την κουρτίνα.

— Δεν βρέχει πιά. Θα έσπασε μπότες και θα σε συνοδεύω. Κλείσε. Θα γυρίσω πείη. Δυό χιλιάδες περπάτημα θα μου κάνει καλό.

— Σάρλ, τρελλάθηκε! Ή γρήπη σου! είπε η Σουζάν.

— Πέρασε, σήμερα. Μήπως άλεύεις;

— Ό! όχι! είπε η Κλώντ έπαιθής της τό ζήτησε ο Σάρλ και έσπασε στο ντιβάνι, πλάι στην Κλώντ.

— Είμαι φόβια από την Κλώντ, είπε. Αυτή ή μέρα στη Μπαγιόν με σκότωσε. Τό φίλμ ήταν πολύ καλό.

— Ο Σάρλ σηκώθηκε και πήγε στο παράθυρο. Τράβηξε την κουρτίνα.

— Δεν βρέχει πιά. Θα έσπασε μπότες και θα σε συνοδεύω. Κλείσε. Θα γυρίσω πείη. Δυό χιλιάδες περπάτημα θα μου κάνει καλό.

— Σάρλ, τρελλάθηκε! Ή γρήπη σου! είπε η Σουζάν.

— Πέρασε, σήμερα. Μήπως άλεύεις;

— Ό! Κλώντ, πόσο άσχημα ναί αυτή η λέξη! Δεν σου τον πέρας. Είχες ήδη πάθει κεραυνόβολο γύρω γιά τον Σάρλ.

— Ναί, μά θα μου άρεσε πολύ να διατηρήσω την άποκλειστική ήλια του Σάρλ. Έχω ένστικτα άποκλήτου. Κατεβαίνουμε;

— Μου ύπόσχεται; ρώτησε η Σουζάν.

— Φυσικά.

ΑΝΑΒΡΗΚΑΝ τό Σάρλ στο σολόνι. Είχε βάλει μια σειρά από δίσκους στο πικ - άπ.

— Ό! άρσας, είπε η Κλώντ. Σπανιόλικο χορό!

— Ή Κλώντ χτύπησε τα δάχτυλά της, έκανε μερικά θήματα και άρχισε να χορεύει μια σεβιλιάνσα. Χορεύει με μια χάρι που η Σουζάν τη ζήλευε. Δεν ύπρχε τίποτα μέσα αυτό τό κεφάλι έκτός από την εθιμική γιά γέλιο και διασκέδαση.

— Σάρλ συνάδευε τό ρυθμό χτυπώντας τα χέρια του και φωνάζοντας εθιμικά κάθε φορά που περιστρέφονταν.

— Κλώντ και έκανε να σηκωνεται.

— Κλώντ και έκανε να σηκωνεται. Φούστα της και να φαίνονται οι μορφές γάμπες της με τα στοργικά γόνατα. Στο τέλος του κομπούλου, έπεσε στο ντιβάνι.

— Ό! Σάρλ, είμαι τρελή! Δώσε μου να πιώ!

— Χόρσσε ακόμη δυό χορούς, έπειθής της τό ζήτησε ο Σάρλ και έσπασε στο ντιβάνι, πλάι στην Κλώντ.

— Είμαι φόβια από την Κλώντ, είπε. Αυτή ή μέρα στη Μπαγιόν με σκότωσε. Τό φίλμ ήταν πολύ καλό.

— Ο Σάρλ σηκώθηκε και πήγε στο παράθυρο. Τράβηξε την κουρτίνα.

— Δεν βρέχει πιά. Θα έσπασε μπότες και θα σε συνοδεύω. Κλείσε. Θα γυρίσω πείη. Δυό χιλιάδες περπάτημα θα μου κάνει καλό.

— Σάρλ, τρελλάθηκε! Ή γρήπη σου! είπε η Σουζάν.

— Πέρασε, σήμερα. Μήπως άλεύεις;

— Ό! όχι! είπε η Κλώντ έπαιθής της τό ζήτησε ο Σάρλ και έσπασε στο ντιβάνι, πλάι στην Κλώντ.

— Είμαι φόβια από την Κλώντ, είπε. Αυτή ή μέρα στη Μπαγιόν με σκότωσε. Τό φίλμ ήταν πολύ καλό.

— Ο Σάρλ σηκώθηκε και πήγε στο παράθυρο. Τράβηξε την κουρτίνα.

— Δεν βρέχει πιά. Θα έσπασε μπότες και θα σε συνοδεύω. Κλείσε. Θα γυρίσω πείη. Δυό χιλιάδες περπάτημα θα μου κάνει καλό.

— Σάρλ, τρελλάθηκε! Ή γρήπη σου! είπε η Σουζάν.

— Πέρασε, σήμερα. Μήπως άλεύεις;

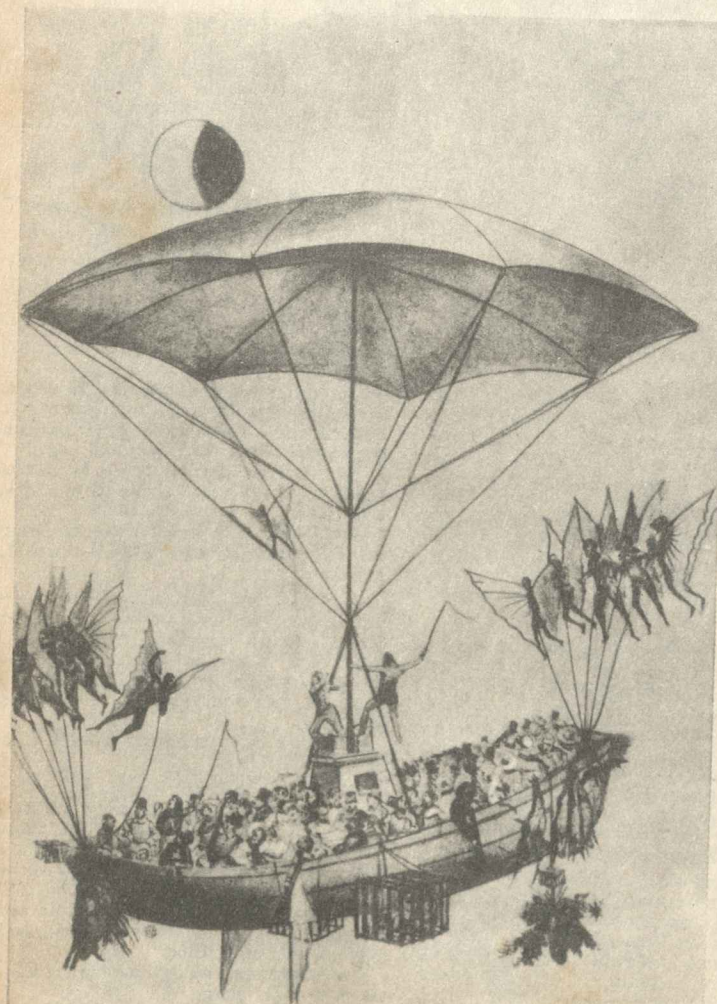
— Ό! όχι! είπε η Κλώντ έπαιθής της τό ζήτησε ο Σάρλ και έσπασε στο ντιβάνι, πλάι στην Κλώντ.

— Είμαι φόβια από την Κλώντ, είπε. Αυτή ή μέρα στη Μπαγιόν με σκότωσε. Τό φίλμ ήταν πολύ καλό.

— Ο Σάρλ

Έτσι φαντάζονταν την αναχώρησι των εξερευνητών της Σελήνης οί παλαιότεροι. 'Αερόστατα σηκώνουν το σκάφος, που έχει φτερά.

Γιά την επιστροφή στη Γῆ ἀρκεῖ μιά πελώρια ὀμπρέλα. Οἱ κάτοικοι τῆς Σελήνης μεταφέρονται αἰχμάλωτοι ἐνῶ τῆς Γῆς εἶναι σώοι.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπιτυχίας ποὺ σημείωσε ἡ 'Επιστῆμη, στέλνοντας τὴν Σελήνῃ τὸν «Λοῦνικ II», δημοσιεύουμε τὸ ἄρθρο αὐτό, ποὺ εἶναι σχετικὸ μὲ τὸ γειτονικὸ μας πλανήτη. Τὸ ταξίδι στὸ φεγγάρι δὲν εἶναι βέβαια κανονικοῦ γοῦ θέμα. 'Εκτὸς ἀπὸ τοὺς ποιητὲς καὶ τοὺς ἐρωτευμένους, ποὺ ἀσχολῶντο μαζί του, οἱ ἐπιστήμονες εἶχαν βάλῃ νὰ τὸ κατακτήσουν καὶ τώρα φαίνεται πὼς ἡ τελειωτικὴ του ἐκπόρθησι δὲν εἶναι παρὰ ζήτημα μόνον χρόνου.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ ;

ΣΕ ΛΙΓΑ χρόνια, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος θὰ ἐκσφενδονισθῇ στὸ διάστημα, γιὰ νὰ φτάσῃ σὲ ἄλλους πλανήτες. 'Η πρώτη πτήσι στὸ διάστημα θὰ γίνῃ ἀσφαλῶς πρὸς τὴ Σελήνῃ, τὸ δορυφόρο τῆς Γῆς, ποὺ εἶναι καὶ πιὸ κοντὰ μας. Αὐτὴ φυσικὰ θὰ εἶναι ἡ πρώτη πραγματικὴ πτήσι. 'Ο ἄνθρωπος ὅμως ἔχει πάει ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια στὴ Σελήνῃ—μὲ τὴ φαντασία του. Καὶ δὲν εἶναι μονάχα οἱ μυθιστοριογράφοι τύπου 'Ιουλίου Βέρν ποὺ τὸν πῆγαν ἐκεῖ.

Τὸν περασμένο αἰῶνα, παραπολλοὶ σοφοὶ πίστευαν ὅτι εἶδαν τί ὑπῆρχε πάνω στὴ Σελήνῃ καὶ τὸ διηγήθηκαν στοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς τους. Τὸ 1830, ἕνας 'Αγγλὸς ἀστρονόμος, ὁ σὲρ Τζῶν Χέρσελ, κατασκεύασε ἕνα μεγάλο τηλεσκόπιο καὶ ἔδωσε ἕνα ἀστεροσκοπεῖο στὸ νότιο ἄκρο τῆς 'Αφρικῆς, κοντὰ στὸ Κάιμπ Τάουν, ὅπου ἔμενε τέσσερα χρόνια, παρατηρώντας τὰ οὐράνια σώματα. Οἱ παρατηρήσεις του συγκεντρώθηκαν πρὸ πάντων στὴ Σελήνῃ, σὲ τέτοιο μᾶλιστα βαθμὸ, ὥστε κατάρθωσε νὰ γράψῃ ἕνα ὁλόκληρο βιβλίο γιὰ τὴν «ἀνακάλυψιν» ποὺ εἶχε κάνει.

Μέχρι τότε θεωροῦσαν τὴ Σελήνῃ ἀκατοίκητη: μὲ τὰ τηλεσκόπια φαίνονταν σὰ μιά γῆ σπαρμένη μὲ ἡφαίστεια καὶ χωρὶς ἀτμόσφαιρα, κατὰ συνέπειαν χωρὶς ζωὴ. 'Αλλὰ ὁ Χέρσελ ἀνακάλυψε ὅτι ἡ Σελήνῃ ἦταν κατοικημένη. Φανταζόταν ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ δορυφόρου μας ἦταν τριῶν κατηγοριῶν καὶ τοὺς ὠνόμασε ἀντιστοιχᾶ: Σεληνίτες, 'Εσπερτίλους καὶ Κάστορες.

Οἱ «Σεληνίτες», διηγείται ὁ Χέρσελ, εἶναι ἀνάστημάτος κατὰ μέσον ὁρὸ ἐβδομητὰ ἑκατοστῶν. 'Εχουν εὐλύγιστο σῶμα καὶ τὸ δέρμα τους εἶναι λευκότατο, χωρὶς τρίχες. 'Εχουν φτερά (οἱ γυναῖκες πιὸ μεγάλα ἀπὸ τοὺς ἄνδρες) ποὺ μοιάζουν μὲ τὰ φτερά τῆς στρουθοκάμηλου. 'Εχουν ἐπίσης ἀνθρώπινα χαρακτηριστικὰ καὶ μαύρα μαλλιά.

Οἱ «'Εσπερτίλοι» μοιάζουν μὲ νυχτερίδες, ἀλλὰ εἶναι πλασμένοι σὰν ἄνθρωποι, μὲ ἐκδηλὰ ὅμως σημεῖα τῆς διανοητικῆς κατωτερότητάς τους. 'Η γωνία τοῦ προσώπου εἶναι λιγώτερο ἀνεπτυγμένη, τὸ κεφάλι ἐπίπεδο. Τὸ δέρμα εἶναι τριχωτὸ καὶ τὸ χρῶμα τους γκριζόξανθο. Τὰ φτερά τους εἶναι πιὸ χονδρεῖα. Οἱ πιὸ πολιτισμένοι 'Εσπερτίλοι ἔχουν στὴ

μέση τους ἕνα εἶδος ποδῶν, ὅπου τῶν ἀγρίων τῆς γῆς. Εἶναι ὑπερτέρες τῶν Σεληνιτῶν καὶ τοὺς ὑπερσπίζουσιν ἀπὸ τοὺς ἀγρίους 'Εσπερτίλους ποὺ ζοῦν στὴν πίσω πλευρὰ τῆς Σελήνης καὶ εἶναι κανίβαλοι.

Μιά μέρα, ὁ Χέρσελ πίστεψε πὺς διέκρινε μιά ὁμάδα νεαρῶν Σεληνιτῶν γύρω ἀπὸ ἕνα γέρο 'Εσπερτίλο καὶ συμπεράνε ὅτι ὁ 'Εσπερτίλος αὐτὸς ἦταν ἕνα εἶδος παιδαγωγοῦ, μολοντὶ ἦταν δούλος τῶν Σεληνιτῶν.

'Η τρίτη φυλὴ τῶν κατοίκων τῆς Σελήνης, οἱ «Κάστορες», εἶναι διπλάσι ἀπὸ τὸν Χέρσελ, 1,20 μέτρα πρῶτα. Οἱ Κάστορες ἔχουν χέρια, ἀλλὰ σὰ τὰ ἄλλα μοιάζουν μὲ τοὺς κάστορες τῆς γῆς. Κάνουν τίς πιὸ βασικὰ χειρωνακτικὰς δουλειές. Τὸ κομμὶ καὶ τὸ ψάρεμα εἶναι μονάχα γιὰ τοὺς Σεληνίτες.

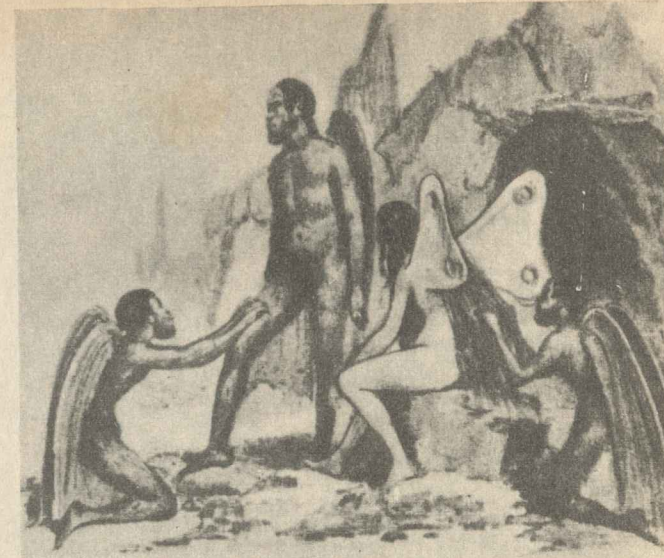
Οἱ κάτοικοι τῆς Σελήνης, πάντες κατὰ τὸν σὲρ Χέρσελ, ζοῦν σὲ ὁργανωμένους πόλεις. Πρωτεύουσά τους εἶναι ἡ Σεληνόπολις, ποὺ βρίσκεται μέσα στὴν ὁριζὴ τοῦ ἐδάφους, στὸ βάθος τῶν ὁποίων βρίσκονται τὰ ἐργοστάσια ὅπου δουλεύουν οἱ Κάστορες. Τὰ σπιτὰ τῶν Σεληνιτῶν ἔχουν κωνικὸ σχῆμα. Στὸ πτωχότερο μέρος κατοικοῦν οἱ 'Εσπερτίλοι καὶ στὸ ἐπάνω πᾶντα οἱ Σεληνίτες. 'Όσο γιὰ τοὺς Κάστορες, αὐτοὶ ζοῦν σὲ κακοδιαμένει καλύβες.

'Απὸ καιρὸ σὲ καιρὸ, οἱ κάτοικοι τῆς ἄλλης πλευρᾶς τῆς Σελήνης ἐμβαλλοῦν στὸ ἐδαφὸς τῶν Σεληνιτῶν. Γίνονται τότε τριμερές μάχες, μὲ νεκρούς καὶ τραυματίες. 'Η ζωὴ, ἐν τωτοις, στὴ Σελήνῃ εἶναι εὐχάριστη γιὰ τὴν ἀνώτερη φυλὴ, ποὺ δὲν κάνει ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ διασκεύεται. Οἱ Σεληνίτες πετοῦν καὶ κολυμποῦν πολὺ καλὰ γιὰτὶ εἶναι ἀμειβίβοι. Οἱ γυναῖκες τους εἶναι ὥριες καὶ λεπτόσωμες.

Φυσικὰ, ὕστερα ἀπὸ τὴν πληροφοσίαν γιὰ τὴν Σελήνῃ καὶ τοὺς κατοίκους τῆς, βρέθηκαν ἀμέσως ἄνθρωποι ποὺ φαντάστηκαν τὰ πιὸ παράλογα καὶ καταπληκτικὰ μέσα ποὺ θὰ ὑπονοῦσαν νὰ τοὺς μεταφέρουν ἀπὸ τὴν Γῆ. Καὶ φυσικὰ βρέθηκαν ἐπιστῆμεις καὶ ἐπιδέξιοι ζωγράφοι γιὰ νὰ εἰκονογραφήσουν τοὺς παραλογισμοὺς τῶν συγγραφέων. Οἱ εἰκόνες ποὺ δημοσιεύουμε ἔχουν σχεδιασθῇ ἀπὸ τὸ 1830 καὶ 1836.

Μιά σκηνὴ ἀπ' τὴ ζωὴ τῶν κατοίκων τῆς Σελήνης, ὅπως τὴν περιέγραψε ὁ εὐφάνταστος 'Αγγλὸς ἀστρονόμος σὲρ Τζῶν Χέρσελ τὸ ἔτος 1830, βάσει τῶν παρατηρήσεών του.

'Η τουσάλετᾶ τῶν κυρίων. Οἱ «'Εσπερτίλοι» κάνουν γιὰ ὅλες τὶς δουλειές. Πλένουν καὶ κτενίζουν τοὺς ἀφέντες Σεληνίτες.

Μιά ὁμάδα Γήινων ποὺ ἀποβιβάζοιτο στὴ Σελήνῃ δὲν κάνει ἄλλη δουλειὰ ἀπ' τὸ νὰ θαυμάζῃ μιά ὁμορφὴ Σεληνίτιδα, ποὺ παρουσιάζει ἕνα ὑπέροχο θέαμα καθὼς κοιμάται ὁλόγυμνη μὲ τὰ μακρὰ τῆς μαλλιά ξέπλεκα στὴν πλάτη μέσα σὲ γιγάντιο κάλυκα παρὰ ξένου λουλουδιοῦ. Οἱ Γῆνοι εἶναι ἄσπλοι.

Αυτό το τόσο χαϊδεμένο κατοικίδιο ζώο
διεδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ιστορία

Η ΓΑΤΑ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ άκριδώς γνωστό από πού κατάγεται η κατοικίδια γάτα. Δεν έχει καμιά σχέση με την άγρια γάτα που είναι σήμερα σπάνια και που απαντάται καμιά φορά στις ευρωπαϊκές χώρες, εκτός από τη Ρωσία και τη Νορβηγία.

Στις άνασκαφές που έγιναν στους λιμναίους συνουκισμούς του Μόζεζεντορφ, στο καντόνιο της Βέρνης (Ελβετία) ήρθαν σε φώς λείψανα που προέρχονταν από μικρά αιλουροειδή. Ήταν γάτες άραγε; Δεν είναι βέβαιο. Μια τουρκική παράδοση λέει ότι η γάτα γεννήθηκε, μέσα στην κιβωτό του Νώε, από ένα... φτάρισμα του λιονταριού. Μια άλλη παράδοση, μουσουλμανική κι αυτή, λέει ότι ο Νώε έβγαλε στην κιβωτό, όπως είχε διαταχθεί από το Θεό, εκατά το είδος αυτών» δυο γάτες: «άρρεν και θήλυ». Οι δυο γάτες όμως έκαναν άνοηστίες γρατζουνίζοντας καθώς έπαιζαν, το έύλο γοφάρ — κυπαρίσσι, όπως πιστεύεται — και την πίσσα με τα οποία ήταν φτιαγμένη η κιβωτός, έτσι που ο Νώε άναγκάστηκε να τις βγάλει στη στέγη του σκάφους του, όπου τα δυο ζώα κινδύνεψαν να πνιγούν από τα νερά του κατακλυσμού. Από τότε οι γάτες φοβούνται τη βροχή.

Οι πρώτες γάτες που είναι γνωστές στην ιστορία έμφανίζονται στην Αίγυπτο και προέρχονταν από τις γάτες της Νουβίας. Λένε ότι οι ιερείς της Μέμφιδας έστειλαν πρέσβεις στη Νουβία για να φέρουν λιοντάρια για το ναό της θεάς — Λεαίνας Μπάστ. Όταν οι άσπεταχίμενοι έφτασαν σε μία πόλη που δεν ήξεραν — εκεί που είναι σήμερα το Χαρτούμ — έμειναν έκπληκτοι βλέποντας στους δρόμους μερικά άγνωστα ζώα.

— Τι χαριτωμένα μικρά λιονταράκια! φώναξαν.
— Λιοντάρια; έκαναν έκπληκτοι οι κάτοικοι. Έμεις τα λέμε γάτες.

Έτσι εισήχθησαν οι πρώτες γάτες στην Αίγυπτο, όπου θεοποιήθηκαν και λατρεύθηκαν σαν θεοί. Η Μέμφις, η θρησκευτική πρωτεύουσα, είχε σε κάθε ναό της μια οικογένεια γάτων και έβλεπε κανείς συχνά παιδιά άφιερωνμένα στη γάτα. Ο γάτος ήταν έμβλημα του "Ηλιου και του Όσιρι, η γάτα της Σελήνης και της "Ισιδας.

Ο θεός της μουσικής, η θεά του έρωτα, εικονίζονταν σαν άνθρωπινα σώματα με κεφάλι γάτας. Και για να θεωρηθεί άμωρη μια γυναίκα έπρεπε να έχει το τριγωνικό πρόσωπο και τα αινιγματικά μάτια του ευνουμένου αυτού αιλουροειδούς. Οι γάτες είχαν τα νεκροταφεία τους και οι άνθρωποι τις έμυμιοντοίουν μετά το θάνατό τους. Κατά τις άνασκαφές που έγιναν στις Θήβες και τη Μέμφιδα, στην Αίγυπτο, μεταφέρθηκαν στο Λονδίνο εκατόν όγδόντα περίπου χιλιάδες μούμιες γάτων. Οι άρχαιότερες μούμιες παρουσιάζουν ακόμα τα χαρακτηριστικά του άγριου γάτου — του γάτου της Νουβίας.

Οι Αίγυπτιοι θεωρούσαν τη ζωή της γάτας πολύτιμη όσο και του ανθρώπου. Τριάντα χρόνια προ Χριστού, ο Διόδωρος ο Σικελιώτης γράφει: «Όποιοι σκοτώση μια γάτα στην Αίγυπτο τιμωρείται με θάνατο. Έίτε τη σκοτώση έκ προμελέτης, είτε όχι, το πλήθος συγκεντρώνεται και τον λυντάρει. Ένα δυστυχισμένο Ρωμαίο, που είχε σκοτώσει τυχαία μια γάτα, δεν κατόρθωσε να τον σώσει ούτε ο ίδιος ο βασιλιάς της Αίγυπτου Πτολεμαίος, ούτε ο φόβος που ένέπνεε η Ρώμη.

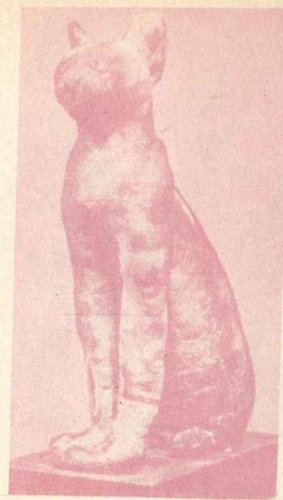
Η λατρεία αυτή στοίχισε μια φορά πολύ άκριδα στους Αίγυπτιους. Όταν το 525 π.Χ. ήταν φαραώ ο Ψαμμήνιτος, ο Κύρος, ο βασιλιάς της Περσίας, κατακτητής και θριαμβευτής, θέλησε να κυριεύση την Αίγυπτο, αλλά άναγκάστηκε να σταματήσει στο Δέλτα του Νείλου, εκεί που είναι σήμερα το Πόρτ Σάιτ. Η μάχη έπρόκειτο να άρχισή. Οι Πέρσες άρμησαν κυνηγώντας μπροστά τους γάτες, ενώ οι στρατιώτες των πρώτων γραμμών κρατούσαν στα χέρια τους γάτες επίσης. Οι Αίγυπτιοι δεν τόλμησαν να τους χτυπήσουν, από φόβο μήπως χτυπήσουν τα ιερά γι' αυτούς ζώα κι' έχασαν τη μάχη.

Η ΓΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Οι Αίγυπτιοι δεν άγαπούσαν τα μακρινά ταξίδια, γιατί ο Νείλος ήταν άρκετός για τα ίστιόφορα τους. Ύστερα, πώς θα έκαναν έξαγωγή των θεών τους; Οι γάτες και οι λάτρες τους έμειναν λοιπόν στην Αίγυπτο και δεν ήτο γνωστές ούτε στη Συρία, ούτε στην Παλαιστίνη αφού η Γραφή δεν τις άναφέρει, ενώ άναφέρει ένα πλήθος άλλα ζώα.

Γάτες δεν υπήρχαν επίσης ούτε στην Έλλάδα, ούτε στην Ίταλία. Κι' οι Έλληνες και οι Ρωμαίοι χρησιμοποιούσαν κατά των ποινικών νυφίστες, όπως κάνουν και σήμερα οι Μαγγόλοι διαπράττοντας σκαντζόχοιρους. Κατά τους κλασικούς χρόνους κάνει την εμφάνισή της η γάτα στην Έλλάδα, από τη Μικρά Άσία κατά πάσα πιθανότητα και από εκεί περνά άργά, στην Ίταλία και σε όλη την Ευρώπη.

Οι Άραβες είχαν γάτες, γιατί ο Μωάμεθ κατά το ήμισυ του 7ου αιώνα μ. Χ. φαίνεται να άγαπά έξαιρετικά

Στο Μουσείο αιγυπτιακής τέχνης του Βατικανού ποζάρει γεμάτη μεγαλοπρέπεια η χάλκινη αυτή γάτα, που λατρεύτηκε κάποτε σαν πραγματική θεά.

Κι' άλλη μια φιφίνα, που χυμίζει άγρυπνή να πνίξη με τα νύχια τη λεία της — μιάν άτυχη κότα. Ένα πολύ άμορφο ψηφιδωτό ρωμαϊκής έποχής.

Το 'Αρχαιολογικό Μουσείο 'Αθηνών στεγάζει και το κομψό άνάγλυφο της εικόνας μας, του 5ου αιώνα π. Χ. Παρουσιάζει σκηνή από κάποια παλαιότερα.

Μαρμαρίνο ζώο που πιεστείται πώς παριστά γάτα. Έργο της ρωμαϊκής έποχής, βρίσκειται άνάμεσα στους καλλιτεχνικούς θησαυρούς του Βατικανού.

τη γάτα του Μουζά. Μια μέρα μάλιστα που το ζώο άμωταν επάνω στο φαρδωμένο του, ο προφήτης προέβλεπε να κόψη το μανίκι του, παρά να ένοχλήσει το ζώο. Το παροχώρησε μάλιστα το πρόνοιο — και σ' αυτό οι στούς άπογόνους της — να πέφτει πάντα με τα πόδια νατολή. Οι έφιπποι Ούμνιοι, το 450, έχοντας κρεμασμένους στις σέλες τους ώμα κρέατα για τη διατροφή τους συνδέονταν από άναρίθμητα στίφη ποινικών και πολυάριθμα γάτες για να τους καταπολεμήσουν. Πολλά από τα άκουροειδή αυτά έμειναν στις διάφορες χώρες που περνούσαν

ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΑΤΩΝ

Κατά τον 16ο αιώνα άρχίζει στην Ευρώπη ο καυτός άνάμεσα στους φίλους της γάτας και τους έχθρους της. Ο περίφημος χειρουργός Άμπρουάς Παρέ ρίχνει στις γάτες όλες τις συμφορές: είναι, λέει, ζώο δηλητηριώδες, μυλυσματικό, στο όποιο όλα είναι δηλητήριο: η άσπιλη, το τρίχωμα, ο έγκέφαλος. Σ' αυτή ρίχνει και τον ποινικό κεφάλων, της φυμιατίσεως και αυτού του... θανάτου! Βέβαια για όλα αυτά υπάρχει κάποια εξήγηση: Μερικά άνομα είναι κάλλεργικά στις γάτες, δεν μπορούν κατά κανόνα τρόπο να τις υποφέρουν. Οι βασιλιάδες της άνωστείας των Βαλουά υπέφεραν από την άλλεργία αυτή. Ο 'Ερρίκος Γ' κοκκίνιζε, κιτρινίζε και τέλος λιποθυμούσε στη θέα μιας γάτας. Η πάθησι αυτή παρατηρείται και στα χρόνια μας ακόμα. Όταν ο λόρδος Ρόμπερτς ο νικητής του Τράνσβααλ, γύρισε στο Λονδίνο, δόθηκε ένα μεγάλο γεύμα προς τιμή του. Άλλά ο λόρδος από την πρώτη στιγμή είχε μείνει άκίνητος κι' άφωνος.

— Τι συμβαίνει, μυλόρδε; Είσατε άρρωστος μήπως τον ρώτησαν.

— Με συγχωρήτε, άπάντησε αυτός, αλλά... αλλά, άπάρχει μια γάτα στην αίθουσα. Δεν μπορώ να άνεχθώ το ζώο αυτό.

— Μιά γάτα;
— Άδύνατο, μυλόρδε! του άπαντούν. Δεν υπάρχει γάτα εδώ.

— Κι' όμως! Τη νοιώθω. Ύπάρχει μια γάτα εδώ γύρω, δεν μπορώ να φάω.

Ψάχνουν παντού και τέλος βρίσκουν ένα χοντρό γάτο, κουλουριασμένο και κοιμισμένο πίσω από ένα παρσόφι. Όταν τον έδωξαν, ο λόρδος Ρόμπερτς ξαναβρόχε την άνάσσα του και την δρέξί του.

Στη Γαλλία, κατά το 16ο αιώνα, οι γάτες πάθιαν άκετες συμφορές. Όταν άναβαν στην πλατεία Σατέλ, στη Παρίσι, τη μεγάλη φωτιά του 'Αν Γιαννιού, έβαλαν επάνω στο σωρό των ξύλων επρος τέρψιν του βασιλέως (και του λαού του φυσικά) ένα κλουδί με μια ντουζίνα γάτες μέστε. Κι' άν βρισκόταν και καμιά άλεπού, την έβαζαν και αυτή συντροφιά. Όταν ή φωτιά έφτανε στο κλουδί, αυτό έπαιε φωτιά κι' έσπαζε και τα άτυχα ζώα ζωσμένα από τις φλόγες έτρεχαν να σωθούν, ενώ η φυγή αυτή χαιρετίσταν έπευφημίες, γέλια και κραυγές από το πλήθος.

Ο Λουδοβίκος ΙΓ', μικρό παιδί ακόμα, πέτυχε από τον πατέρα του την κατάργηση του βάρβαρου αυτού έθιμου.

ΓΑΤΩΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ... Το ότι μια γάτα μπορεί να φανερώνει νιασούζοντας ένα κλέφτη κρυμμένο κάτω από το κρεβάτι είναι πιά κάτι κλασικό. Στη Λυών όμως της Γαλλίας ο καλοκαίρι του 1800, μια άσπρη γάτα κατ'αγγελο — αριολολεκτικά — μέσα στον κόσμο, με τη φοίκα και την αγγή της, τους έγκλημάτιες που είχαν δολοφονήσει την αρία της.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ... Οι γάτες δεν συνδεθούν πιά τα σπιντεμάτα, όπως τον καιρό των Ούννων. Άλλά όπου υπήρχαν στρατιώτες, υπάρχουν και γάτες. Το 1864, κατά τη έμφυλιο πόλεμο στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, ο πρόεδρος Λίνκολν, περνώντας μια χειμωνιάτικη, παγερή βραδιά στο πό το στρατόπεδο του στρατηγού Γκράντ, όρκε μυστα σε μια σκηνή τρία έγκαταλειμμένα γατάκια. Ο Λίνκολν τα πήρε και τα έζωσαν κάτω από το μαξιλάρι του.

Κατά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, οι γάτες ήταν μεσα στα γαλλικά χαρακώματα, πολύτιμοι σύμμαχοι των στρατιωτών κατά των ποινικών.

Ένας Άγγλος Λοχαγός άναφέρει μια γάτα που την ένόμαζαν 'Δη Λαντλαίντς. — Η Σπιτονικοκούρα, — και που ζούσε μαζί με τα άγγλικά στρατεύματα στη Φλάνδρα. Έτρωγε και κοιμόταν κοντά σ' όποιον της πρόσφερε καλό φαί και καλή στρωματσάδα. Άγαπούσε τρομερά τους άλλους όσοι φορούσαν στολή και δεν γάινε τους πολίτες. Μερικές φορές έξαφανιζόταν μέρες ολόκληρες και σίγουρα πήγαινε να τις περάσει κοντά στους Γερμανούς. Ύστερα την έβλεπαν να κάθεται στη 'νεκρή ζώνη και να κάνει την τουαλέτα της, ενώ οι όθιδες περνούσαν από πάνω της έσκαζαν κοντά της.

ΝΑΥΤΙΚΟΣ... Η γάτα άναγνωρίζει και την παραμυθία μουρούδια από 'κάπνι ή από ένα καίμενο άντικείμενο ή έκδηλώνει την άνησυχία της. Η ιδιότητα της αυτή την κάνει πολύτιμη σε ένα πλοίο. Το ίδιο και η μετεωρολογική άισθησία της. Καταλαβαίνει πριν από τους ναυτες, μερικές φορές μάλιστα πριν κι' άπ' αυτά τα όργανα, τη θέαση που έρχεται.

Οι θαλασσινοί γάτοι θγαίνουν στην ξηρά χρησιμοποιώντας τη σκάλα, όπως κι' οι ναύτες. Άλλά σε να την έδοποιή καμιά μαγκαλή δύναμη, όταν το πλοίο προελαύνει να ξαναφυγή, την ώρα που ο πλοίαρχος δίνει διαταγή να σαλπάρουν, ένα γκρίζο, μαύρο ή πολύχρωμο βέλος άναφέρει από την παραλία: είναι η γάτα που ξαναγνωρίζει τον σ' έκατό καράβια να βρίσκεται δε γελιέται ποτέ.

Μαργκερίτ - Γιέρτα Μελόρ

ΣΥΝΔΥΑΣΤΕ ΤΗ ΦΑΝΤΑΧΤΕΡΗ ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΑΜΠ
ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΤΟΣΟ ΑΠΛΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ...

Αν μοιάζετε με κάποια στάρ προσοχή!...

ΟΠΟΙΔΗΠΟΤΕ ήλικία κι' άν έχετε, σ' όποιοδήποτε τύπο και άν άνήκετε, όποιοδήποτε κι' άν σας χαρακτηρίζουν οι φίλες σας — «συμπαθητικώτατη άσχημούλα, κνταράνα», «έχει πολύ θηλυκότητα» κλπ., ενταρχήτε στον καθρέφτη και βεβαιώστε με ποίον τύπο από τις διασημότερες στάρ του σινεμά μοιάζετε.

Δεν μπορείτε να έχετε όλα τα προσόντα της Μπριζίτ Μπαρντό, για να φέρουμε ένα παράδειγμα. Μπορείτε όμως να έχετε τα ξεχτένιστα μαλλιά της, την άνασηκωμένη μυτίλα της ή την προκλητικότητα της που κάνει τους άνδρες να γάνουν το μυαλό τους. Η, άν δεν είσατε πιά πολύ νέα, μπορείτε να μοιάσετε της Άννας Μανάνι, με την «έπιθετικότητα» του λαϊκού τύπου που τη χαρακτηρίζει.

Και σ' αυτό άκριδώς το σημείο, με τη μεγαλύτερη ελκυνία άπέναντι του έαυτού σας, θα άποφύγετε να μοιάσετε πολύ με την «προσωπικότητα» της.

Πρέπει μ' άλλα λόγια, να διαλέξετε από τα στοιχεία που άποτελούν τον τύπο με τον όποιο μοιάσετε, εκείνα που μπορούν να σας άξιοποιήσουν και να έσκαρτήσετε με προσοχή τα άλλα: εκείνα δηλαδή που δεν θα μπορούσατε να έκθέσετε στους προβολείς: ούτε το «εξέ» σας, ούτε μια τραγική μάσκα, γιατί αυτή θα έκανε απότέλεσμα τη γελοιοποίησή σας, ούτε μια καθρέφτη στο χέρι άς άουμε πως μπορείτε να έπωφεληθήτε από τα όνματα και τις φυσιολογίες αυτές.

Μπριζίτ Μπαρντό, τρομερό κορίτσι

Έχετε βέβαια για ποίό τύπο πρόκειται: Ένα τύπο δυσχερειαμένο και άήσυχης κοπελιάτας, άναμάλιασμένης (ό κομωτικής της που πήγε έπίτηδες από το Παρίσι στο Σαιν Τροπέ, όπου η Μπριζίτ περνούσε το μήνα του μέλιτος, χραιστήκε τέσσερις άρες για να τη χτενίσω όπως πρέπει!). Την άναμάλιασμένη.

Έχει τη μανία της έρωτικής περιπετειάς, κάνει μοναχή ό,τι της άρέσει (της πρότειναν να πάρη μέρος στο γύρισμα μιας κωμωδίας και άπάντησε άνασηκώνοντας τους άμους: «Άν

μ' άρέση ή κωμωδία!») Δεν άνέχεται συμβατικότητα, και δείχνεται μελαγχολική όταν αυτό μπορεί να την κάνει πίο άνδιαφέρουσα. Έχει ένα πονηρούτσικο πρόσωπο, ένα σώμα που άνάδει έπιθυμίες. Μακιγιάρει τα μάτια της κατά τρόπο άπίστευτο. Είναι χαριτωμένη αλλά λίγο έπιθετική κι' άυταρχική (ο Γκάρι Κούπερ έχει πη γι' αυτήν: «Δεν θα την ήθελα φύλακα ούτε στις άγέλαδες μου»).

Άν της μοιάζετε σωματικά και έχετε κάτι από το στριμμένο χαρακτήρα της, φροντίστε να είσατε άναμάλιασμένη με τέχνη όμως κι' όχι κατά τρόπο που να προκαλήτε εφρωνικά σχόλια, να είσατε λίγο ιδιότροπη, αλλά με μέτρο, για να μην προκαλέσετε την άηδία των θαυμαστών σας. Μην έπιθυμήτε πάντα να κάνετε δλους τους άνδρες να πέφτουν στα πόδια σας, μόνο και μόνο έπειδή είσατε άωραία!...

Κίμ Νόβας, ένα γυνό πρόσωπο

Άπό σωματική άποψη είναι πολύ «θεματική». Μάτια πολύ βαμμένα, δέρμα καμμένα χωρίς ίχνος μακιγιάζ, νύχια βαμμένα σε χρώμα άπάλινο. Στερεώνει φρικαλέα τα μαλλιά της με στράς και στην ίδια περίπτωση φοράει τα πόδια της χωρίς να φοβάται να γάντια τα πόδια της. Φοράει επίσης κοντά γάντια τα πόδια της. Φοράει σίφον για κάλτσες και μ' αυτή γάρι παπούτσια χωρίς κάλτσες και μ' αυτή την όπερητική έμφανισή παίρνει μέρος σε κοκταίλ που δίνεται προς τιμή της. Αυτή μπορεί να το κάνει αυτό, έσεις όμως όχι!

Έκείνη μπορεί να γυρίζη μ' αυτό το «γυνό» δέρμα και αυτά τα μάτια. Για σας όμως, άν κάνετε το ίδιο, άντι να πουν: «Τί σοβάρος και άπλός τύπος!» θα σας περάσουν για μια έπωρχιώτιστα που θέλει να γίνη γνωστή μ' αυτά τα μέσα «έλά Νόβας».

Άδα Γκάρντνερ, η άνικανοποίητη

Ευτυχισμένη έσεις, άν μοιάζετε με την Άδα Γκάρντνερ, όμορφη, δυναμική, κομψή, σίγουρη για τον έαυτό σας, γιατί έχετε μια ιδιότητα γοητεία, μπροστά στην όποια τρελαίνεται το ίσχυρο φύλο. Άν έχετε το άωραίο όβάλ πρόσωπο

πό της, το άπαλό δέρμα της, τα τέλεια χέρια της, μπορείτε να εύχαριστήσετε το Θεό για το δώρο του.

Μην ξεχνάτε όμως ότι τα τολμηρά ντεκολτέ της Άδα θα προκαλούσαν γρήγορα δυσμενείς κρίσεις για σας, ακόμα και από τον πίο άφασσιωμένο φίλο σας. Μην ξεχνάτε επίσης ότι η Άδα είναι υπερθυροειδής κι' ότι η άνησυχία της που είναι συνέπεια της και η ταραχώδης ζωή της δεν είναι καθόλου περιφρονητέα από διαφημιστική άποψη, μα άν άποφασίζετε να τη μιμηθήτε γρήγορα θα γάνετε τη φρεσκάδα σας.

Μη συμπεριφερόσατε σαν και αυτή: είναι ένας τύπος που εκστασιάζεται για ένα τραγούδι και λυάνει, κάθε τόσο, για έναν Έλλιότ, ένα Σινάτρα, ένα Ντομινγκέν, ένα Φρανσιόζα, για το Βάλτερ Κιάρι και τέλος για το Φράνκι Άβαλον, τον καινούργιο της φίλο, ένα μελαγχολικό δεκαοχτάχρονο τραγουδιστή της έλαφράς άμερικανικής μουσικής.

Αυτή είναι πεπεισμένη ότι τους άγαπάει όλους στην πραγματικότητα άγαπάει μόνο την όμορφιά της και τον έθασμωτικό αλλά κατά βάθος μονότονο, κόσμο που ζει. Η Άδα είναι μια άραιότητα, γοητευτική ύστερική: άν συμπεριφερόσθε σαν κι' αυτήν, ή άν τονίσετε στον έαυτό σας την όμοιοτητα αυτή, θα χάσετε την προσωπικότητά σας. Κι' άν ακόμα είσατε το ίδιο όμορφη, θα γίνετε για κάποιον στα «έδαμπα», που κανείς δεν θα σας σόδαρά.

Μαίριλυν Μονρόε, η έπαρχιώτισσα

Είναι, λένε, μια δειλή γυναίκα, εύαισθητή έκατά τα έκατό, μια που δεν θα γινόταν άσφαλώς στάρ άν ή παιδική της ήλικία, ή άπείρία της, ή όμορφιά της δεν την είχαν όδηγήσει σ' αυτό.

Τώρα ο παραγωγός έχει βαλθή να την κάνει άάδυνατιστη και η Μαίριλυν είχε τέτοιες γενικές κρίσεις που άναγκάστηκαν να την κλείσουν σε κλινική, γιατί είχε πάθει τρομερή έξάντληση. Στην πραγματικότητα, η άληθινή Μαίριλυν είναι εκείνη που δημιούργησε ο Άρ-

НТА

A black and white portrait of a woman with short, voluminous, light-colored hair styled in a 1950s fashion. She has dark eye makeup and is wearing a dark turtleneck sweater under a patterned shawl. She is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is dark and out of focus.

A black and white photograph of a woman with long, dark hair, resting her chin on her hand, looking thoughtfully at the camera. The image is positioned on the right side of the page, partially overlapping the text.

A black and white portrait of a woman with short, wavy hair, looking slightly to the left. The image is framed by a thick black border.

A black and white portrait of a woman with dark, wavy hair. She is wearing a dark top with a light-colored fur collar and large, round earrings. She has a slight smile and is looking towards the camera. The background is dark and textured.

A black and white photograph of a woman with blonde, wavy hair. She is shown from the chest up, in profile, looking upwards and to the left. Her mouth is slightly open, and she has dark eye makeup. She is wearing a dark strap over her right shoulder. The background is dark and out of focus.

Βουρ Μίλλερ: μιά καλή έπαρχιώτισσα κοπέλα. Αυτός την έβλεπε να καλλιεργεί άνθη και λαχανικά από τότε που του και κείνη έχασε κάθε επίθυμια να κάνει τη «βάμμα» και και είναι υποχρεωμένη να την κάνει. Τα έκατομμύρια δολάρια που κερδίζει από τον κινηματογράφο είναι τίποτα μπροστά στην εσωτερική ψυχική γαλήνη που θα είχε αν δεν υπήρχαν όσμοι τα κινηματογραφικά συμβόλαια. Ή Μαρίλιν έχει μάθει να ποτίζει από τον πρώτο της άνδρα, που ήταν φωτογράφος, έχει (θα τη όπτε συχνά) στο στόμα μανισιόνι, στα μάτια μισοκλειστά και τα ρουθούνια λίγο διοσταμένα.

«Αν έχετε το σώμα της Μεσιμένης, το μορφο προκλητικό πρόσωπό της, την υλοσθετή πολύ τις απόψεις της, μην παύσετε κάθε φορά που σας λένε: «Είλος μοιάζεις με τη Μαίριλιν Μονρό!» τη στάση της, μην χαμηλώνετε με ψευδοσεμνότητα τα μάτια σας, μην κάνετε τις κινήσεις των γοφών της, ούτε να παρίστανε το γατίσιο εκείνο βλέμμα που είναι σὰ νὰ λή: «Κυττάξτε με, κανείς δὲν μπορεί νὰ ἀντισταθῇ στὴ γοητεία μου».

Ἀρέσει στους Ἀμερικανούς, περισσότερο, κι' ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς ἀκόμα: κι' ὄχι μόνο στὸ πλῆθος, ποὺ βλέπει σ' αὐτὴν μιὰ ἀντιπρόσωπο τῆς ὁμορφίας τῆς Ἰταλίας τοῦ Νότου, ἀλλὰ καὶ σὲ άτομα. Παράδειγμα ὁ Φρανσιόζα, ὁ Μπάρτ Λάνκαστερ καὶ ἄλλοι.

Εἶναι ἀπημέλητη, ἀχτένιστη, ἔχει φωνὴν δρα-
χνὴ καὶ ὕψος γεμᾶτο αὐθάδεια, εἶναι ἐπιθετικὴ

«Αν, φροντίζατε στην πλήρη ωριμότητά σας, της μοιάζετε, τόσο το καλύτερο. Άλλα φροντίζετε να πάρετε απ' αυτήν τη γησίνα, άλλα λίγο-άγρια άκροαφροαία της, τόν άνθρωπισμό της, την ελκυστικότητα της, τόν αυθορμητισμό της, την ειλικρίνεια της, γιά να γίνετε εκείνο που είναι αυτή ή όχι, μιά γελιογραφική απομίμηση. Φροντίζετε έπίσης ή έλεγχετε άδες αυτές της ιδιότητες γιά να μίν πάσετε την χυδαίωση και στην υπερβολή. Άλλοιός ή άνδρες θα πούν γιά σας: «Μοιάζει μέ ή Μανρίνι, άλλα πρέπει να την παίρνης σ μικρές δόσεις, γιά να μπορούσής να την ανεχθείς!»

Μια δολοκλήρη έκστρατεία γίνεται εναντίον της. Και έξερτε γιατί; Την έχουν ονομάσει «Μία Χαμόγελο» γιατί σε κάθε έθνος, είτε πραγματικό, είτε μελαγχολικό και ρομαντικό, χρησιμοποιεί χωρίς φειδώ και αμεταβλήτο το γοητευτικό της χαμόγελο. Μιά, δυό, τρεις φορές πάει καλά, αλλά μια άλληνη ήσυχος δεν είναι φθασισμένη μονάχα από ένα χαμόγελο και μερικές κινήσεις, όλο της ίδιες. Σωματικά ελάνω, άραϊα, εκτός από τις γάμπες. Γι' αυτό αναγκάστηκε να παρατηρήει από το ρόλο της 'Ισιδώρας Ντράγκον στο δώμηνο οίλω.

Ἄν μοιάζει με τὴ Μαρία Σέλ, κρατήστε ἀπ' αὐτὴ τὴ γλύκα, τὴ χάρι, τὴν ἐκφραστικότηα τῶν ματιῶν της καὶ τὴν ἀναμοιροσύνη τη γοητεία ποὺ ἔχει τὸ χαριόγελο της. Φροντίστε ὁμως νὰ μὴ γίνετε ἀνιάρη, μὴ χρησιμοποιή-

“Όλες ξέρετε πόσο δυσμην είναι η Έλβεττα Τσίλλη, τόσο δυσμην που οι άνδρες να γινούνται, μπροστά της όταν την βλέπουν, δε διατάζουν να ρίνουν στα πόδια της μισό βουτύρο, να συνηγορούν τους γιους της να δέχονται την παθήσι της σπουδαλούς της, από την οποία υποφέρει, ν’ αγοράσουν από τήνάνε να φυλάει κρεβάτια επάνω, να ενοικιάσουν τις γυναίκες τους για χάρι της.”

“Αν της μοιάσεις μην παρέρνεις για έναν μαε ετήν κατακτήρι των ανδρών με κάθε α-

«...είναι στην κατακρηστική των ανωδών των σπινών, μην κατέχευε, όπως αυτή, από τη μηχανή να ψηλώνε, μην κάνετε τη γενική διατήρηση για να ψηλώνετε, μην έχετε την αίσθηση ενός δόρατος γυναικεία, μην έχετε την αίσθηση ενός δόρατος σαν δείξει τον έρωτά του με πανάκριβα δώρα. 'Η Λίξ δεν είναι δεκάρα για τη γνώση των άλλων, για τις καταστροφές που μπορεί να προκαλέσει η γοηστία της: κατά βάθος είναι μια γυναικίσια λίγο σκληρή και πολύ εγωιστική. Φροντίζει λοιπόν ν' αποφεύγει να μιλάει νεστέ σαν κι' αυτή, σ' αμά μοιραία γυναίκα που δηλαδή, και να κάνετε την ωμορφιά σας πιο απάλη με απλά φορέματα. Και να πενέτε έσσο το δυνατόν πιο απάτηρητη».

ἔχει τὸ πλέγμα τῆς «γυναίκας - ὁδηγῶν»

Παρά την εθραυστη εμφάνισί της, είναι έ-
κείνη που διεκδικεί τον άνδρα της, Μέλ Φερ-
ρέρ. Έχει μία λεπτή ομορφιά, είναι εύστοχη
της και κομψή. Κατέχει τα πρωτεία στον άρι-
θμό των γυναικών που την μισούναι. Έδωσε
τις πιο πρωτότυπες κομωώσεις τον τελευταίο
καιρό. Ό τέλος της «Σαμπρίνας» και της «Λι-
ριάνας» είναι δική της δημιουργία.

«Ὁ ἄνθρωπος μὴ τὴν ὑπερβολὴν θέλοντας σπῆν· ὅτι κινδυνεύει νὰ πέσει στὸ χοντροκοπιᾶν. Ἀν πάλι παγνύεστε κανένα κιλό περισσόπο-
τε, θὰ τὴν μοιάσει βέβαια λιγώτερο, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τὸ πάρετε κατὰκαθῆ-
κατος τὸ βασίσιμα τῆς, δὲν ἔχει κα-
νείς ἀντίρρηση σ' αὐτό, (ἡ ἡμετέρα περπατᾷ κατὰ τὸν ὅροστον, ἔχει σπουδάζει κλασσικὸ χορὸ στὴν Ὀλυνθία), κινῆστε τὰ μάτια σας ὅπως κι' αὐτὴ, ἀλλὰ μὴν ξεχνᾷτε πὼς τὰ στήθια, ἡ-ἐμφάνιση, ἡ γραμμὴ δὲν εἶναι τὸ ἀπᾶντο· ὑπάρχει καὶ κατὰ πὺν προέκτασι αὐ-
τὸ μέσα μας καὶ πὺν δὲν μπορεῖ ν' ἀντανα-
στασθῇ αὐτὸ πὺν σὰς λείπει ἀπὸ τὸν τύπο τῆς Χεῖρτυνον.

Διαθέτετε ἓνα ἐξαιρετικὸν σῶμα σὰν τῆς Ἀ-
νίας Ἑκμπεργκ; Ἐχετε τὴ θερμὴ πληθωρι-
κότητά της τὸν ἀφελείᾳ της; Νοιώθετε μέσο

κι' ἔξω σὺν φλογερὸς πᾶσι· Ἐχετε τὰ πρῶτα πρῶτα, τὸ μακρὺ κύκνειον λαίρδι, τὸ σπῆθος τοῦ μοιζαίει σὺν γλυπτικῷ ἀριστοτέρῳ γῆμα, τὸ τέλει προφίλ τῆς, τὸ λίγο ἀπειλὴ μῦθι τῆς, τὸ γεμάτο ἡδυσπασία καὶ ἐπιβεβηκότα στόμα τῆς;

Ἄν τάχιστα ὅλα αὐτὰ εὐχαιροῦσθε τὴν πρῶτην ἡμέραν, ἀλλὰ προσέξτε σὲ τοῦτο: Μὴ σὰς κρινεῖσθε οὐ πειρασμοὶς νὰ προκαλέθῃ ἑνὸς ἐκ τῶν διαφέρον ὄταν περῶναι, χρησιμοποιήσῃτε φορτίμα καὶ χωρίς κυκλωπεία ντεγκελό, ὑπενέτε μὴ ἀπλήρητα τὰ μαλλιά σας, τόνιστε, ἐν ἐπιμνήνετε σ' αὐτό, τὸν τύπο τῆς Ἐκμπεργκ, ὁλλανδῶν, ἐλαττωνόντων τὴν πολλὴ θεαματικὴ πλευρὰ καὶ μεγαλυνόντας ἀντίθετα τὴν θηλυκότητα καὶ τὴν μουσικωδὴ βορρεϊνὴ γοητεία τῆς. Μὴ ριχνεῖσθε μὲ τὰ μούτρα στὶς διασκεδάσεις κ' ἂν μπορεῖτε διαλέξετε ἕναν ἄνδρα, ποὺ ἐνὶ δὴ σὰς ἐνέτιμῃ, δὲ μὴ ταυτοχρόνως νὰ κρατᾷ τὰ χεῖρά γινάσιον τῆς πληρωτικότητάς σας.

Αυτή είναι η τελευταία ανάκαμψη του γα-
λικού κινηματογράφου. Είναι, αναμφισβήτη-
τα, πολύ διαφορετική από εκείνη, για να μεταχει-
σθούμε τον δρο της μπάας, όπως σχεδόν
Μπέ - Μπέ (Μπιρζίτ Μπαρνό) που της δια-
φισηθεί, άλλωστε, τη δημοτικότητα. Όπου
και η Μπέ - Μπέ, έτσι και η Πασκάλ δι-
βαθεί να δημιουργήσει έναν τύπο δικό
Πάνω από ένα χρόνο δοκιμές, κομμάτια, μα-
γιά και περιπέτειες στους οικους ραπτικής,
μεταμορφάσαν σε μια έκκεντρη γυναίκα

Προσοχή: η Πασκάλη είναι προϋπόθεση επικοινωνίας. Μπορεί να τη μοντάρουν και να την ξεμοντάρουν και να σάν ένα παιχνίδι: όταν μία φορά χάσει τη λαμπτήρα εμφάνισή του, το πετάει στο ντουλάπι. Η Πασκάλη έχει πράγματι μία εξαιρετική ή ακαθόριστη προσωπικότητα. Χωρίς κιλάς με τον άνδρα της σε ηλικία 21 χρόνων κι έχει τους θαυμαστές της πόας. Δίνος κάτω τον είκοσι χρόνων.

Μένε ότι άγάρτες έναν άνδρα που βρίσκεται διαρκώς μακριά από το Πάρις, και που κάθε τόσο θέλει να τον βλέπει. Μ' έναν λόγο ή μικρό Πέ - Πέ είναι ένας τύπος αντάξιος της γειτιάς των νεαρών με τα εμπόδια - τήνχη. Κατά συνέπεια, αν της μοιάζει κατά τύχη, φροντίστε να ξαναγυρίσετε στην Πασκάλ, όπως ήταν πριν από την τυπική της. Μη διαλέγετε πολύ φαρδιά και φυσικά φορέματα με πολύ χρώμα.

μάτα, μην δωθήτε ακοινητόν με τροπία λυ-
χάστη για να τη μιμηθεί. Στον έρωτα μπο-
ρεί να έρσαστε μια τρισχαρατωμένη γυναικα
παικνίδι, αλλά φροντίστε να έχετε, κάτω από
τη φανταστική εμφάνιση, ένα μηχανισμό που
να μοιάζει όσο το δυνατό πιο πολύ με ψυχή.
Βέβαια, τίς πιο πολλές φορές είναι το ρά-
σο που κάνει τον καλύτερο, αλλά και η ψυχή,
ή εσωτερική μας ζωή, ή καλωσύνη μας, ή κα-
τανόηση, ή γαλήνια αντιμετώπιση που καλώς
ρινού μόχθου για τη ζωή, έχουν κι αυτά τη
μορφιά τους και προσθέτουν μεγάλο ποσοστό
στη γοητεία μας...

Λύντια Καπέσε

41

42

43

1

1. ΜΠΛΟΥΖΑ ΣΠΟΡ

Στις νέες γυναίκες άρεσει πολύ το σπόρ ντύσιμο. Όταν μάλιστα πρόκειται για καλοφτιαγμένα σώματα, που δεν φοβούνται την κριτική, τότε ένα σπόρ πουλόβερ είναι και συμπλήρωμα ακόμη της ομορφιάς τους. Και είναι τόσες πολλές οι περιπτώσεις που μία γυναίκα θα πρέπει να φορέσει ένα σπόρ πουλόβερ. Η μαρινιέρ αυτή που σας παρουσιάζουμε είναι πολύ μοντέρνα και κοкетική.

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμ. μαλλί Πενγκουέν Τουήντ στο χρώμα της πατάτας, ή μαλλί άλλης καλής ποιότητας. Βελόνες Νο 3½ και 4. 5 βελόνες χωρίς κεφάλι Νο 4.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ

Λάστιχο 2+2π = 2π καλή, 2π ανάποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Φανταίτζι πλέξις = Πλέκετε εναλλάξ 2 βελόνες καλή και 2 βελόνες λάστιχο 1+1π.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 17π. επί 32 βελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 100π. και πλέξετε 3 εκατ. λάστιχο 2+2π.

Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας την φανταίτζι πλέξι, αφού κλείσετε στην 1η βελόνα 10π. σε κανονικές αποστάσεις.

Όταν θα έχετε πλέξει 32 εκατ. πάνω από το λάστιχο, θα σχηματίσετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 5π., 2π. και 1π. Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 10 εκατ. θα προσθέσετε και στις 2 άκρες κάθε 12η βελόνα από 1π. (2 φορές).

Σε γενικό μήκος 54 εκατ. θα σχηματίσετε το πάρισμα του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 8π. Πλέξετε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά κλείνοντας προς το μέσον κάθε 2η βελόνα από 4π., 3π., 2π. και 1π. (2 φορές) και ταυτοχρόνως για τον ώμο από 3π. (8 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 98π. και πλέξετε 3 εκατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας με την φανταίτζι πλέξι, αφού κλείσετε στην πρώτη βελόνα 12π. σε κανονικές αποστάσεις.

Όταν θα έχετε πλέξει 32 εκατ. πάνω από το λάστιχο θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 3π., 1π. (2 φορές). Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 18 εκατ. θα σχηματίσετε

ΤΟ ΠΙΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝ

3 πλεκτά

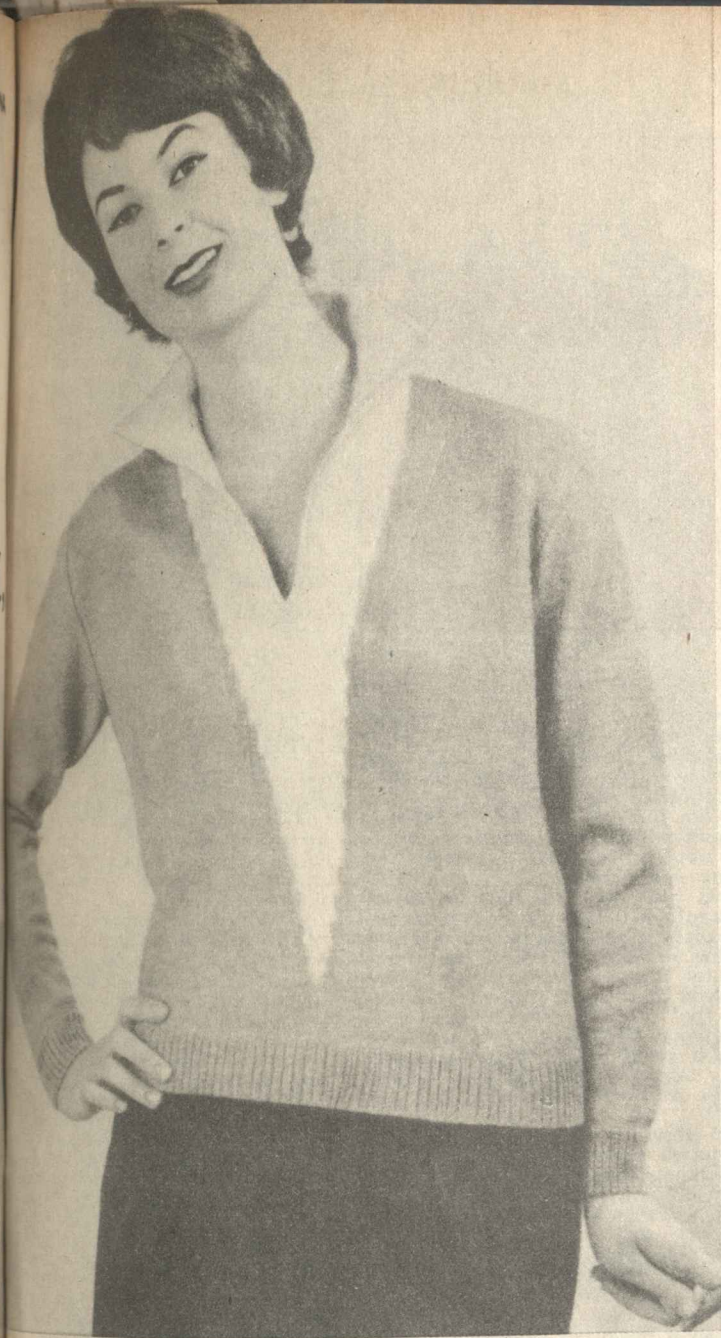
μπλούζα σπόρ,

πουλόβερ φανταίτζι

δίχρωμη μαρινιέρ

2

3

τ' αριστερά (= πάρετε 1π. σε μία βοηθητική βελόνα και αφήστε την στο εμπρός μέρος του πλεκτού, πλέξετε 2π. ανάποδη και κατόπιν τον πόντο της βοηθητικής βελόνας καλή), σταυρώστε 3π. προς τα δεξιά (= πάρετε 2π. απλεκτούς σε μία βοηθητική βελόνα και αφήστε τους στο πίσω μέρος του πλεκτού, πλέξετε 1π. καλή και κατόπιν τους 2π. της βοηθητικής βελόνας ανάποδη). Συνεχίστε από * 5η και 7η βελόνα = πλέξετε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. 9η βελόνα = 1π. ούγνια, 1π. καλή * σταυρώστε 3π. προς τα δεξιά, σταυρώστε 3π. προς τ' αριστερά. Συνεχίστε από * 11η και 13η βελόνα: πλέξετε όπως την 1η βελόνα, 15η βελόνα: επαναλάβετε από την 3η βελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 29π. επί 32 βελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 148π. και πλέξετε 8 εκατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας την φανταίτζι πλέξι. Και στις 2 άκρες του πλεκτού θα προσθέσετε κάθε 12η βελόνα από 1π. (6 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 39 εκατ. σχηματίστε το ντεκολτέ χωρίζοντας τους πόντους σας στη μέση. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά, ενώ θα κλείνετε προς το μέσον κάθε 4η βελόνα από 1π. (20 φορές). Ταυτοχρόνως θα σχηματίσετε και την μασχάλη, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 4π., 3π., 2π. και 1π. (3 φορές). Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 15 εκατ. θα προσθέσετε προς αυτή τη μεριά κάθε 4η βελόνα από 1π. (5 φορές). Τέλος όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 22 εκατ. σχηματίστε τον ώμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 5π. (7 φορές) και 6π. (3 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις λεπτές βελόνες 140π. και πλέξετε 8 εκατ. λάστιχο 2+2π., φροντίζοντας οι 2π. που ση- ρες πλέκοντας την φανταίτζι πλέξι. Και στις 2 άκρες του πλεκτού θα προσθέσετε κάθε 12η βελόνα από 1π. (6 φορές).

Σε γενικό μήκος 39 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 3π., 2π. (2 φορές) και 1π. Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 12 εκατ. θα προσθέσετε και στις 2 άκρες κάθε 4η βελόνα από 1π. (5 φορές). Όταν πάλι η μασχάλη θα έχει ύψος 19 εκατ. θα σχηματίσετε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 5π. (8 φορές). Στο σημείο αυτό θα σχηματίσετε και το πάρισμα του λαιμού κλείνοντας τους μεσαίους 22π. Πλέξετε το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά κλείνοντας προς το μέσον του λαιμού 10π. και προς το μέρος του ώμου 6π. (2 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 33 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 6π., 4π. (2 φορές), 2π. (2 φορές) και 1π. (3 φορές). Κατόπιν θα κλείνετε κάθε 4η βελόνα από 1π. (3 φορές).

Σε γενικό μήκος 35 εκατ. θα χωρίσετε τους πόντους σας στη μέση για να σχηματίσετε το ντεκολτέ. Αφήστε τώρα τους μισούς πόντους να περιμένουν δεξιά και πλέξετε τους άλλους, μισούς, τους αριστερούς. Πρώτα - πρώτα προσθέστε προς τα δεξιά τους 13π. για τη μίστρα του ρεβέρ. Προς αυτή τη μεριά θα προσθέσετε κάθε 8η βελόνα από 1π. (10 φορές).

Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 15 εκατ. θα προσθέσετε αριστερά κάθε 4η βελόνα από 1π. (3 φορές). Όταν θα έχετε πλέξει 47 εκατ. πάνω από το λάστιχο θα συνεχίσετε μόνο με τους 22 δεξιούς πόντους που θα τους πλέκετε με το σπορ μαλλί, ενώ θα εξακολουθήτε δεξιά να προσθέτετε όπως σας οδηγήσαμε. Θα κλείνετε προς τ' αριστερά κάθε 2η βελόνα από 4π., 3π. (2 φορές), 2π. (4 φορές), 1π. (3 φορές) και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

Πάρετε τώρα τους άλλους πόντους της μίστρας που είχατε αφήσει να περιμένουν και πλέξετε τους κλείνοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 4π., 3π. (2 φορές), 2π. (4 φορές), 1π. (3 φορές), ενώ ταυτοχρόνως θα

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια του πλεκτού από την ανάποδη με νωπό πα-

νί. Ράψτε τις πλαγιές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Σηκώστε γύρω στο ντεκολτέ 204π. και μοιράστε τους στις 4 λεπτότερες βελόνες. Πλέξετε στοργγυλά λάστιχο 2+2π., φροντίζοντας οι 2π. που ση- κώσατε στη μύτη του ντεκολτέ να πλεχθούν καλή. Σε κάθε γύρο θα κλείνετε από 1π. πριν και μετά από αυτούς τους 2 καλούς πόντους. Αφού πλέξετε 17 βελόνες λάστιχο θα κλείσετε τους πόντους όπως τους βρίσκετε.

3. ΔΙΧΡΩΜΗ ΜΑΡΙΝΙΕΡ

Πάντα ζητάμε ένα μπλουζάκι εύκολοφορέτο που να μπορούμε να το βάλουμε μέσα από το παλτό μας ή μία ζακέτα. Το μοντέλο αυτό θα σας ικανοποιήσει απόλυτα. Το λευκό πλαστρον το κάνει πολύ κοкетικό και ο γιανιάς του κολακεύει κάθε πρόσωπο.

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμ. μαλλί Πενγκουέν Άλπεν 4κλωνο σε χρώμα μπέλ. 50 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 2 και 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π. = 1π. καλή, 1π. ανάποδη. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. θα πλέξετε 30π. επί 42 βελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 165π. με το μπέλ μαλλί και πλέξετε 5 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεϋ.

Και στις δύο άκρες του πλεκτού θα προσθέσετε κάθε 20η βελόνα από 1π. (5 φορές). Αφού πλέξετε 4 εκατ. πάνω από το λάστιχο θα πλέξετε το μεσαίο πόντο με άσπρο μαλλί επί 4 βελόνες. Μετά τις 4 βελόνες θα αυξήσετε τους άσπρους πόντους σε 3 εις βάρος των μπέλ πόντων. που θα λιγοστεύουν.

Θα πλέξετε δηλ. τώρα με άσπρο 1π. πριν και 1π. μετά τον μεσαίο πόντο. Θα πλέξετε με αυτό τον τρόπο επί 8 βελόνες και κατόπιν θα αυξήσετε πάλι κατά 2 τους άσπρους πόντους. Αυτή η μεταβολή θα γίνεται κάθε 8 βελόνες έως επάνω τον ώμο.

Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 33 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 6π., 4π. (2 φορές), 2π. (2 φορές) και 1π. (3 φορές). Κατόπιν θα κλείνετε κάθε 4η βελόνα από 1π. (3 φορές).

Σε γενικό μήκος 35 εκατ. θα χωρίσετε τους πόντους σας στη μέση για να σχηματίσετε το ντεκολτέ. Αφήστε τώρα τους μισούς πόντους να περιμένουν δεξιά και πλέξετε τους άλλους, μισούς, τους αριστερούς. Πρώτα - πρώτα προσθέστε προς τα δεξιά τους 13π. για τη μίστρα του ρεβέρ. Προς αυτή τη μεριά θα προσθέτετε κάθε 8η βελόνα από 1π. (10 φορές).

Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 15 εκατ. θα προσθέσετε αριστερά κάθε 4η βελόνα από 1π. (3 φορές). Όταν θα έχετε πλέξει 47 εκατ. πάνω από το λάστιχο θα συνεχίσετε μόνο με τους 22 δεξιούς πόντους που θα τους πλέκετε με το σπορ μαλλί, ενώ θα εξακολουθήτε δεξιά να προσθέτετε όπως σας οδηγήσαμε. Θα κλείνετε προς τ' αριστερά κάθε 2η βελόνα από 4π., 3π. (2 φορές), 2π. (4 φορές), 1π. (3 φορές) και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

Πάρετε τώρα τους άλλους πόντους της μίστρας που είχατε αφήσει να περιμένουν και πλέξετε τους κλείνοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 4π., 3π. (2 φορές), 2π. (4 φορές), 1π. (3 φορές), ενώ ταυτοχρόνως θα

• Συνέχεια: στη σελίδα 58

μανίκια. Σηκώστε γύρω στο λαιμό τους 80π. και μοιράστε τους στις 4 βελόνες. Πλέξετε τώρα στοργγυλά λάστιχο 2+2π. επί 10 εκατ. και κατόπιν κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. Διπλώστε το γιανιά στα δύο και ράψτε την άκρη του στο μέσα μέρος με κρυφές βελονιές.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 48π. και πλέξετε 11 εκατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίστε με την φανταίτζι πλέξι και τις χονδρότερες βελόνες αφού κλείσετε στην 1η βελόνα 8π. σε κανονικές αποστάσεις.

Και στις 2 άκρες του μανικιού θα προσθέσετε από 1π. εναλλάξ * 1 φορά κάθε 8η βελόνα και 1 φορά κάθε 8η βελόνα* (9 φορές).

Όταν θα έχετε πλέξει 40 εκατ. πάνω από το λάστιχο θα σχηματίσετε το στοργγυλέμια, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα δεξιά μὲν 8π. και αριστερά 3π. Κατόπιν κλείστε και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 5π., 1π., 2π. (4 φορές), 3π., 4π., 1π. και τους υπόλοιπους σε 1 φορά. Πλέξετε και το αριστερό μανίκι με τον ίδιο τρόπο αλλά αντικρουστά.

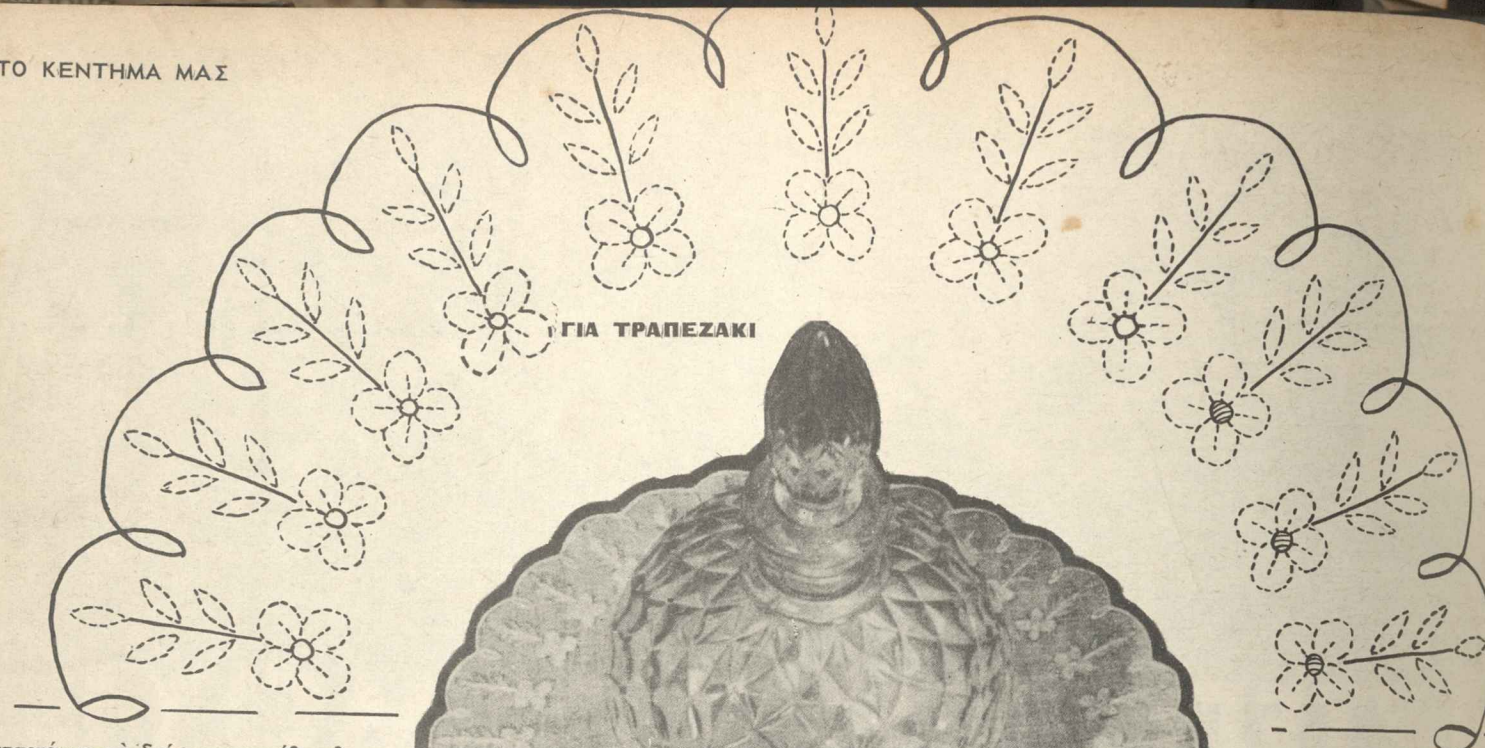
ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ: Λάστιχο 2+2π. = 2π. καλή, 2π. ανάποδη. Φανταίτζι πλέξις = 1η βελόνα: 1π. ούγνια (θα τον παίρνετε πάνω: 1π. ούγνια, 1π. καλή, 4π. τότε καλή), 1π. καλή * 1π. καλή, 4π. τότε καλή, 1π. καλή. Συνεχίστε από ανάποδη, 1π. καλή. Συνεχίστε από * 2η βελόνα και όλες οι ζυγές βελόνες: πλέξετε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. 3η βελόνα: 1π. ούγνια, 1π. ανάποδη * σταυρώστε 3π. προς

2. ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΦΑΝΤΑΙΖΙ

Το πουλόβερ αυτό είναι στην κλασική γραμμή αλλά το κάνει να ξεχωρίζει η φανταίτζι του πλέξι. Η πλέξις αυτή έχει το πλεονέκτημα να εφαρμόζει απόλυτα στο σώμα και να μην δημιουργεί όγκους όταν το πουλόβερ φοριέται κάτω από το σακάκι.

ΥΛΙΚΑ: 600 γραμ. μαλλί Πενγκουέν Τουήντ σε χρώμα της αρεσκείας σας. Βελόνες Νο 3 και 4. 5 βελόνες χωρίς κεφάλι Νο 3.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 2+2π. = 2π. καλή, 2π. ανάποδη. Φανταίτζι πλέξις = 1η βελόνα: 1π. ούγνια (θα τον παίρνετε πάνω: 1π. ούγνια, 1π. καλή, 4π. τότε καλή), 1π. καλή * 1π. καλή, 4π. τότε καλή, 1π. καλή. Συνεχίστε από ανάποδη, 1π. καλή. Συνεχίστε από * 2η βελόνα και όλες οι ζυγές βελόνες: πλέξετε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. 3η βελόνα: 1π. ούγνια, 1π. ανάποδη * σταυρώστε 3π. προς

Πετσετάκια σε διάφορα μεγέθη είναι απαραίτητα σε κάθε σπίτι. Στολίζουν μικρά τραπέζια, σκεπάζουν το νικέλινο ή ασημένιο δίσκο, σας εξυπηρετούν για το σερβίρισμα του γλυκού. Το σχέδιο που σας δίνουμε είναι ωραιότατο. Κεντιέται σε ιταλικό λινό σιέλ, ρός ή γκρίζο, που συνηθίζεται ιδιαίτερα φέτος. Θα μεταχειρισθώτε άσπρη κλωστή και όλο το κέντημα θα γίνει με πουν ντόμπρ. Το τελειώμα τους θα κεντηθή φετόνι. Σας δίνουμε το μισό σχέ-

"Ομορφα καὶ πρακτικὰ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙΑ

ΓΙΑ ΔΙΣΚΟ

ΠΕΤΥΧΑΙΝΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ!

ΕΝ ΕΙΝΑΙ ούτε πολύ δημοφιλής, ούτε πολύ εξυπνη, ούτε πο-λύ κομψή. Όσο πετυχαίνει πάντοτε αυτό που θέλει από τους άνδρες, που παίζουν κάποιο ρόλο στη ζωή της. Και νά, πώς το καταφέρνει:

Με τον προϊστάμενό της

Είναι ντυμένη κομψά αλλά σε-μνά. Δεν βάζει ποτέ το ένα πόδι πάνω στ άλλο. Δεν βάζει αρώμα-τα και τα μαλλιά της είναι καλο-ετοιμασμένα. Ο προϊστάμενός της της υπαγορεύει ένα γράμμα. Κυ-τταί με τρόπο το ρολόι της.

— Είναι κιόλας εξήμισι. Δεν περτάζει, άσε, το τελειώνουμε αυ-ριό.

— Γιατί κύριε προϊστάμενε, δεν έλθωμαι.

— Μά μπορεί νάχετε να πτάτε ποθενά...

— Α! η δουλειά προηγείται.

— Μά νομίζω πώς έχω κάποιο ραντεβού για τις επτά.

— Επτά και τέταρτο είναι το ραντεβού σας. Άλλα ειδοποίησα τον κύριο ότι ενδέχεται να αργή-σετε.

— Εκείνος ανασταίνει. "Έχει βα-ρύνει και θέλει να βγεί έξω". Όταν αρχίζει να της υπαγορεύει. "Ο-ταν τελειώση το γράμμα του λέει: —Θα δακτυλογραφήσω άπόψε το γράμμα σας για να μην αναγ-καστήτε ναρθήτε το πρωί.

— Μά σε κρατάω πολύ.

— Δεν περτάζει... Πρώτα η δου-λειά.

— Είς επτάμισι έχει τελειώσει. Εκείνος φοράει το καπέλο του: — Λοπόν πάμε; της λέει. Πα-ρακαθίζετε άπόψε.

— Τι λέτε; (δειλά) θα σας πεί-ραζε αν δεν ερχόμουν αύριο το πρωί; Ξέρετε έχω κάτι φωνία να κάνω...

— Μά βεβαίως. Μη ρηήτε...

Με τον κουρέα της

Καταρθάνει με ύφος αξιολύπη-το. Βγαίνει το καπέλο της και τρα-βάει ένα τσουλούφι από τα μαλ-λιά της.

— Ζώρζ, κύτταζε τι χάλια έχω...

— Μιμ!

— Μά τί να κάνω; Τι να κάνω...

— Έπρεπε να μου τηλεφωνήσε-τε να σας κλείσω ραντεβού.

— Έχεις δίκιο, είμαι άσυγχώ-ρητη... Μά δεν μπορείς να μου τώ-σώσεις λιγάκι;

— Άδύνατο. Δεν βλέπετε είμαι πνιγμένος άπόψε.

— Μά θα πάω σε μια συγκέν-τρωση άπόψε.

— (Μια πελάτισσα διαμαρτύρεται: — Ζώρζ, μου φαίνεται πώς στεγνώ-νουν τα μαλλιά μου... Ο Ζώρζ την καθησυχάζει: "Ένα λεπτό κυρία μου).

— Άφασέ τη να στεγνώση ά-κουα λίγο και φτιάξει τα δικά μου. — Δεν την ξέρετε καλά. Ο' άρ-χιστή τις φωνές...

— Ζώρζ, χάνεις τον καιρό σου με τέτοιες πελάτισσες. Ένας καλ-λότης σαν και σένα, ένας τόσο καλλιεργημένος άνθρωπος...

— Μά η κυρία μου είχε κλείσει ραντεβού.

— Θα ήθελες να είχα κλείσει κι' εγώ ραντεβού και να μην είχα έρ-θει; Νά σε κάνω να χάσης την πο-λύτιμη ώρα σου; Έγώ ερχομαι σε-ένα σε σε φίλο. Θέλεις να είμαι άσχημη και δυστυχισμένη άπόψε έξω από τον σου;

— Εκείνος νικημένος: — Έλάτε, καθήστε να σας τώ-πραπονηθώ λίγο. Περιμένετε μόνο ένα λεπτό.

— Μά και βέβαια θα περιμένω... "Άλλωστε ξέρετε πώς είμαι πάντα έτοιμη να περιμένω..."

Με τον χασάπη της

Φοράει ένα απλό φορεματάκι. Στο μπράτσο της έχει περασμένο ένα δίχτυ. Σταματάει μπροστά στο χασάπικο. Είναι άργα και είναι κλειστά.

— Καλημέρα σας κύριε Παύλο.

— Καλημέρα σας... Πώς είσθε;

— Δεν είμαι καθόλου καλά κύ-ριε Παύλο. Έχω τραπέζι σήμερα.

— Α!

— Τι θα μου δώσετε; Ξέρετε θέ-λω κάτι έκλεκτό. Κανένα φιλέτο γιατί οι καλεσμένοι μου είναι από σόι...

— Μά άπαγορεύεται σήμερα να πουλάμε μοσχάρι.

— Άλήθεια, τί άφηρημένη πού είμαι. Και τώρα τί θα κάνω; Είναι τρομερό... Καί πρέπει στις επτά να είναι έτοιμο το τραπέζι... Θεέ μου...

— Μά τί να σας κάνω τώρα;

— Έλάτε, κύριε Παύλο, κάτι θάχετε στο ψυγείο. Νά με τρόπο. Δεν θα πάρη είδησι κανείς. Τι να κάνω; Αν δεν έχετε μεγάλο κοι-μάτι, άς είναι και μικρό. Στην ά-νάγκη δεν θα φάω εγώ... Προκει-μένου να σε φέρω σε δύσκολη θέσι άς μη φάω εγώ... Δεν χάλασε ο κόσμος...

— Για να δώ... Θαρρώ πώς έ-χω ένα εμπόνο. Άλλά, πρὸς Θεού, έλάτε από την πίσω πόρτα...

Με τον πατέρα της

Ο πατέρας της διαβάει την έ-φημερίδα του. Τον πλησιάζει με μάτια δακρυσμένα και τον άγκα-λιάζει από το λαιμό.

— Μπαμπά...

— Ναί...

— Μ' αγαπάς;

— Κάτι θέλεις σίγουρα να μου πτήσεις.

— Έγώ; Πώς σου κατέθηκε αυ-τή η ιδέα.

— Ξεσπάει σε κλάματα.

— Έλα, έλα, μην κλάεις. Δεν ή-θελα να σε στενοχωρήσω...

— Τό ξέρω. Άλλά είμαι τρο-μερά κουρασμένη αυτή τη στιγμή. Τα βλέπω όλα μαύρα.

— Είσαι κουρασμένη; Νά φέ-ρουμε γιατρό.

— Ω! οι γιατροί... όλοι σου λέ-νε το ίδιο πράγμα: "Έχετε ανάγ-κη από λίγη έξοχή".

— Τόπος στον άντρα σου;

— Όχι, γιατί... δεν είναι το γ-διο...

— Έσένα μπορώ να στά πώ-δω...

— Καλά, μά ο άνδρας σου...

— Αυτός θα μου πη: "Κάναμε πολλά έξοδα φέτος το χειμώνα".

— Άκου, θα σου δώσω πέντε χιλιάδες. Μά μην το πής της μητέ-ρας σου.

— Πέντε χιλιάδες! Δεν υπάρ-χει καλύτερος μπαμπάς στον κό-σμο. Σου υπόσχομαι να μην πώ τίποτα σε κανένα...

Με τον άντρα της

Τού έχει φτιάξει το φαί που τού άρέσει. Έχει ετοιμάσει το γλυκι-σμα που τρελλανέται και φορδεί το φόρεμα που προτιμάει. Είναι λαχταριστό.

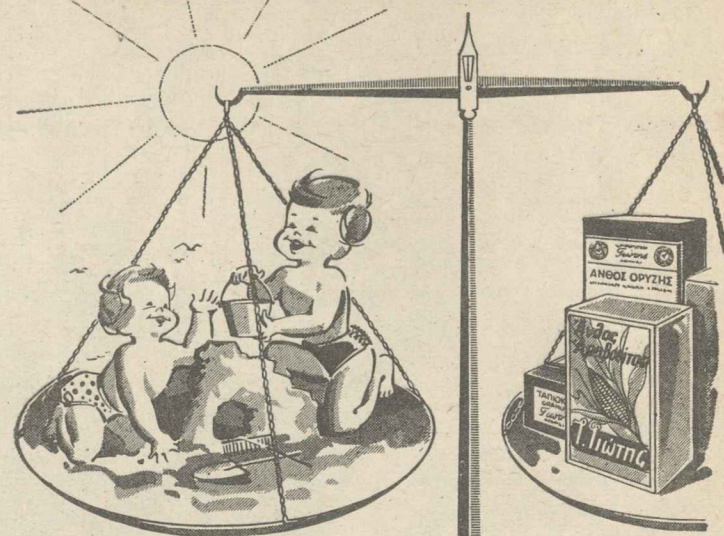
— Θα θυώμε έξω άπόψε;

— Άν θέλεις αγάπη μου... Μά φίλησέ με πριν βάλω το καπέλο μου.

— Εκείνος, την άγκαλιάζει τή φι-λεί και... δεν βγαίνουν!...

Μωρίς Ντεκομπρά

Τώρα με την ξέστη!...

Ίσορροπήστε το βάρος που χάνουν τα παιδιά σας

ΒΟΗΘΗΜΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ. Γ. ΓΙΩΤΗΣ & Σ. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΤΗΝΩΝ 8.

Για τον καινούργιο "άφέντη", του σπιτιού σας μόνο τα προϊόντα JOHNSON & JOHNSON είναι κατάλληλα.

Η κρέμα JOHNSON'S BABY CREAM είναι άνη και άνησθητική. Περιέχει λαβόληνη. Έάν το δέρμα του παιδιού σας είναι φλεγμονώδες από τον ιδρώτα ή το σάβανο του έρεθισμένο από τα διάφορα υγρά, η καθημερινή επάλειψις με κρέμα JOHNSON'S το ανακουφίζει. Επίσης είναι ιδεώδες στα να μαλα-κώνη και να ξανακάνη απαλό το δέρμα του μωρού, που έχει ξεραθή και σκάσει από την ήλιοθεραπεία, τον άερα και την παραμονή στο ύπαιθρο.

Το λάδι JOHNSON'S BABY OIL είναι το πιο κατάλ-ληλο για κάθε έρεθισμό του δέρματος, έπισης και για έντριβες (μυσάς). Παρασκευάζεται από άγνό υπερυψωμένο λευκό λάδι και λαβόληνη. Απαραί-τητο τόσο για το παιδί, όσο και για τη μητέρα. Και μην ξεχνάτε την καταπραγνική JOHNSON'S BABY POWDER.

Αρχ. 7,25

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Johnson & Johnson

ΤΑ "ΜΠΑΛΕΤΑ U.S.A."

Ένα θέαμα όμορφιας όνειρου

ΟΙ ΣΟΙ αγαπούν το χορό και γενικά την Τέχνη στην ανώτερή της έκφραση, είχαν την ευκαιρία ν' απολαύσουν ένα καταπληκτικό θέαμα. Αυτό που παρουσίασαν τελευταίως τα «Μπαλέτα U.S.A.» στο θέατρο «Ρεξ» μέσα στον κύκλο των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων του Φεστιβάλ Αθηνών.

Η ποικιλία των μοτίβων, ο ρυθμός, η μουσική συνέπεια, η άρτια τεχνική αλλά και η έκφραση των εικόνων, τα χρώματα, ο φωτισμός, τα σκηνογραφικά, τα κοστούμια, η μουσική, και πάνω απ' όλα η εκπληκτική φαντασία του Τζέρομ Ρόμπινς, πρόσφεραν ένα θέαμα που δύσκολα μπορεί να το ξεχάσει κανείς.

Για τις αναγνώστριες της «Γυναικάς» που δεν είδαν το θαυμάσιο αυτό συγκρότημα, κάνουμε μια μικρή περιγραφή από το πρόγραμμα των μπαλέτων που τόσο ένθουσαν τον άθνηαίκο κοινό. Άς όπλισθούν λοιπόν με τη φαντασία τους, κι' ας διαβάσουν τις πάρα κάτω γραμμές. Ίσως συλλάβουν, έστω και στιγμιαία, μιά εικόνα, έναν ήχο, κάτι από τη μαγεία που ανέδινε η παράσταση.

Το «Ίντερπλάι», που αντικατέστησε την τελευταία στιγμή μιά άλλη χορογραφία, είναι ένα χαρούμενο χορευτικό κομμάτι με βασική ιδέα το κλασικό χορευτικό κομμάτι με βασική ιδέα το αποδίδεται σήμερα. Η μουσική του Μόρτον Γκούντ και η χαρά που δίνει η κίνηση, σκορπούν μιά παιγνιδιάρικη διάθεση στους χορευτές. Δεν λείπει όμως και η ώρα της αισθηματικής απομώσεως όπου το μοντέρνο πνεύμα, και το ρομαντικό υπόστρωμα, κληρονομιά μιάς περασμένης εποχής, συνθέτουν τη σύγχρονη εικόνα της αισθηματικής ζωής της αμερικανικής νεολαίας...

Το «Πρελούδιο στο Απόγευμα ενός Φαύνου» του Ντεμπυσσύ, που γράφτηκε πάνω σ' ένα ποίημα του Μαλλαρμέ, χορογραφήθηκε για πρώτη φορά από τον Νιζίνσκυ στα 1912. Ο Φαύνος, που έζησε από έναν ήδονικό απογευματινό ύπνο, έχει μιά συνάντηση με νύμφες. Η συνάντησή αυτή τον ρίχνει σε μιά λάγνα όνειροπόληση απ' όπου δεν λείπει και το στοιχείο του ναρκισσισμού. Η μουσική του Ντεμπυσσύ, που θυμίζει τη γύμνια της Αττικής, τα πεύκα και τα πουρνάρια και το Πεντελικό μάρμαρο, σε μιά εποχή που

το γέλιο του Σάτυρου έσπαγε τη σιωπή της λαγκαδιάς και τα νερά αναριγόσαν από την άορατη παρουσία μιάς νύμφης, δημιουργεί μιά έντυπωσιακή αντίθεση με τη σύγχρονη παραλλαγή του Τζ. Ρόμπινς. Έδώ, ο Φαύνος είναι ένας νεαρός χορευτής που όνειροπολεί ξεπλωμένος στο πάτωμα μιάς αίθουσας του μπαλέτου. Η αδράνεια κι' ο γλυκός απογευματινός ήλιος του δημιουργούν μιά ερωτική διάθεση. Όταν σηκώνεται, ένας πελώριος φανταστικός καθρέφτης που σκεπάζει το άνοιγμα της σκηνής, αντανακλά την θαυμάσια φιγούρα του και ξεχνιέται απολαμβάνοντας την πλαστική όμορφη που δίνει η κίνηση στο τέλει εφηδικό κορμί του. Όταν μπαίνει η νεαρή μπαλαρίνα, η σύγχρονη νύμφη, ο καθρέφτης την παρασέρνει στο ίδιο παιχνίδι, προδίνει όμως και την παρουσία του νέου. Ακολουθεί το «pas de deux» όπου η διάχυτη αισθηματική ατμόσφαιρα παίρνει μιά αντικειμενική μορφή μιά κι' ο καθρέφτης κρατά πάντα αιχμάλωτο το δλέμμα των δύο νέων.

Η χορογραφία του Τζ. Ρόμπινς έχει μιά λεπτή γοητεία που η ουσία της πλανιέται για πολλήν ώρα και μετά το κλείσιμο της αλλαγής μέσα στην αίθουσα...

«Νιού Γιόρκ Έξπορτ, όπως Τζάξ». Μιά νεολαία μεγαλωμένη μέσα στους νοτιοαμερικανικούς και τους νεγκρικούς ρυθμούς. Μιά νεολαία που νοιώθει σαν ξένη μέσα στο σημερινό άκατανοητό κόσμο, τον επικίνδυνο και τον έκρηκτικό. Η Τζάξ, της δίνει τη δυνατότητα να εκφράσει την έντασή και το δυναμισμό της εποχής της, την ανυπότακτη νεότητά της, και την αντικειμενική και αδιάφορη στάση της απέναντι στο σημερινό κόσμο. Το «Νιού Γιόρκ Έξπορτ» ή, Τζάξ, είναι ένα κομμάτι γνήσιας Τζάξ όπου η νεολαία παρασύρεται στον ξέφρενο ρυθμό της, όμως χωρίς χαρά. Η έλλειψη σιγουριάς και η ανάγκη για ένα δυναμικό ξεσπάσμα χωρίς σκοπό, δίνουν μιά τραγική νότα. Ο έρωτας, η ανάγκη για μιά τρυφερότερη έπαφση, είναι κι' αυτό στιγμιαίο. Ο καθένας ξαναπαίρνει το δρόμο της μοναξιάς του. Στο τέλος, το στοιχείο της ξεγνοιασιάς παρασύρει τα νιάτα σ' ένα τρελό και άγριο γλέντι μέσα στο πλαίσιο της αγαπημένης τους Τζάξ.

Είναι τόσο αρμονικό το δέσιμο της μουσικής

του Ρόμπερτ Πρίνς με τα σκηνικά, τα κοστούμια, και την κίνηση των χορευτών με τα έντυπωσιακά μοτίβα και την αυτόματη ρυθμική επανάληψη, ώστε η Τζάξ όχι μόνο δεν ένοιχτε ασυνήθιστα αυτιά μας, αλλά ακούγεται σαν μιά γνωστή κι' αγαπημένη μουσική. Κι' είναι αλήθεια πως ακούγοντας τη Τζάξ μέσα στο δικό μας κόσμο, νοιώθει κανείς μιά ελπί γι' αυτή τη μουσική, που το γνήσιο λαϊκό στοιχείο της αποτελεί και τον πυρήνα της γοητείας της...

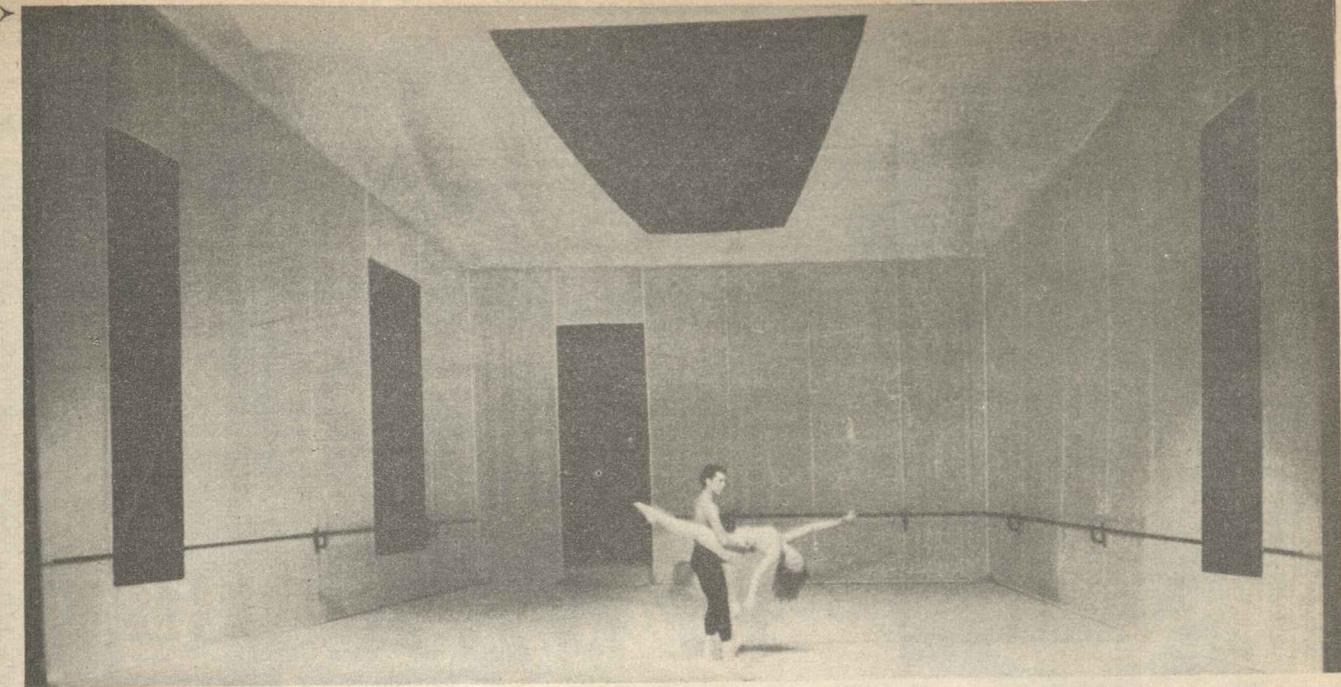
Όταν κανείς ακούει ένα «Κοντσέρτο», ή παρασταση που μπορεί να του παίξει πολλά παραδείγματα. Όταν π.χ. το μουσικό κομμάτι παροτρύνει «Σταγόνες βροχής», αν έχει δυνατότητα την ανοίγει. Κι' αν ο τίτλος είναι «Πεταλούδα» μπορεί ένας μοντράχαλος με μπότες να ασπαστεί τον εαυτό του σαν μιά ανάλαφρη πεταλούδα που έρωτοτροπεί με μιά θηλυκιά, που δεν είναι δέβαινα η γυναίκα του.

Το τόσο νεαρό συγκρότημα του Τζέρομ Ρόμπινς, που ιδρύθηκε μόλις την άνοιξη του 1958, έχει γίνει κιόλας διάσημο κι' αυτό γιατί το σύνολο των μελών του ανήκει σ' ένα ανώτερο επίπεδο του χορογραφικού έργο. Ο ίδιος ο Ρόμπινς είναι μιά προσωπικότητα στο χορογραφικό τομέα. Πολλές χορογραφίες του πλούτισαν κατά πολύ το χορογραφικό έργο της εποχής. Το «Νιού Γιόρκ Σίτυ Μπαλέτ» και τα τελευταία χρόνια μερικές από τις πιο επιτυχημένες επεξεργασίες του Μπρόντγουεϊ έχουν χορογραφηθεί απ' τον ίδιο. Η διεθνής αναγνώριση του χορού του Πανεπιστημίου χορού στο Παρίσι, που του δόθηκε με την ευκαιρία των 50 χρόνων από τη γέννησή του, είναι μιά μεγάλη τιμή που τον τιμά.

Στα «Μπαλέτα U.S.A.» προσφέρουν τα κομμάτια τους και οι διάσημοι Αμερικανοί χορευτές Μπέν Σάουλ Στάνιμπεργκ, Ρόζενταλ στο φωτισμό, ή Ιρέν Σάραφ στο στούμια και ο Βέρνερ Τσάβερς στο σκηνικό.

Όλα τα μέλη του μπαλέτου, διαλεγμένα σε εκατοντάδες καλούς χορευτές, έχουν άριστη τεχνική τους κατάρτιση στο μουσικό και το κλασικό μπαλέτο, είναι εσολίστ.

Ο Τζέο Νόρμαν και η Βίλμα Κέρλεϊ σε μιά σκηνή απ' το «Απόγευμα ενός Φαύνου» του Ντεμπυσσύ, που γράφτηκε πάνω σε ένα ποίημα του Μαλλαρμέ και χορογραφήθηκε για πρώτη φορά από τον Νιζίνσκυ στα 1912, σε σύγχρονη παραλλαγή του Ρόμπινς. Η χορογραφία του μεγάλου Αμερικανού καλλιτέχνη έχει μιά λεπτότατη γοητεία που εξακολουθεί να πλανιέται στην αίθουσα και μετά το κλείσιμο της αλλαγής ακόμμη, αφήνοντας στο θεατή την εντύπωση ότι την παρακολουθεί επί πολύν καιρό.

Μιά από τις πέντε εικόνες του «Νιού Γιόρκ Έξπορτ» όπως Τζάξ» με σκηνικά που σχεδίασε ο μοντέρνος Αμερικανός ζωγράφος Μπέν Σάουλ. Είναι δε τόσο αρμονικό το δέσιμο των σκηνικών με τα κοστούμια, τη μουσική και την κίνηση των χορευτών με τα έντυπωσιακά μοτίβα και την αυτόματη ρυθμική επανάληψη, ώστε η Τζάξ όχι μόνο δεν ένοιχτε ασυνήθιστα αυτιά μας, αλλά ακούγεται σαν μιά γνωστή κι' αγαπημένη μουσική. Κι' είναι αλήθεια πως ακούγοντας τη Τζάξ μέσα στο δικό μας κόσμο, νοιώθει κανείς μιά ελπί γι' αυτή τη μουσική, που το γνήσιο λαϊκό στοιχείο της αποτελεί και τον πυρήνα της γοητείας της...

Άλλη μιά σκηνή από το «Νιού Γιόρκ Έξπορτ» όπως Τζάξ» που είναι ένα κομμάτι γνήσιας Τζάξ, όπου η νεολαία παρασύρεται πολύ εύκολα στον ξέφρενο ρυθμό της, χωρίς όμως χαρά, γιατί η Τζάξ της δίνει τη δυνατότητα να εκφράσει την έντασή και το δυναμισμό της εποχής της και την αντικειμενική και αδιάφορη στάση της απέναντι στο σημερινό κόσμο. Η Τζάξ ανταποκρίνεται στην ψυχοσύνθεσή των σημερινών νέων, που νοιώθουν σαν ξένοι στον επικίνδυνο κι' έκρηκτικό κόσμο που ζούν.

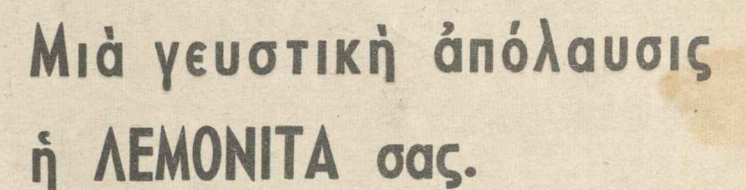
Φωτ. Ν. Μαυρογιάννη

τοῖς ἑσπέραις νύσιν
 φρουρῶσε μιά
 καὶ μιά μεγάλη
 πύλη

της για να μη
— Μπέρτο...
τρελλός;
Τὰ γόδια της

— Δὲν μοῦ λ
τίποτα ἐκεῖ μέσ

ΧΩΡΙΣ ΧΗΜΙΚΑ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΑ

— Σαμπάνια, Μπέρτο, γαλλική
● Συνέχεια εις σελίδα 65.

ΣΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ
Τò 07 προστατεύει
τὰ χέρια σας, σὰν
ἓνα ΑΟΡΑΤΟ ΓΑΝΤΙ

ΜΗΛΟΠΗΤΑ

Υλικά για τη ζύμη:

- 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι
- Ελάχιστο αλάτι
- 2 κουταλιές σούπας ζάχαρη
- ¼ φλυτζ. τσαγιού ασπρισμένα και φιλοκομμένα αμύγδαλα
- 2)3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο φρέσκο ή Βιτάμ
- 1 αυγό
- ¼ φλυτζ. τσαγιού νερό.

Υλικά για τη γέμιση:

- 3)4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
- 1)2 φλυτζ. τσαγιού χυμός πορτοκαλιού
- ¼ φλυτζ. τσαγιού κόκκινες καραμέλες κοινής
- 5 ξυνόμηλα ή μπανανόμηλα
- ¼ φλυτζ. τσαγιού αλεύρι
- 1 κουταλιά σούπας κοφτή ζάχαρη
- Λίγη κανέλα.

ΜΗΛΟΠΗΤΕΣ

ΤΗΓΑΝΙΟΥ

- 2½ φλ. τσαγιού αλεύρι
- 1 κουταλάκι τσαγ. κοφτό αλάτι.
- ½ φλυτζ. τσαγιού Βιτάμ
- ½ φλυτζ. τσαγιού περίπου νερό κρύο
- 750 γραμμάρια μήλα
- 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό κανέλα
- 2 κουταλιές σούπας κοφτές φρέσκο βούτυρο ή Βιτάμ
- Ζάχαρη άχνη.

ΜΗΛΑ

ΣΤΗΝ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ

- 6 μήλα
- 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- 6 κουταλιές σούπας κονιάκ

ΜΗΛΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

ΜΕ ΠΟΥΡΕ

ΑΠΟ ΚΑΣΤΑΝΑ

- 5 μήλα (κατά προτίμηση μπανανόμηλα)
- 5 κουταλιές σούπας γερμάτες ζάχαρη
- 5 κουταλιές σούπας κονιάκ
- Πουρέ από κάστανα.

Κοκκινίζετε μαζί με το αλεύρι, το αλάτι και τη ζάχαρη. Προσθέτετε τα αμύγδαλα και το βούτυρο και τρίβετε το μίγμα έως ότου γίνει σαν τραχανάς.

Κρατάτε λίγο ασπράδι από το αυγό και αναμιγνύετε το υπόλοιπο ασπράδι και το κροκάδι με το νερό. Το ραντίζετε στο μίγμα του αλεύρου, ενώ το ανακατεύετε με ένα πηρούνι. Μαζεύετε τη ζύμη σε μία μπάλα, τη ζυμώνετε ελαφρά και τη χωρίζετε σε δυο μέρη. Ανοίγετε τη μισή σε φύλλο χονδρό και τη στρώνετε μέσα σ' ένα ρηχό ταψάκι ή σε ειδική φόρμα για τάρτες.

Αναμιγνύετε τη ζάχαρη, το χυμό πορτοκαλιού και τις καραμέλες κανέλας. Τά βράζετε επί 5 λεπτά. Καθαρίζετε τα μήλα, τα κόβετε σε φέτες, τα αλευρώνετε και τα ρίχνετε στο σιρόπι κανέλας. Τά βράζετε έως ότου πήξουν, ενώ τα ανακατεύετε. Όταν κρυώσουν τα αδειάζετε μέσα στο ταψάκι και επάνω στη ζύμη.

Ανοίγετε την υπόλοιπη ζύμη σε φύλλο χονδρό και το κόβετε με οδοντωτή ροδελίτσα σε λουρίδες φάρδους 2 περίπου εκατοστών. Τις βάζετε επάνω στο μίγμα των μήλων εις τρόπον ώστε να σχηματίζουν καφασωτό. Αλείφετε τις λουρίδες ζύμης με ασπράδι αυγού ελαφρά χτυπημένο και πασπαλίζετε επάνω μία κουταλιά ζάχαρη και λίγη κανέλα.

Βάζετε τη μολόπη σε δυνατό φούorno (425 βαθμούς Φαρενάιτ) και αφήνετε να ψηθή επί 10 λεπτά. Ελαττώνετε τη θερμοκρασία του φούρνου σε μέτρια (350 βαθμ. Φαρενάιτ) και αφήνετε να ψηθή ακόμη επί 25 έως 30 λεπτά.

Κοκκινίζετε το αλεύρι, το μετράτε και το ξανακοκκινίζετε μαζί με το αλάτι. Τρίβετε μέσα ½ φλυτζάνι τσαγιού βιτάμ και ραντίζετε το μίγμα με το νερό. Το ανακατεύετε με πηρούνι και χρησιμοποιείτε αρκετό νερό για να υγρανθεί το αλεύρι. Μαζεύετε τη ζύμη σε μία μπάλα και τη ζυμώνετε ελαφρά. Την ανοίγετε σε φύλλο χονδρό επάνω σε αλευρωμένη επιφάνεια. Το κόβετε σε τετράγωνα με πλευρά 10 έως 12 εκατοστών.

Καθαρίζετε και κόβετε τα μήλα σε κύβους στο μέγεθος ρεθυδιού και από 2 έως 3 κουταλιές μήλα επάνω σε κάθε τετράγωνο ζύμης. Αναμιγνύετε τη ζάχαρη με την κανέλα και τη μοιράζετε επάνω στα μήλα. Σκορπάτε επάνω κομματάκια από φρέσκο βούτυρο. Βρέχετε τις άκρες του φύλλου με λίγο νερό και τα διπλώνετε ώστε να σχηματισθούν τρίγωνα. Πατάτε τις άκρες με ένα πηρούνι.

Βάζετε τις μολόπτες στο ψυγείο και τις αφήνετε επί 1 ώρα. Κατόπιν κάνετε σε κάθε μολόπη από μία σχισμή και τις ψήνετε σε αρκετή και καυτή φωτιά. Τις πασπαλίζετε με ζάχαρη άχνη. Γίνονται 10 έως 12 μολόπτες.

Καθαρίζετε τα μήλα και αφαιρείτε την καρδιά. Τα βάζετε σε κατσαρόλα και γεμίζετε το άνοιγμά τους με ζάχαρη. Ρίχνετε στο κάθε μήλο από μία κουταλιά κονιάκ. Ρίχνετε στην κατσαρόλα την υπόλοιπη ζάχαρη και μερικές κουταλιές νερό. Τη σκεπάζετε και αφήνετε τα μήλα να σιγοβράσουν, ενώ τα ανακατεύετε με κρέμα σαντιγύ αφού προηγουμένως κρυώσουν.

Καθαρίζετε τα μήλα και αφαιρείτε την καρδιά με το εγγαλειό που ανοίγουν τα κολοκυθάκια. Τα βάζετε στην κατσαρόλα και βάζετε στο άνοιγμα από μία κουταλιά ζάχαρη και μία κουταλιά κονιάκ. Σκεπάζετε καλά την κατσαρόλα και αφήνετε τα μήλα να σιγοβράσουν έως ότου μαλακώσουν. Τα βάζετε σε μία πιατέλα. Ετοιμάζετε πουρέ από κάστανα ως εξής: Ξεφλουδίζετε τα κάστανα ή τα χαραζάτε και τα ρίχνετε σε νερό που βράζει. Αφήνετε να βράσουν επί 7 περίπου λεπτά, αφαιρείτε τον φλοιό και τα ρίχνετε να βράσουν σε ζεστό γάλα ή σε ζεστό νερό έως ότου μαλακώσουν. Τα περνάτε από τρυπήτη ή από μηχανή του πουρέ. Προσθέτετε στον πουρέ λίγη ζάχαρη για να γλυκάνη, μία κουταλιά φρέσκο βούτυρο και λίγη βανίλια. Γεμίζετε το άνοιγμα των μήλων με τον πουρέ. Ρίχνετε λίγη ζάχαρη στο σιρόπι τους, το βράζετε λίγο για να δέση και το ρίχνετε επάνω στα μήλα. Τα σερβίρετε κρύα.

ΜΗΛΑ ΚΟΜΠΟΣΤΑ

- ½ φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
- 2 φλυτζ. τσαγιού νερό
- 1 φλυτζάνι τσαγιού καραμέλες κανέλας
- 8 μήλα.

ΜΗΛΑ ΜΕ ΚΡΕΜΑ

- 6 μήλα
- 4 φλυτζ. τσαγιού νερό
- 2 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη
- 2 φλυτζάνια τσαγιού γάλα
- 6 κουταλιές σούπας κοφτές ζάχαρη
- 3 κουταλιές σούπας ζάχαρη
- 3 κουταλιές σούπας κοφτές κόρν φλάουρ
- 2 αυγά. Βανίλια.

ΜΗΛΑ

ΜΕ ΚΡΕΜΑ ΣΑΝΤΙΓΥ

- 4 μήλα
- 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- 1 φλυτζ. τσαγιού νερό
- ¼ φλυτζάνι τσαγιού πελτέ από φράουλα ή κυδώνι
- ½ φλυτζ. τσαγιού κρέμα γάλακτος (άνθραγμα)
- 2 κουταλιές σούπας ζάχαρη άχνη
- βανίλια.

ΜΗΛΑ ΜΕ ΜΕΛΙ

- 6 ξυνόμηλα ή μπανανόμηλα
- ½ φλυτζάνι τσαγιού μέλι
- ½ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- Ξύσμα λεμονιού

ΜΗΛΑ

ΣΕ ΦΡΥΓΑΝΙΕΣ

- 5 μήλα
- 2 κουταλιές σούπας κοφτές φρέσκο βούτυρο ή Βιτάμ
- ½ φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
- 12 παξιμαδάκια
- μπύρας ή 6 φρυγανιές

ΜΗΛΑ ΠΕΛΤΕ

- 2 ως 3 κιλά ξυνόμηλα
- Νερό. Ζάχαρη
- Βανίλια
- ή άμπαρρόριζα.

Βάζετε σε κατσαρόλα τη ζάχαρη, το νερό και τις καραμέλες. Βράζετε το σιρόπι επί 10 λεπτά. Καθαρίζετε τα μήλα και αφαιρείτε την καρδιά. Τα κόβετε σε κρούσους ή σε φέτες και τα ρίχνετε στο σιρόπι. Τα αφήνετε να βράσουν έως ότου μαλακώσουν. Σερβίρετε την κομπόστα παγωμένη.

Καθαρίζετε τα μήλα και τα κόβετε σε τετάρτα. Βράζετε το νερό με 2 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη, ρίχνετε στο σιρόπι τα μήλα και αφήνετε να σιγοβράσουν έως ότου μαλακώσουν. Όταν κρυώσουν τα βγάζετε από το σιρόπι και τα βάζετε σε πιατέλα. Ζεσταίνετε το γάλα. Αναμιγνύετε τη ζάχαρη, το κόρν - φλάουρ και τ' αυγά. Διαλύετε καλά το μίγμα και, όταν γίνει λείο, ρίχνετε το γάλα - λίγο το ζεστό γάλα. Βράζετε την κρέμα σε μπαιν μαρι έως ότου πήξη, ενώ την ανακατεύετε συνεχώς. Προσθέτετε τη βανίλια, τη ζάχαρη και αφήνετε να κρυώσει. Τη ρίχνετε επάνω στα μήλα όταν πρόκειται να τα σερβίρετε.

Καθαρίζετε τα μήλα και τα κόβετε σε τετάρτα. Βράζετε τη ζάχαρη με το νερό και αφήνετε στο σιρόπι τα μήλα. Τα αφήνετε να σιγοβράσουν έως ότου μαλακώσουν. Τα βγάζετε από το σιρόπι και τα βάζετε σε πιατέλα. Βάζετε το σιρόπι επί 10 λεπτά και το ρίχνετε επάνω στα μήλα. Τα αφήνετε να κρυώσουν. Βάζετε τον πελτέ σε σιγανή φωτιά έως ότου απορροφηθεί και τότε ρίχνετε επάνω στα μήλα. Έχετε την κρέμα γάλακτος στο ψυγείο να διατηρηθεί παγωμένη. Τη χτυπάτε και σε σύρμα έως ότου αφρατέψει. (Εάν δεν γίνει αφράτη είναι σημείον ότι δεν είναι αρκετά χτυπημένη. Τότε τη χτυπάτε επάνω σε πιατέλα. Προσθέτετε στη χτυπημένη κρέμα τη ζάχαρη άχνη λίγη - λίγη και τη βανίλια. Τη ρίχνετε σε κουτάλι επάνω στα μήλα.

ΓΛΥΚΙΣΜΑ ΑΠΟ ΜΗΛΑ ΜΕ ΚΡΕΜΑ: Ετοιμάζετε τα μήλα όπως περιγράφεται ανωτέρω. Βάζετε σε πιατέλα μία σειρά από σκόδα σιδοουαγιάρ ή παντεσπάν κομμένα σε λεπτές φέτες. Βάζετε επάνω στα μπανανόμηλα, τα περιχύνετε με το σιρόπι τους και τα αφήνετε να κρυώσουν. Τα γαρνίρετε με την κρέμα.

Καθαρίζετε τα μήλα και αφαιρείτε την καρδιά από το μέρος του κοτσανιού. Τα βάζετε σε ένα ταψάκι ή σε πιάτο φούρνου και γεμίζετε το άνοιγμα με μέλι. Τα πασπαλίζετε με τη ζάχαρη και με ξύσμα λεμονιού. Τα σκεπάζετε καλά και τα βάζετε να ψηθούν σε μέτριο φούνο (375ο Φαρενάιτ) επί 30 ως 40 λεπτά. Τα ξεσκεπάζετε και τα αφήνετε να ψηθούν επί 15 ως 15 ακόμη λεπτά.

Καθαρίζετε τα μήλα και τα κόβετε σε τετάρτα. Τα βάζετε σε κατσαρόλα και προσθέτετε τη ζάχαρη. Τα σκεπάζετε και τα αφήνετε να σιγοβράσουν, ενώ τα ανακατεύετε με ένα πηρούνι. Ετοιμάζετε παξιμαδάκια ή τις φρυγανιές με φρέσκο βούτυρο και τα βάζετε μέσα σε ένα ταψί. Τα αφήνετε μερικά λεπτά στο φούνο να ροδίσουν. Τα περιχύνετε με λίγο σιρόπι και τα βάζετε επάνω στα μήλα. Τα πασπαλίζετε με καρότο, μπορείτε να τα γαρνίρετε με κρέμα σαντιγύ αμύγδαλα και με λίγη κανέλα.

Πλένετε καλά τα μήλα και τα κόβετε σε τετάρτα ή σε δόβρα, χωρίς να αφαιρείτε τον φλοιό και τους σπόρους. Τα σκεπάζετε με νερό με νερό και τα αφήνετε να σιγοβράσουν επί ½ ώρα. Βάζετε μέσα σε λεκάνη ένα τρυπήτο και το στρώνετε με τριδιπλό τουλπάνι. Αδειάζετε τα μήλα και αφήνετε να στραγγίσουν, χωρίς να τα πιέσετε. Μετράτε το χυμό. Σε κατσαρόλα τζάνι τσαγιού χυμό προσθέτετε 3)4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη. Βράζετε το σιρόπι έως ότου δέση. Το αδειάζετε ζεστό σε κατσαρόλα παγωμένη βάζα άσπρου να κρυώσει.

Φθινόπωρο καιρός των μήλων

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΛΗΡΕΣ ΓΕΥΜΑ ΜΕ ΔΥΟ ΑΠΛΑ ΦΑΓΗΤΑ

ΜΕΝΟΥ

- Ρύζι πιλάφι με άρακα
- Μοσχάρι ψητό κατσαρόλας
- Σαλάτα
- Φρούτο

ΡΥΖΙ ΠΙΛΑΦΙ ΜΕ ΑΡΑΚΑ

- 1½ φλυτζάνι τσαγιού ρύζι.
- 1 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο.
- 4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κότας ή νερό ζεστό.
- 1 Αλάτι και πιπέρι.

- 1 μικρό κουτί άρακα.
- 125 γραμμάρια ζαμπόν.

Πλένετε σε πολλά νερά το ρύζι και το στεγνώνετε σε μία πετσέτα. Ζεσταίνετε το βούτυρο, ρίχνετε το ρύζι και το σωτάρετε μερικά λεπτά ή έως ότου αρχίσει να ξανθαίνει. Ρίχνετε το ζωμό ή το νερό, λίγο αλάτι και σκεπάζετε την κατσαρόλα. Αφήνετε να σιγοβράση έως ότου απορροφήσει το ζωμό. Κατά το τέλος ρίχνετε τον άρακα στραγγισμένο και όταν το αποστρέψετε από τη φωτιά ρίχνετε το ζαμπόν αφού το κόψετε σε λεπτά μακρόστενα κομματάκια. Το σερβίρετε σε πιατέλα ή το βάζετε σε φόρμα και κατόπιν το βγάζετε σε πιατέλα.

ΜΟΣΧΑΡΙ ΨΗΤΟ

ΚΑΤΣΑΡΟΛΑΣ

- 1 ούρα μοσχαριού 2 περίπου κιλά.
- 3 ως 4 σκελίδες σκόρδο.
- Μαϊντανός.
- Αλάτι και πιπέρι.
- ½ φλυτζάνι τσαγιού λάδι.
- ½ φλυτζ. τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη.
- 1 ως 2 κρεμμυδάκια διόκληρα.
- 1 ποτηράκι κρασί ξηρό.

Παίρνουμε μία ούρα μοσχαριού και αφαιρείται από την άκρη το κόκκαλο. Την τρυπάμε στο κέντρο από τη μία άκρη ως στην άλλη με ένα λεπτό και μακρύ μαχαίρι. Γεμίζετε το άνοιγμα με μαϊντανό, σκόρδο και με λίγο αλάτι και πιπέρι.

Ζεσταίνετε σε κατσαρόλα το λάδι και το βούτυρο και βάζετε μέσα το κρέας. Το αφήνετε να σιγοψηθεί από όλες τις πλευρές έως ότου κοκκινισθεί ελαφρά. Τότε ρίχνετε τα κρεμμυδάκια και 2 ως 3 κουταλιές κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το κρέας να σιγοψηθεί σε πολύ σιγανή φωτιά ή στο φούνο. Ρίχνετε κατά διαστήματα μερικές κουταλιές κρασί και νερό. Για να ψηθεί θα απαιτηθούν 1½ ως 2 ώρες. Όταν κρυώσει το κρέας σε λεπτές φέτες. Ζεσταίνετε τη σαλάτα του και το βάζετε μέσα για να ξαναζεσταθεί. Το σερβίρετε με πατάτες τηγανητές.

‘Η σελίδα τών παιδιών

Η ΟΛΟΜΟΝΑΧΗ ΒΟΥΝΟΚΟΡΦΗ

Σε μία μεριά του Κέρντεν της Αυστρίας, στέκεται μία ολόμωναχη βουνοκορφή. Άλλοτε υπήρχε εκεί ένας πανέμορφος πύργος. Μά η πυργοδέσποινα ήταν κακιά. Καί καταστράφηκε ο πύργος με το χρόνο. Λοιπόν, μία μέρα δυο κοριτσάκια κι' ένα αγοράκι τράβηξαν από κάτω από το χωριό προς τη βουνοκορφή, γιά να μαζέψουν βατόμουρα. Μαζεύανε και περπατούσαν και γελοούσαν και φλυαρούσαν και χωρίς να το καταλάβουν φθάσαν στην κορυφή. Καί τότε είδαν πως βρίσκονταν μπροστά στον ωραιότερο πύργο που μπορούσε να γίνει. Μόνο που φαινόταν άκατοίκητος. Κανένας σκοπός επάνω στις πολέμιστες και κανένας στρατιώτης πουθενά. Καί ξαφνικά ή σιδερένια ξώθουρα άνοιξε μόνη της και στο κατάφωλι παρουσιάστηκε μία ωραία κυρία.

Καλωσώριστε, είπε στα παιδιά, έλατε μέσα, μη φοβάστε.

Δεν φοβόντουσαν τα παιδιά, παρόλο που ή κυρία δεν χαμογελούσε και δεν μιλούσε δυνατά και περπατούσε χωρίς ν' ακούγεται ο έλαχιστος θόρυβος. Πέρασαν τον κήπο, φθάσαν στην κατοικία. Ένα μικρούτσικο μαύρο σκυλάκι στεκότανε μπροστά στην πόρτα, έμοιαζε με πέτρινο, αλλά τα μάτια του που στραφτοκούσαν, έδειχναν πως ήταν ζωντανό.

Τό νού σας, μην άγγίζετε το σκύλο, ψιθύρισε ή κυρία.

Τα παιδιά πέρασαν προσεκτικά, δεν τον άγγιξαν. Η κυρία πήγαινε μπροστά, τα παιδιά ακολουθούσαν, τους άνοιγε μία - μία όλες τις κάμαρες και στο τέλος τους πήγε σ' ένα δωμάτιο που υπήρχαν ξηρά φασόλια χάμα.

Παίξτε, τους είπε.

Καί τα παιδιά έπιασαν να παίζουν και να γελοούν. Μά ξαφνικά θυμήθηκαν τη Μητέρα τους και θέλησαν να γυρίσουν στο σπιτικό τους.

Νά γυρίσετε, τους είπε ή κυρία. Μά θα πάρετε και τα φασόλια μαζί σας. Προσέξτε, να μη σας πέση ούτε ένα. Προσέξτε και το σκύλο φεύγοντας, μην τον άγγίξετε.

Ναί, υποσχέθηκαν τα παιδιά, γέμισαν τα κοριτσάκια τις ποδιές τους φασόλια και τ' αγοράκι γέμισε το καπέλο του. Φεύγανε και ή κυρία έχοτάνε αμίλητη μαζί τους και τους άνοιγαν τις πόρτες. Ομως ο πύργος χανότανε σιγά - σιγά. Χανότανε τα δωμάτια από όπου είχανε πιά περάσει, στη θέση τους ξαναφύτρωναν θάμνοι και δέντρα. Τα παιδιά δεν φοβήθηκαν. Έξακολουθούσαν να βαδίζουν, ώσπου φθάσαν στην ξώθουρα, όπου βρίσκονταν ο σκύλος. Τα κοριτσάκια πέρασανε πλαγιστά, δεν τον άγγιξαν διόλου το σκύλο, ούτε τόσο δα και δεν ξέφυγε κανένα φασόλι από την ποδιά τους. Τό αγοράκι όμως τις κορόιδεψε μέσα του, τις αδερφές του. Άκούς εκεί, να φοβούνται έτσι ένα τόσο δα σκυλάκι! Κι' όταν ήταν να περάσει κι' αυτός, έσκυψε και χαχάνισε μπροστά στο μουτράκι του σκυλιού και του έδωσε και μία κλωτσιά.

Ένας φοβερός κεραυνός ακούστηκε. Τό σκυλί που θα τό έλεγες πέτρινο χύμησε απάνω στο αγόρι, έπιασε να γαυγίζει δυνατά, σαν δράκος. Τρόμαξαν τα παιδιά, χύθηκαν όλα τα φασόλια και τό σκυλί μεγάλωσε, μεγάλωσε, έγινε τεράστιο, ξαναμούγγριζε, πήδησε έξω από τό κιγκλιόμα, χάθηκε. Τότε παρουσιάστηκε ή κυρία μπροστά στα παιδιά. Ήταν πολύ άχρη και δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια της.

Τί μου έκανες, παιδάκι μου, άχ, τί μου έκανες, είπε παραπονεμένη. Εγώ είμαι ή παλιά πυργοδέσποινα. Χρόνια, αιώνες περίμενα γιά να με συγχωρήση ή Μαίρα μου και να λυθούν τα μάγια από πάνω μου. Καί τότε θα ξαναπαρουσιαζότανε ο πύργος, θα ξαναπαρουσιαζόμουνα κι' εγώ που χάθηκα τόσο νέα. Θα έπρεπε να φυτρώση καρυδιά από ένα καρυδι που θα έπεφτε από τό στόμα ενός πουλιού, από την καρυδιά αυτή να τύχη να φτιάξη κάποιος μία κούνια, όπου θα κουνούσανε τό παιδί που όταν θα μεγάλωνε, θα έρχόταν εδώ τυχαία και να γίνουν όλα όσα είδατε. Κι' όλα αυτά έπιασαν να γίνονται, μά εσύ...

Έκλαιγε, έκλαιγε ή κυρία ώσπου χάθηκε. Χάθηκε μαζί της και τό τελευταίο πετραδάκι από τον πύργο.

Τα παιδιά τρέξαν, όσο γρηγορότερα μπορούσαν φθάσανε στο σπίτι τους, τα είπαν όλα στη Μητέρα τους.

Η βουνοκορφή υπάρχει ως τα τώρα. Στέκεται ολόμωναχη χωρίς πύργο στην κορυφή της. Καί σε μίαν άκρη της, στέκεται μιά καρυδιά, χτυπημένη από κεραυνό.

(Αυστριακός θρύλος, της περιοχής Κέρντεν)

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΟ ΒΡΗ ;

Έμπρός! Έμπρός, παιδιά! Έμπρός! Σηκώστε τα κεφάλια σας ψηλά και κυττάξτε τους πύργους. Σταθίτε και παρατηρήστε τους καλά-καλά. Βλέπετε; Ό ένας είναι όμορφότερος από τον άλλο. Μπορείτε τώρα και να μου πείτε σε ποιά χώρα θα πρέπει να βρίσκεται ο καθένας απ' αυτούς; Γιατί πρέπει να ξέρετε ότι όλοι αυτοί υπάρχουν. Είναι μάλιστα και περίφημοι. Λοιπόν, ποιος θα τό βρη; Σταθίτε. Θα σας τό πω εγώ., τό που βρίσκεται ο καθένας πύργος θα τό λύσω τό πρόβλημα. Κι' εσείς, τό παίζετε τό παιχνιδάκι στους φίλους σας. Άριθ. 1: Γαρουσία. Είναι ο περίφημος φάρος Ρότερσταντ. Άριθ. 2: Μιά παγόδα της Κίνας. Άριθ. 3: Ό ναυοξύστης Στέιτ Μονούλνκν της Νέας Υόρκης. Άριθ. 4: Ό πύργος του Άγιου Στεφάνου τς Βιέννης της Αυστρίας. Άριθ. 5: Ό πύργος Καμπανίλια της Βενετίας. Άριθ. 6: Ό πύργος τς Αίφελ του Παρισιού. Άριθ. 7: Ό πύργος Μπίγκ Μπέν του Λονδίνου.

Ο ΚΟΚΟΒΙΟΔ

ΝΑ ΠΑΙΞΟΥΜΕ

Άγαπητοί φίλοι! Είμαι εύτυχής που σας ξαναβλέπω γύρω μου, εγώ, ο ξακουσμένος Μπουμ-Μπουμ! Θα σας κάνω και πάλι, μιά πανέξυπνη και παιμνήρη μαγεία και είμαι σίγουρος ότι και πάλι δεν θα με ξυλοφορτώσετε, αλλά θα με αποθεώσετε και θα πετάξετε τα σκουφιά σας στον άέρα.

Λοιπόν, όρίστε σας δείχνω τα χέρια μου. Τα βλέπετε; Είναι χέρια αληθινού μάγου. Τα παίζω τό δάχτυλά μου. Τα βλέπετε; Κατακάθαρα χέρια. Τα είδατε; Και τώρα, κυττάξτε αυτό έδώ. Είναι ένα κερί. Πιστεύω να έχετε ξαναδεί κερί. Αυτά έδώ είναι σπιρίτα. Καί σπιρίτα έχετε ξαναδεί. Αυτό έδώ είναι ένα χαρτί, όπου έχω ζωγραφίσει ένα Χ.

Καί τώρα ανάβω τό σπιρίτο και με τό αναμμένο σπιρίτο, ανάβω και τό κερί. Καί από τό αναμμένο τό κερί ανάβω τό χαρτί, αυτό έδώ τό χαρτί, όπου επάνω του έχω ζωγραφίσει τό Χ.

Τό καιώ τό χαρτί. Καίεται. Τό βλέπετε που καίεται; Μάλιστα. Μάλιστα. Καίεται. Τό χαρτί κάκε. Δέν υπάρχει πιά χαρτί. Νά! Τό τσαλακώνω τό χαρτί και τό πετώ. Τό πέταξα.

Ό! Ό! Ό! Τό χαρτί που έκαιχα ήταν μυστηριώδες. Ναί μόν εγώ θέλησα να τό κάψω, όμως, τό Χ που ήταν ζωγραφισμένο πάνω του, σίγουρα δεν θέλησε να καί. Κι' έγινε αυτό που θέλησε τό Χ. Γιατί τό Χ αυτό κλεί-

νει μέσα του όλους τους δαιμόνους και τους διαβόλους και τους εξαποδούς και τό έχω στην κατοχή μου. Είναι δικό μου και θέλει να μένη πάντα μαζί μου, όπως θέλει να μένη πάντα μαζί σας τό σκυλάκι σας. Τό Χ, λοιπόν, ξαναήρθε κοντά μου. Είμαι σίγουρος. Κάπου έδώ θα βρίσκεται. Καί ψάχνω έδώ και ψάχνω εκεί και ψάχνω στον άέρα και ψάχνω στην τσέπη μου και ώ! ώ! ώ! τό ανακάλυψα! Τό Χ καλοκάθησε μέσα στην παλάμη μου!

Όρίστε! Κυττάχτε την παλάμη μου! Τό Χ, τό μυστηριώδες Χ ξαναήρθε κοντά μου, παρόλο που τό έβριζα στη φωτιά και τό έκαιχα. Τό μυστηριώδες Χ είναι δικό μου! Διότι εγώ είμαι ο ξακουσμένος μάγος,

Μπουμ - Πούμ! !

ΤΟ ΚΟΛΠΟ

Παιδιά! Πώ, πώ, ψέματα! Ψέματα! Ψέματα! Πριν άρχιση ή παράσταση, ο-ψευτομάγος ζωγράφισε μέσα στο χέρι του τό Χ με σαπούνι. Καλά - καλά τό έτριβε τό σαπούνι στην παλάμη του και ζωγάφισε τό Χ. Εγώ παρασφύλαγα από τό παράθυρο και όλα τα τεράτσια τα είδα. Καί στην παράσταση, όταν τσαλάκωνε τό χαρτί, εσείς δεν τον προσέξατε, μά εγώ τότε πρόσεξα. Έκανε έτσι ώστε να μουντζουρωθή τό Χ. Νά πάρε μουντζούρα τό σαπούνιό μου Χ. Καί μάς περνάει γιά κουτορνίδια!

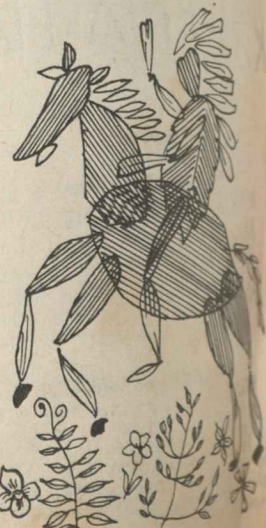
Η Γλιστρίδα

ΜΕ ΞΕΡΑ ΦΥΛΛΑ

Πιστεύω όλοι σας θα κείτε κοιμημένοι από φύλλα. Είναι κάτι που όλοι στοιχείζι τίποτα, όλο κι' όλο πετραδάς σας χρειάζεται. Νά παραστήτε τα φύλλα μέσα σε ένα ποτήρι διδλίο, δεν είναι δα και καί ποτήρι μεγάλος ο κόπος! Μά καλύτερο είναι να τα πατιώσετε άναμμένα δυό φύλλα στυπόχαρτο, όπου πάνω τό σκουπίσετε καλά - καλά τό χαρτί, να φύγη ή σκόνη τους. Μά τότε θα τό άφήσετε να ξεραθούν έλεύθερα στο στυπόχαρτο.

Έπειτα θα τό τοποθετήσετε στο τετραδίο σας, θα την πιάνετε με το ακρούλα με γομαρισμένο μέλι. Εγώ θα σας έλεγα να μην τα βάλετε τετράδιο. Καλύτερα να τα πεταχίτε σε χωριστά φύλλα χαρτί και τό κάθε φύλλο να τό πεταχίτε στην άκρη και να τό πεναιέτε σε ντισιέ. Έτσι μπορείτε να έχετε τελόκληρο τό φύλλο, όταν σας πιασθή.

Η Χρυσόπτε

Όταν έκλαιγες γιά μένα

• Συνέχεια από σελ. 61

σμπάνια. Φαντάσου, ότι φέτος τό καλοκαίρι στο Κάπρι...

Δέν μ' ενδιαφέρει καθόλου τό Κάπρι.

Ό, με συγχωρής. Τίποτα άσχημες άναμνήσεις;

Καμιά άναμνήσι, τίποτα. Μονάχα... μονάχα... έλα δώ, Πάτσι. Κάθισε πάλι όπως καθόσουν προτίτερα.

Αυτή τόν υπάκουσε πρόθυμα. "Εμειναν γιά άρκετό διάστημα σιωώηοι. Ό Μπέρτο έπιπε άργά, κυττάζοντας με μία άόριστη έκπληξι τό προσωπάκι που καθόταν στα πόδια του. Ύστερα ή Πάτσι είπε:

Χέες τό θράδυ έπρεπε να σε έβρω, τόσο άπαισιος ήσουν, όμως έδω πίστεψα ούτε μία λέξι απ' όσα μου διηγήθηκες. Ξέρεις, εκείνη την ιστορία με σένα και την Πάολα, τόλγες μόνο και μόνο γιά να με κάνης να ήλθω, να με κάνης να σε άγαπήσω, αλλά εγώ ήξερα ότι άσ-να ή γρήγορα θαρχόσουν κοντά μου.

Ηρόδα, όπως βλέπεις, άπάντησε άόριστα αυτός.

Η Πάτσι έδωλε από ένα πακέτο δυό τσιγάρα, τα άναψε και πρόσφερε ένα στον Μπέρτο. Τό χέρι του τελευταιου αυτού κινήθηκε έλαφρά χαί-δωντας τό μάγουλο της Πάτσι, τό μέτωπο, τό σασόνι της.

Αν ή μητέρα σου μάς εύρισε εδώ αυτή την ώρα, τη ρώτησε χαμογελώντας, τί λές, θα τα καταφέρνε να λιποθυμήση από τη συγκίνηση;

Η Πάτσι άνασήκωσε τους ώμους της.

Μην άνησυχής, Μπέρτο. Μου φαίνεται να την άκούω να λέει: "Η Πάτσι μου, είναι ένα μικρό κοριτσάκι που τις άρέσει ακόμα να παίζει με τις συμπαθήτριές της. Δέν έχεις τίποτα άσέλως είναι ή μαμά!

Έλθουσε τώρα, με τό κεφάλι ριγμένο προς τα πίσω και τα φωτεινά καλλιά της σκόρπισα στο χέλος του πιασίδι. Τα μπράτσα της τύλιγαν τους ώμους του Μπέρτο ενώ αυτός έχε τό βλέμμα προσηλωμένο στο σκοτεινό τετράγωνο που σχηματίζε τό παράθυρο άπάνω.

XIII

Η ΠΑΟΛΑ ΔΕΝ άντεχε πιά μονάχη μέσα εκεί. Άναλφάντας ψηλαφητά τό διακοπτή σηκώθηκε, ντύθηκε, ενώ τα δόντια της χτυπούσαν από τό κούρο, πήρε τό κουβάρι με τό μαλλί και τις βελόνες και τό δίπλωσε με προσοχή σ' ένα φύλλο έφημερίδας.

Από τη στιγμή που είχε άποφασίσει να κατέβη στην άποθήκη γιά να έξηγηθή με τόν Μπέρτο, ένοιωθε τον αυτό της τελείως ήρεμο. Καί δεν είχε την παραμικρή άμφιβολία ότι εκείνη ή ιστορία με τόν Άντρεά, τόν Μάνερ, την κινηματογραφική έκαικη, τό γέυμα σ' εκείνο τό κέντρο πολυτελείας με τό γκαρσόνι που τό καθαίριζε ακόμα και τα πορτοκάλια θα τον διασκεδάσε γιά καλά.

Κατέβηκε τη σκάλα στα νυχία αβάντου της, κρατώντας τον χειράγιο, ήρθε στην αλλη όπου ένα αδύναμο φως έτρεμε στο παράθυρο της γυναιας τού ίσογειού, ζύγωσε και κυττάε από τό τζάμι του φυλακίου με προφύλαξι. Δέν κατάφερε να δη τίποτα στο έσωτερικό και φώναξε δυνατά:

Μπέρτο, είμαι ή Πάολα, Μπέρτο!

Όσο ο Μπέρτο να κοιμόταν. Θα τον είχε πάρει ο ύπνος διαβάζοντας "Ύστερα απ' όσα είχαν συμβεί άναμνήσεις τους, ο ύπνος αυτός δεν ήταν σίγουρα ήσυχος. Όσο ναχε κοιμηθή με τό κεφάλι άκουμπισμένο στο τραπέζι και τό τώρα θα κρύωνε, μη άντεχε τό κουράγιο να σηκωθεί να

πάη στο κρεβάτι του.

Μπέρτο, εγώ είμαι ή Πάολα. Μ' άκούς;

Ποιός είναι; Τί θέλετε;

Ήταν ο Τζίνο, ο γιός της θυρωρού. Ή Πάολα τόν άναγνώρισε άμέσως, τό ίδιο κι' ο Τζίνο γιάτί έξασπασε σε γέλια φωνάζοντας «Κουράγιο, Κουράγιο!» και την έσπρωξε με τό χέρι μέσα.

Τό φυλάκιο ήταν μισοφωτισμένο. Πάνω στο τραπέζι ήταν τα διδλία του Μπέρτο και πάνω τους ένα κομμάτι κίτρινο χαρτί με μερικές φέτες σαλάμι. Δίπλα ήταν ένα ποτήρι γεμάτο ως τα χείλη κόκκινο κρασί.

Δέν περίμενα έπισκέψεις, άπόψε, είπε ο Τζίνο μ' ένα ήλιθιο, γεμάτο κακεντρέχεια χαμόγελο! Διάβαζα τούτο τό διδλίο γιά να μη με πάρη ο ύπνος.

Της έδειξε τό διδλίο: ήταν τό "Ένα πτώμα στη διδλιοθήκη" της "Αγάθας Κρίστι. Της έξηγησε πως είχε φθάσει στη μέση σχεδόν του μυθιστορήματος χωρίς να καταλάβη ποιός ήταν ο δολοφόνος, ενώ συνήθως τόν ανακάλυπτε από τις πρώτες σελίδες και σπάνια του συνέβαινε να κάνει λάθος. Μιλώντας γελούσε χωρίς να υπάρχει λόγος και έδειχνε τα χαλασμένα του δόντια. Ή Πάολα είχε δοκιμάσει από την πρώτη στιγμή μία ένστικτώδη απέχθεια γι' αυτόν.

Πού είναι ο Μπέρτο; τόν ρώτησε.

Ό Τζίνο άνασήκωσε τους ώμους του.

Πού έρω εγώ; είπε. Θάχη πείσι γιά καμμία δουλειά του. Την τελευταία φορά που τόν είδα ήταν εκεί, στην ταβέρνα, και μου φάνηκε τύφλα στο μεθύσι σαν άράκης.

Αντίονι μου είπε: "Πήγαινε εσύ να φυλάξης την άποθήκη άποψε". Κι' αύριο κάποιος θα τό σφυρίξει στον Ταρούλλο κι' ο Μπέρτο θα χάση τη θέση του; αυτά είναι όσα έρω.

Η Πάολα κυττάε γύρω της. Αυτό λοιπόν ήταν τό δωμάτιο που περνούσε τις νύχτες του ο Μπέρτο. Αυτό τό λαμπάκι στο ταβάνι, γεμάτο σκόνες και άόχμες φωτίζε τις σελίδες τών διδλίων του. Σ' αυτό τό τραπέζι άκούμπούσε τους άγκωνες, ενώ με την παλάμη έτριβε τα νυσταγμένα μάτια του. "Ανάμνησα σ' αυτούς τους ύγρους και σκασμένους τοίχους όπου κάποιος είχε σχεδιάσει με κιμωλία γυναικείες φιγούρες και άσμενες φράσεις, άγωνιζόταν να δημιουργήση τό μέλλον τους. Θυμήθηκε ξαφνικά τό άνετο, πολυτέλες γραφείο του Άντρεάνι, στο κέντρο της πόλεως, την κομψή επίπλωσι και διακόσμηση τού δωματίου τού μεγάρου, θυμήθηκε τα υπέροχα σαλόνια τού μεγάρου τού Μάνερ και τις γεμάτες σπάνια διδλία διδλιοθήκες του.

Με την προσοπτικότητα τού Μάε. Καί ξαφνικά έξέγερσε εναντίον του μία υπόκληση.

Αυτός ο κόσμος, όπου μόλις είχε προλαβεί να δη, τού λαμπρού και μισητού αυτού κόσμου, όπου οι άνθρωποι σαν τόν Μάε Μάνερ κυριανούσαν στη ζωή άλλων ανθρώπων που τους ανέλπιζαν ή τους κούλουσαν στη λάσπη, έν δνόματι ενός παραλόγου και άπαθροπού δικαίου.

Είναι άνώφελο να παλαίψης, της είχε πη ή Φάνυ έδώ και μερικές ήμέρες. "Αυτοί είναι πάντοτε οι πιο δυνατοί!"

Ανασήκωσε τα μάτια της κι' ένοιωσε κατάπληξη βλέποντας τό γεμάτο κακεντρέχεια πρόσωπο τού Τζίνο σκυμμένο επάνω της.

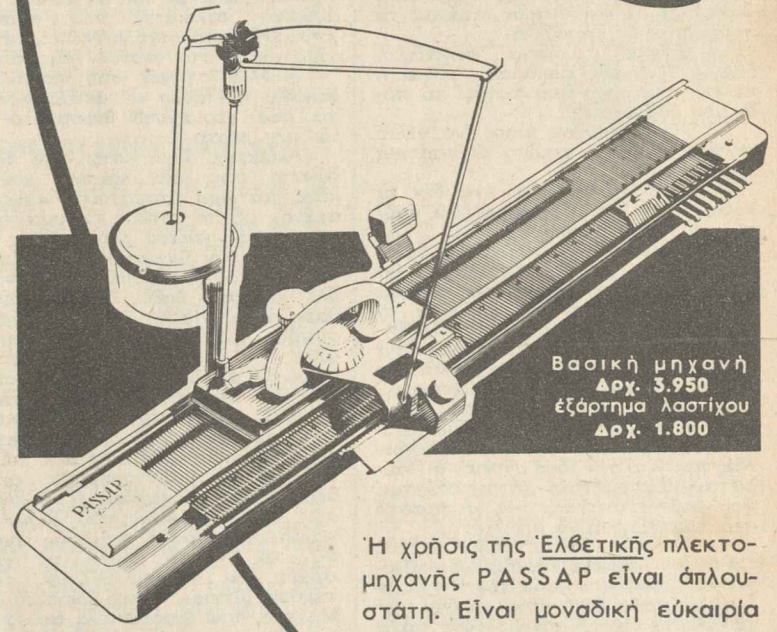
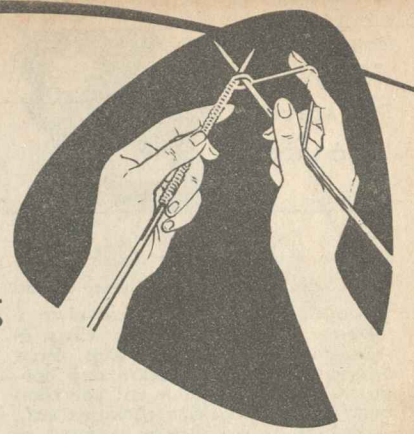
Λοιπόν, περνούσατε μαζί τη νύχτα έδώ, της είπε ο νέος άκούμπωντας με άναίδεια τα χέρια του στον ώμο της. "Αντί να φυλάξη την άποθήκη... ο φίλος μας ο Μπέρτο κουβαλούσε μέσα της κοπέλλες και...

Ενώ μιλούσε, πείξε πάντοτε πιο δυνατά τα χέρια στον ώμο της και έσπρωχνε προς τό έξω τρωτό κρεβάτι. Ή Πάολα τράβηξε πίσω, τό κεφάλι της και τόν κυττάε με φρίκη.

Νάτα μας! Μας κάνει τώρα και τό δύσκολη; ρώτησε ο Τζίνο σταματώντας άπότομα. Μας κάνουν όμως δεν έκανες τη δύσκολη. Καί τί σε

• Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Αλλοτε... οι βελόνες Σήμερα... οι πλεκτομηχανές PASSAP!

Βασική μηχανή Δρχ. 3.950
εξάρτημα λαστιχίου Δρχ. 1.800

ΓΝΩΣΤΗ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΠΟ ΤΟ 1939

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
PASSAP

ΑΘΗΝΑΙ: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 15 (Νέα Δ/σις)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΕΓΝΑΤΙΑΣ 130

ΜΟΡΙΑΝΟΒ
ΣΧΟΛΗ ΜΠΑΛΛΕΤΟΥ
ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΚΗΣ
"Εγγραφαί καθ' εκάστην
ΓΕΩΡΓ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 7 ΤΗΛ. 320.505

Με λίγα λεφτά και με μεγάλες ευκολίες, μαθαίνετε την καλύτερη ΤΕΧΝΗ. Έξασφαλίσετε καλό, σίγουρο μέλλον. Έγγραψτε στην άνεγνωρισμένη από τό ΚΡΑΤΟΣ

ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΩΝ
ΕΛΕΝΗΣ ΔΟΛΙΑΝΙΤΟΥ

ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ 10, ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 615.652 και 610.395

Έξάμηνος φοίτησις. Διακεκριμένοι καθηγηταί και άριστοι καλλιτέχναι κομμωταί.

Ευρωπαϊκή εκπαίδευσις. Τελεία εκμάθησις σε ζωντανά μοντέλα. Καί σπουδασταί ακόμα στη Σχολή, θα κερδίζετε χρήματα. Πληροφορία καθημερινώς εις την Γραμματεία της Σχολής

Όδός Ναυαρίνου 10

Όταν
έκλαιγες
για μένα

● Συνέχεια από προηγούμενη σελίδα
πειράζει άλλως τε; Μήπως είναι ο
άνδρας σου; Όχι, βέβαια. Είναι ξ-
νος όποιοσδήποτε, όπως όλοι, όπως
ο πρώτος που θα περάσει στο δρό-
μο. Κι' όμως εργάζονται και τον ευρί-
σκες, μέντας μαζί όλη τη νύχτα καί...
Φαντάσου τι θα γίνει αν κανένας το
σφυρίξει στον Ταρούλλο.

— Δεν είν' αλήθεια! φώναξε η
Πάολα. Δεν είν' αλήθεια! Είναι η
πρώτη μου φορά που πατάω το πό-
δι μου εδώ μέσα.

Ο Τζίνο γελάει τώρα, ένα γέλιο
πονηρό, χυδαίο, γεμάτο άδησιατικά
υπονοούμενα.

— Άς 'τα αυτά κι' εγώ δεν τα
τρώω, της είπε. Έρχοσουν εδώ μαζί
του και τώρα θάρθε με μένα... Άν
είσαι δολική, δεν πρόκειται να βάλω
λόγια εγώ... Κι' ο Ταρούλλο δεν θα
μαθή τίποτα και το στόμα μου θα
μείνει κλειστό σαν τάφος. Έλα, τί
περιμένεις;

Η Πάολα τραβήχτηκε λίγο ακόμα
προς τον τοίχο και κούταξε έντρομη
μία τον Τζίνο, μία το κρεβάτι.

— Έλα, μη γουρλώνεις τα μάτια
σου, μη φοβάσαι, συνέχισε με μελι-
στάλαχη φωνή ο Τζίνο, ένθραυνοι-
τάς την. Καί την ίδια στιγμή η Πάο-
λα τον έσπρωξε με τέτοια δύναμη,
που εκείνος αναγκάστηκε να πιαστή
στο προπέδι για να μην πέσει.

— Ήλιθια, θα σε μάθω καλούς
τρόπους, φώναξε αυτός, ξεναθρί-
σκοντας την ίσοροπία του. Η Πάο-
λα είχε πάρει από χάμω το δέμα με
το πλεκτό της και προχωρούσε άργά
προς το μέρος που κρατώντας άπλω-
μένες κι' έτοιμες τις βελόνες της.

— Θα μού το πληρώσεις αυτό, εί-
πε ο Τζίνο και τραβήχτηκε πίσω
για να προφυλαχθεί.

Η Πάολα τον κούταζε περιφρονη-
τικά.

— Θα τα ξεναπούμε, είπε. Τώρα
άσε με να περάσω.

— Πού πάς τώρα;
— Όπου μ' άρεσει.

— Πάς... στον Μπέρτο;
— Και στον Μπέρτο, αν μ' ά-
ρέσει.

— Ξέρεις τουλάχιστον που είναι;
— Η Πάολα δίστασε για μία στι-
γμή.

— Γιατί; Ξέρεις μήπως εσύ;
— Μπορεί. Άν άφήςης στην ά-
κρη αυτές τις βελόνες, μπορεί να
σου το πιά.

Η Πάολα χαμήλωσε τις βελόνες,
άλλά έμεινε ακίνητη μπροστά του,
με τα μάτια προσηλωμένα επάνω
του.

— Άν ήμουν στη θέση σου, είπε
ο Τζίνο, θα πήγαινα να ρίξω μία μα-
τιά σε μερικές πανσιόν εδώ γύρω.
Στην πανσιόν της Σιγκλίντας λόγου
χάρη... Ω, είναι ένα περιβάλλον κα-
θώς πρέπει. Ο Μπέρτο έλεγε από
νωρίς στην τάξεά του ότι είχε μια φι-
λεναδούλα σ' αυτά τα μέρη. Τό έλε-
γε στον Άντόνιο, στ' όρκίζομαι, τ'
άκουσα με τα ίδια μου τ' αυτιά.

— Η Πάολα έκλεισε μ' ένα ξερό
χτύπημα την πόρτα και πέρασε τρέ-
χοντας σχεδόν την αύλη. Προχω-
ρούσε ευστά στον τοίχο προσέχον-
τας που πατάει για να μη γλιστρού-
ση στο κρυσταλλωμένο νιόνι. Μα-
κριά, στο βάθος του δρόμου, ά-

νάμεσα στη διπλή σειρά των σπι-
τιών, ο αύρανος ήταν μόνο μία μαύ-
ρη σκοτεινή λουρίδα, γεμάτη σύν-
νεφα. Διακρινόταν η φωτεινή επι-
γραφή της πανσιόν της Σιγκλίντας.

Από τον ίδιο αυτό δρόμο—σκε-
φτόταν η Πάολα — αυτή και ο
Μπέρτο είχαν περάσει (εδώ και πό-
σο καιρό άραγε;) κρατημένοι από
το χέρι, γελώντας και κουδεντιάζον-
τας με δυνατή φωνή για να κατα-
πνίξουν την παράξενη συγκίνηση,
που γι' αυτούς είχε τ' όνομα και τη
γοητεία ενός μαγικού τόπου: την
πανσιόν της Σιγκλίντας, το ξε-
νο ή επτά δωμάτιο του τρίτου πατώμα-
τος, τα ίδια όπου τώρα ο Μπέρτο
κι' η Φάννυ...

Κάποιος, που πέρασε κοντά της,
την έσπρωξε με τον άγκώνα : μία
άνδρική σιλουέτα, που στάθηκε
μπροστά, στη μεγάλη εξώπορτα και
γλίστρησε στο σκοτάδι της αούλης.

Μία στιγμή, σάς παρακαλώ,
φώναξε η Πάολα κι' άκούμπησε με
τα δυο χέρια στο θυρόφυλλο για
να μην πέσει.

Ανέβαινε άργά κάτω από το ά-
δύνατο φώς μιας λάμπας και σε
κάθε πάτωμα σταματούσε λαχανια-
σμένη, με το στήθος άκουμπισμένο
στο ψυχρό σίδερο της σκάλας και
κούταζε σαν υπνωτισμένη το στενό
πηγάδι του σκοταδιού που γινόταν
όλο και πιο βαθύ. Δεν είχε ξεκά-
θαρη ιδέα για το τί έπρόκειτο να
συμβεί, γιατί ήταν η πρώτη φορά,
άλλά το βίαιο μίσος που την έ-
σπρωχνε δεν καθάρθηκε ούτε καν να
άγγιξη την κρυστάλλινη προσωπι-
κότητα του Μπέρτο. Οί γυναίκες
του φυράματος της Φάννυ (πόδες
φορές μερικά πράγματα μάς τα μα-
θαίνουν τα μυθιστορήματα, οι ει-
δήσεις των εφημερίδων ή οι διηγή-
σεις των γερόντων, που έχουν με-
γαλύτερη πείρα!) παίρνουν αγόρια
σαν τον Μπέρτο, άφελή, με ήθικες
άρχες και τα ξεμαλίζουν. Τους
κάνουν μάγια, όπως έλεγε η θεία
Μπίτσε, που θυμόταν ένα παλιό πα-
ραμύθι για σειρήνες και θαλασσο-
πόρους από τον καιρό που πήγα-
νε στο σχολείο, τους κάνουν να πέ-
φτουν στα πόδια τους, τους σέρνουν
από τη μύτη, τους κυλάνε όλο και
πιο χαμηλά, «στη λάσπη», όπως λέ-
νε. Μάταια οι λογικοί άνθρωποι
τους συμβουλεύουν να φυλαχθούν ά-
πό αυτές, μάταια η κοινωνία τους
προστατεύει απομονώνοντας τις γυ-
ναίκες αυτές με ένα περίδημα έ-
νοχής και ο νόμος παίρνει τα σχε-
τικά μέτρα. Κι' οι νέοι σαν τον
Μπέρτο, που παρουσιάζονται σε μία
στιγμή άδυναμίας, μετανοούν με
βίαια άργότερα, αλλά πάντοτε πο-
λύ άργά.

Άν υπήρχε ένα πρόσωπο που έ-
πρεπε να περιφρονή, σκεφτόταν η
Πάολα, αυτό δεν ήταν ο Μπέρτο,
άλλά η Φάννυ. Πώς είχε μπορέσει
να τη θεωρήσει έστω και για μία
στιγμή φίλη της; Άφου μάλιστα η
σινιέρα Σιγκλίντα της είχε δείξει
και το μπράβο της Φάννυ; Και τώ-
ρα δρισκόταν μπροστά στη Σιγκ-
λίντα. Τό κουδούνι θα την είχε ευ-
πνήσει από τον ύπνο, γιατί προσ-
παθούσε να τυλιχθεί μέσα στη ρού-
πα της. Στα μάτια της φάνηκε η
κατάπληξη καθώς είδε την Πάολα,
κατάπληξη ευχάριστη.

— Έσείς εδώ! είπε. Τι ευχάρι-
στη έκπληξη! Άλλά χρειάζεται τό-
σο καιρός για να τ' άποφασίσσετε;
Θα ήθελα να ξέρω τί περιμένετε...
Γιατί άφήσατε να πάνε χαμένες τό-
σες ημέρες... όμως δεν πεiráζει...
Κάλλιο άργά... Τώρα περιμένω
εδώ, άσπασε να τ' κανονισώ εγώ...

Και λέγοντας αυτά έτρεξε γρή-
γορα ανοίγοντας μία πόρτα.

Η πόρτα του δωματίου της Φάν-
νυ ήταν η τέταρτη άριστερά, άπé-
ναντι άκριβώς στο δωμάτιο του λο-
γιστή. Η Πάολα γλίστρησε στα νύ-
χια των ποδιών κατά μήκος του τοί-
χου και πιάνοντας το πόμολο τó γύ-
ρισε άργά, για να δεσφαιωθεί μη τυ-
χόν η πόρτα ήταν κλειδωμένη από
μέσα.

Μέσα στο μισοσκοτάδιο, που
πλημύρισε το δωμάτιο μόλις κα-
τάφερε να διακρίνει το περιγράμμα-
τος ανθρώπινου σώματος, ακίνητο
στηριγμένο στο κεφάλι του κρεβα-
τιού. Περιέμενε ν' άκούση μία κραυ-
γή, σαστισμένες κινήσεις, δήματα
δισαιτικά, ό,τι τέλος πάντων άκο-
λουθεί τις πρώτες στιγμές της έκ-
πληξως. Μά η κουρασμένη και λί-
γο πονεμένη φωνή της Φάννυ ήταν
πολύ μακρινή άπ' όλα αυτά!

— Έσύ είσαι, Πάολα; είπε άρ-
γά και με γλυκά. Έλα κοντά, μη
φοβάσαι.

Κι' άναψε άπτότομα το φώς.

Ήταν ξεπλωμένη στο κρεβάτι,
με τη ράχη άκουμπισμένη στα μα-
ξιλάρια. Τα ώραια κοκκινωπά μαλ-
λάρια, που συνήθως ήταν ριχτά,
ήταν δεμένα τώρα πίσω από το κε-
φάλι σ' ένα κότσο. Ήταν άχρη, μ'
έκείνη την άχρότητα που έχει ένα
γυναικείο πρόσωπο που χρησιμο-
ποιεί διαρκώς μακιγιάζ, όταν μένη
άμακياجιστο. Τό βλέμμα της ήταν
τόσο κουρασμένο.

— Ζύνωσε κοντά, Πάολα. Μη φο-
βάσαι, έπανέλαβε.

Μη φοβάσαι: οι λέξεις αυτές άν-
τήχησαν παράξενα στ' αυτιά της
Πάολας που ένοιωσε να την κυριεύη
πάλι η όργη που την είχε σπρώξει
ώς εκεί, αντίθετα προς κάθε λογι-
κή, προς κάθε αξιοπρεπή δικαιολο-
γία.

— Δεν φοβάμαι, ούτε σένα, ούτε
κανέναν άλλο, άπάντησε σκληρά.
Άν σου πέρασε από το νου ότι θα
με δής να υποφέρω, ήσυχασε: ούτε
αυτό δεν άξίζει.

— Φτώχη Πάολα! ψιθύρισε η
Φάννυ και η σκιά ενός γαϊδουλου
φώτισε τα κουρασμένα χαρακτηρισ-
τικά της. Τί θέλεις τώρα από έ-
μένα;

— Η Πάολα ρίχτηκε μπροστά με
τις γροθιές σφιγμένες και τα μάτια
άστραφτερά από τό μίσος.

— Τόν Μπέρτο θέλω και τό ξε-
ρεις καλά. Δοκίμασε ν' άρνηθής ό-
τι ήταν εδώ άπάνη. Άρνήσου τό, τί
περιμένεις; Είναι κι' αυτό μέρος τού
δρωμερού έπαγγελματός σου!

— Ναι, ήταν εδώ. Με στενωχώ-
ρησε πολύ.

— Τί ήθελε; Πές μου την αλή-
θεια, άλλωώς...

— Αυτό τόν ρώτησα κι' εγώ,
Πάολα, άπάντησε ήσυχα η Φάννυ,
και ξέρεις τί μου άπάντησε εκεί-
νος;

— Τί;

— Μού είπε: «Έκείνο που κάθε
άλλος άνδρας θάρχόταν να ζητήσει
από σένα».

— Όραιά. Και θα καταλάβετε
φυσικά άμέσως ο ένας τόν άλλον.

— Γι' αυτόν δεν ξέρω, δεν τό
πολύ εύκολο να τόν καταλάβω. Έ-
χω δη κι' άλλα μάτια σαν τα δικά
του, κι' άλλα άπελτισμένα πρόσω-
πα. Κατά κάποιο τρόπο, Πάολα, εί-
ναι κι' αυτό μέρος τού δρωμερού έ-
παγγελματός μας. Μερικές φορές
τουλάχιστον.

— Λοιπόν;

— Λοιπόν, σκέφτηκα: αυτή η ά-
νόητη κοπελλάτσα, η Πάολα, τόν χα-
νει κι' ίσως δεν τό ξέρει καν. Μά
κι' αν τό ήξερε δεν θακανε τίποτε
για να τόν έμποδίσω. Τόν λατρεύει
κι' αυτό της φάνηκε. Και πιστεύει ό-

τι ή φανατική λατρεία της έ-
ναι τό δικαίωμα να έχη άπολύτως
κά δικό της έναν άνδρα. Έτσι έ-
δρα σαν τόν Μπέρτο.

— Μήπως έχεις σκοπό να
κάνεις κήρυγμα; Πές μου μάλιστα
έγινε ύστερα.

— Ύστερα ο Μπέρτο έκανε
— Έτσι;
— Έτσι.

— Μη μου κάνεις την έρω-
ση τού τού τού τού τού τού τού τού
σου τού τού τού τού τού τού τού τού
το κάνει τη μεγάλη κυρία. Και
ναί ο τύπος σου μήπως; Και
την άξία να σε πιστώσει.

— Δείχνω ότι έχω καμιά έ-
ση, Πάολα; ρώτησε με γλυκά ή-
νυ. Σού λέω έφυγε κι' από εμάς
άλλοθεν. Δεν έχω να τ' άπαντή-
σω.

— Και για ν' άκούσουμε
πήγε.

— Κι' αυτό τόν ρώτησα και
ρώ να σου άπαντήσω με τό ύψος
τά λόγια: «Πήγαινα σ' ένα πα-
ξισέδαστο σπίτι, σε μία πολυ-
ξιοπρεπή κοπέλα που ήταν πο-
λύ καλή μαζί μου». Ύστερα
πήγε: «Πές το της Πάολας, να
της». Ίσως φανταζόταν ότι
έδω.

— Η Πάολα άφέθηκε να πέσει
να σκαμνί που ήταν μπροστά στο
τουαλέτ. Κούταζε τώρα με άδύνα-
το μάτι τόν καθρέπτη και τόν
φαινόταν πώς έβλεπε μαρμέ-
ρα πράγματα που είχε σχεδόν ξεχά-
σει τó σαλονάκι του μεγάρου Μπέρ-
το, θυθυμένο σ' ένα γαλάζιο
τό πιάνο, τα κρυστάλλινα σκεύη
τό μπουφέ, τό πουλόβερ τού Μπέρ-
το, τό άχρό και παραμορφω-
μένο πρόσωπό του, τα μεγάλα χέρια
άκουμπισμένα στο τυρκουάζ φου-
τις Πάτσι...

— Πάολα! τί έπαθε;

— Η φωνή της Φάννυ της πέρα-
σε ένα έλαφρό ρίγος, σαν να ή-
πυετό. Ζύνωσε τό πρόσωπό
στα πάλγια του καθρέπτη
σαν καρφωμένες μερικές παλιές
τογραφίες: ένας λοχίας τού πε-
λοποιού, ένας πόντος με τόν
του Καβαρτσόσι από την έστια,
ένας ποδοσφαιριστής με τόν
της δμάδας του, ένας σκακί-
νας κουρέας με τήν άσπρη
του.

— Αυτό είναι ο καλύτερος
παιχτής ή Φάννυ μ' ένα άόριστο
γέλο.

— Η Πάολα γύρισε άπτότομα
— Δεν μ' ενδιαφέρει τίποτα
ούτε η ζωή σου, είπε. Είναι
θέαλη ή όχι εκείνα που μου
έχες για τόν Μπέρτο; Σού
για μία αξιοπρεπή κοπέλα.

— Άκριβώς.

— Δεν τό πιστώσει.

— Ίσως, είπε η Φάννυ, να
άκόμα εκεί. Σε συμβουλεύω
να μην πάς. Σ' ένα άόριστο
σπίτι, στο τουλάχιστον μπαρ
ξέρω, ή σκηνή που μου έκανε
να μπορεί να θεωρηθεί πολύ
γούστου.

— Η Πάολα σέφτηκε για να
γυμ κι' ύστερα διεύθυνε
πύρτα.

— Λειτουργεί τό πλήρως
χάλ; ρώτησε έχοντας χαμηλώ-
τό βλέμμα.

— Είσαι τυχερή, τό έπαινος
σήμερα τό πρωί. Πρόσπε έφαι-
νης καμιά άσχημη συνάντη-
ση. Η εκρίαι μας είναι άπύ-
νη να σε ένασθ. Όρκίζομαι
τι άργά ή γρήγορα θα έλθεις
προστασία τού λογιστή της.

● Συνέχεια από επόμενη

Μέ την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε
να κυκλοφορήτε έλεύθερα,
να πάτε στο ταξίδι σας,
στην έκδρομή σας, χωρίς
καμιά ενόχληση.

Τιμή κυτίου Δρ. 12.50
Ζητήσατέ την είς όλα τα
φαρμακεία και καταστήμα-
τα Καλλυντικών.
Ειδική συσκευασία τσάντας.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ
Ariette
ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

«ΑΡΙΕΤΙΕ»
Γενική αντιπροσωπεία
Αποθήκη Καλλυντικών
Χρ. Β. Κοντοπούλου & Σία
Όδός Ξαούδου 7. — Άθήναι

MENTIOYΜ
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Της Έταιρείας Ψυχικών
Έρευνών (Βραβείο Τηλεπα-
θείας μακράς άποστάσεως).
Δέχεται καθ' έκάστην 9—
1 π. μ. και 5—8 μ. μ. όδός
Μεταδίου 25 Α' όροφ. (στα-
σις Μουσείου), τηλ. 810-975

Πόσο στοιχίζει;

● ΤΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟ ΜΑΣΑΖ

Έάν θέλετε να βγάλετε τό πε-
ριττό λίπος από ένα ώρισμένο
σημείο τού σώματός σας (κοί-
λιά, περιφέρεια, γάμπες, μπρά-
τσα κλπ.) ή πίο καλή μέθοδος
που μπορείτε να μεταχειρισθήτε
για τό σκοπό αυτόν, είναι τό με-
χανικό μασάζ. Ήδη τα περισσό-
τερα ινστιτούτα καλλονής στην Ά-
θηνά διαθέτουν ειδικά μηχανήματα
μασαζ για κάθε περίπτωση, άλλα
αν δεν θέλετε να πάτε εκεί μπορεί-
τε να άποταθήτε στο Ίνστιτούτο
Φυσικής Άγωγής της Έθνικής
Τραπέζης (Αιόλου και Γ. Σταύ-
ρου) που έχει ένα από τα καλύ-
τερα συγκροτημένα μηχανήματων
για μασάζ, τόσο για αισθητι-
κούς όσο και για θεραπευτικούς
σκοπούς. Τό μασάζ γίνεται με
κρούσι ή μάλαξη από ειδικά διμ-
πρατέρ στοιχίζει δέ 20 δρχ. την
ώρα. Ένωρείται ότι σε μία ώρα
έχετε τό δικαίωμα να χρησιμο-
ποιήσετε όλο τόν κύκλο των μη-
χανημάτων ώστε να κάνετε ένα
καθολικό μασάζ. Τέλος, αν σας
κάνη κέφι, συμπληρώσετε την
προσπάθειά σας και με λίγη σου-
νιδική πού κάνετε στο άριστο
άργαζωμένο γυμναστήριο της
Τραπέζης. Ύστερα από μερικές
ημέρες θα δíte τέτοια βελτίωσι
που θα τρίβετε τα μάτια σας!

● ΕΝΑ ΠΕΤΣΙΝΟ ΜΠΟΥΦΑΝ

Ένα μπουφάν πέτινο για τό
αγοράκι σας που πηγαίνει σχο-
λείο είναι άπαραίτητο και πολύ
πιο πρακτικό από τα διάφορα ά-
διάφορα. Τού φοράτε από κάτω
και ένα μακρύ γονιόρο φανελένιο
πανταλόνι και τό εξασφαλίζετε ά-
πό τό κρύο. Στοιχίζει 80 — 200
δρχ. ανάλογα με την ποιότητα
και τό ντυματολόγιο. Είναι πολ-
ύ πρακτικό για ένα παιδί αυτής
της ηλικίας.

● ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΑΚΙ ΜΠΟΤΑΚΙΑ

Και για να μη μείνη παραπονε-
μένη ή κορούλα σας αγοράστε της
για τό χειμώνα ένα ζευγαράκι ά-
στρα μπουτάκια με γούνα από
μέσα. Στοιχίζουν 100 — 200 δρχ.
και συμπληρώνουν χαριτωμένα ένα
κρατούν περίφημη ζεστασία τις
παλιό σύνολο. Εκτός από αυτό,
κρύες ημέρες τού χειμώνα.

● ΜΙΑ ΛΟΣΙΟΝ ΓΙΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

Μία δοκιμασμένη λοσιόν για
τα χέρια είναι και αυτή που μπο-
ρείτε να φτιάξετε μόνη σας: 100
γραμμάρια γλυκερίνη, 200 γρ.
άνθρακο. 1 σκόνη δόρακα και με-
ρικές σταγονές βελόνης. Στο μί-
γμα αυτό πού θα σας τό έτοιμά-
ση τό φαρμακείο με 12 — 15 δρ.
προσθέτετε τόσο χυμό λεμονίου
όσο τού γούνα από τώρα κάτω από τόν
όγκο τού παλτού. Αυτός είναι ο
λόγος που οι Άθηναίες προτι-
μούν τελευταία τις έσάρπες από
τά κλασικά μαντί. Στοιχίζουν
πό 250 — 500 δρχ. ανάλογα με
την ποιότητα, τό πάχος τού μαλ-
λιού και τό μέγεθος της έσάρπας.
Θα μείνετε άπλυστα ίκανοποιημέ-
νες γιατί εκτός από την αισθητική
τους εμφάνισι είναι πρακτικές και
εύκολοφορές.

● ΟΙ ΝΑΥΛΟΝ ΘΗΚΕΣ

Για να έχετε πάντοτε συχυρι-
σμένα τα συστάρια με τα ρούχα
σας καλό είναι να τα τοποθετή-
σετε κατά είδη σε σασκουλάκια ναύ-
λον ή θήκες από πλαστική ύλη. Τα
σασκουλάκια μπορείτε να τα αγο-
ράσετε έτοιμα από ειδικά κατα-
στήματα πλαστικών ειδών στοιχί-
ζουν δέ 1—3 δρχ. ανάλογα με την
ποιότητα. Οι μαντηλοθήκες, καλ-
τόσο 30—50 δρχ. Έτσι θα βρί-
σκετε εύκολα τό ρούχο που θέλετε
χωρίς να άνακατεύετε κάθε φορά
που θέλετε ένα μαντήλι, τό ντυ-
λάτι σας, προσηλωμένο μάλιστα
απόλυτα και από τη σκόνη.

● ΕΝΑΣ ΓΟΥΝΙΝΟΣ ΓΙΑΚΑΣ

Όπως θα είδατε ήδη στα χειμε-
ρινά μοντέλα που σας παρουσιάσε
ή «Γυναικά», οι γαρνιτούρες από
γούνα, άληθινή ή τεχνητή είναι πο-
λύ της μόδας. Έτοιμασθήτε λοιπόν
για μία ακόμα θυσία. Ένας γού-
νινος γιακάς στοιχίζει από 200 μέ-
χρι 400 δρχ. και τό ίδιο πωτόπου
κοστίζει ένα μέτρο γούνας.

Νά
η ιδούδρα σας

Αυτή που δά σας κάνη να
φαίνεσθε ωραιότερη.

Η Mousse de Crème είναι
άσφαλώς ή πιο πολύτιμη ά-
νακάλυψις πού έχει γίνει στα
προϊόντα καλλονής. Όταν επι-
τύχουν να της δώσουν μορφή
πούδρας τό αποτέλεσμα είναι
καταπληκτικό.

Πουδράρεστε μία φορά τό πρωί
και μένετε δαυμάσια πουδρα-
ρισμένη όλη την ημέρα, όλο τό
βράδυ, ακόμα και αν έκτεδíte
στον άέρα ή ζεσταδíte πολύ.
Δέν δά έχετε πιά μύτη και
πρόσωπο που γυαλίζουν, γιατί ή
πούδρα γίνεται ένα σώμα με τό
δέρμα.

Άλλά προσοχή! Μόνον ή
πούδρα Tokalon περιέχει την
Mousse de Crème, αυτό τό
καταπληκτικό προϊόν. Κάνετε
μία δοκιμή, από άπόψε ακόμα
και δά δíte άμέσως τα άνδρικά
βλέμματα να πέφτουν επάνω
σας γεμάτα θαυμασμό και
υποσχέσεις.

Tokalon
ΠΟΥΔΡΑ

Bambino
ΕΡΜΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ

Σχολικά
Βιβλία **BIBLIOΧΑΡΤΕΜΠΟΡΙΚΗ** Σταδίου 49

Μιλουῦν τ' "Αστρα

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 1-10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

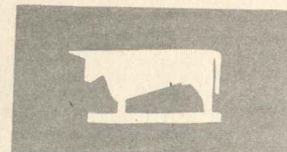

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου—20 'Απρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαρτίου): Δώστε μεγαλύτερη σημασία στις φιλίες σας. Από ώριμο φίλο σας πρόσωπο θα έχετε μία σημαντική ωφέλεια που τα αποτελέσματά της θα αφορούν και το μέλλον σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Απριλίου): Θα μπήτε σε μία καινούρια φάση της ζωής σας που θα είναι γεμάτη γεγονότα. Τα περισσότερα θα είναι ευχάριστα γιατί αυτό και δεν θα έχετε στενοχώριες πολύ μεγάλες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 'Απριλίου): Μη βλέπετε την κατάσταση επιπολαιά αλλά εξετάστε την από όλες τις πλευρές για να δρῆτε το τί σας συμφέρει και ανάλογα να κανονίσετε την πορεία σας για να επιτύχετε κάτι.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 'Απριλ.—20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 'Απριλίου): Θα πρέπει να δεχθῆτε τη συνεργασία που θα σας προτείνουν. Αλλά θα πρέπει να αναλάβετε και σεις πρωτοβουλία. Μην αφήνετε τους άλλους να αποφασίζουν για τον εαυτό σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Θα συναντήσετε ένα πρόσωπο που όμως θα ένη ξάστε το ενδιαφέρον που παρουσιάζει άλλοτε για σας. Αποφύγετε να του αποκαλύψετε τα σχέδιά σας και μη δώσετε καμιά σημασία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαΐου): Αποφύγετε τα φλεbot και ζήστε αυτό το διάστημα περιμένοντας ένα σημαντικό γεγονός που θα σας χαρίσει μεγάλη ευχαρίστηση γιατί θα αναφέρεται στο μέλλον το δικό σας.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου—22 'Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαΐου): Μην ανακαλύψετε τα ζητήματα και φέρονε εις φώς παλαιά και ξεχασμένα πράγματα. Στρέψτε δὴν σας την προσοχή και την ενεργητικότητα σε θέματα του παρόντος μόνο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιουνίου): Πρέπει να δείξετε δυναμική και επιβολή για να επιτύχετε αυτό που επιδιώκετε. Μην αφήσετε να παρρησιασθῆτε από γνώμες και υποδείξεις τρίτων. Μόνη σας θα χαραχτεί το δρόμο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Ιουνίου): Φανήτε λίγο ελαστική και υποχωρήστε σε αρισμένα σημεία για να επιτύχετε στο κυριότερο. Αφήστε και στο άλλο μέρος κάποια πρωτοβουλία για να κινήσει και κάποια έντυπωση.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 'Ιουνίου): Μην έχετε μεγάλες απαιτήσεις από τους άλλους γιατί έτσι επιδεινώνετε τα πρόσωπα αυτά να σας προσφέρουν αυτό που μπορούν να αποδώσουν. Αποφύγετε τη σωματική κόπωση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιουλίου): Μη διστάσετε να επαναστατήσετε αυτό που δεν βλέπετε σωστό έστω και αν με αυτή σας την ενέργεια παραβλέψετε δικό σας λάθος. Προσέξτε να κτίσετε πάνω σε γερά θεμέλια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 'Ιουλίου): Πρέπει να δείξετε αυτοσυγκέντρωση. Ασχολήστε με τον εαυτό σας περισσότερο. Μην αφήνετε τα πράγματα στην τύχη τους γιατί με τον τρόπο που διαίζετε δεν πάτε πολύ καλά.

ΛΕΩΝ
(23 'Ιουλίου—22 'Αύγ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 'Ιουλίου): Θα περάσετε μία δοκιμασία αλλά θα μείνετε πολύ ικανοποιημένη από το αποτέλεσμα. Γι' αυτό μη διστάσετε να διαλύσετε έστω και αν σας φαίνεται ότι υπερβαίνει τις δυνάμεις σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Αυγούστου): Αποφύγετε τις αναταράξεις. Έστω και αν δείχνει η κατάσταση ότι η διαφορετική άποψη των πραγμάτων θα είναι καλύτερη να έχετε ότι το κέρδος θα είναι ενάντιο για σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Αυγούστου): Δεν πρέπει να δίνετε βάρος και έλπίδες όταν έχετε εκ των προτέρων την κατάληξη. Αφισώθηκε αποκλειστικά εκεί που σας ενδιαφέρει και προχωρήστε με θάρρος για το καλό σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 'Αύγ.—22 Σεπτεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 'Αυγούστου): Τα πράγματα βαδίζουν σε πολύ ευχάριστο δρόμο. Δεν θ' αργήσει να έρθει ο καιρός που θα σας εκπλήξει από όλες τις ανησυχίες και θα σας φέρει πολύ κοντά στην ευτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Σεπτεμβρίου): Το δεκαπενθήμερο αυτό σας επιφυλάσσει μία μικρή αναταράξη στον αισθηματικό τομέα. Αλλά θα είναι περαστική. Στο διάστημα αυτό φροντίστε να είσαστε συγκρατημένη πολύ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Σεπτεμβρίου): Πρέπει να δρῆτε το ευαίσθητο σημείο πάνω στο οποίο θα βασισθῆτε για να επιτύχετε αυτό που επιδιώκετε. Μην τὰ νομίζετε όλα δύσκολα και αδύνατα. Υπάρχει μία μυστική πόρτα.

ΖΥΓΟΣ
(23 Σεπτ.—22 'Οκτωβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Σεπτεμβρίου): Μην αφήνετε τα πράγματα να πάνε από μόνα τους. Είστε προτιμότερο να ξεκαθαρίσετε την κατάσταση για να κανονίσετε και σεις ανάλογα την πορεία σας. Έχετε πρωτοβουλία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Οκτωβρίου): Υπάρχει το κλειδί του μυστηρίου αλλά δεν σας συνφέρει να το ανακαλύψετε. Αφήστε τα πράγματα όπως έχουν. Θα ξεκαθαρίσουν και θα κατακαθίσουν πολύ σύντομα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Οκτωβρίου): Μην πιστεύετε στα όνειρα. Απορρίψτε όλα τα πιο σίγουρα αλλά πια σίγουρα για να νικήσετε ευχαριστημένη με αυτά που θα επιτύχετε. Και σεις μην υποσχεσθε περισσότερα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 'Οκτ.—22 Νοεμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 'Οκτωβρίου): Θα πάρετε ένα ωραίο δώρο που θα σας δείξει την αγάπη του προσώπου που σας ενδιαφέρει. Το γεγονός αυτό θα γίνει αφορμή να εκδηλώθῃ το αισθηματικό σας πλεονέκτημα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Νοεμβρίου): Μην καταλαμνάζετε από αυτομνησσία γιατί έτσι δυσκολεύετε τα πράγματα. Ο καιρός θα περάσει γρήγορα και θα σας φέρει στο σημείο αυτό που σας περιμένει η ευτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Νοεμβρίου): Δεν πρέπει να επηρεασθῆτε από μία μικρή δυσκολία που θα σας παρουσιαστή και ιδίως αποφυγείτε κάτω από τις ψυχολογικές αυτές συνθήκες να πάρετε μία σοβαρή απόφαση.

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοεμβρ.—20 Δεκεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Νοεμβρίου): Μην υποτιμάτε τη δύναμη που σας προσφέρουν. Πρέπει να μάθετε να παραβλέψετε ότι αυτά που θα επιτύχετε με μία καλή συνεργασία είναι ανώτερα από όσα θα καταφέρατε μόνη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Δεκεμβρίου): Ποιν προχωρήστε πρέπει να πάρετε ωριμαμένα μέτρα και να καλλιεργήσετε κατάλληλα το έδαφος. Μόνο τότε θα επιτύχετε στο δύσκολο επιχείρημα. Υπάκουον πιονότητες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Δεκεμβρίου): Σκεφθῆτε και λίγο το μέλλον. Μην περιόριζετε τις ενέργειες σας και τις πράξεις σας με κοιητοιο μόνο το παρόν που θα περάσει τόσο γρήγορα ώστε να μην το καταλάβετε καλά.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρ.—20 'Ιαν.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Δεκεμβρίου): Μην κυττάτε και φροντίζετε αποκλειστικά τα μικροζήτηματα και παραμυθήστε τα ούτως ή άλλως που μόνο θα ρυθμίσουν την παρακάτω πορεία σας. Κάντε γερά θεμέλια.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιανουαρίου): Δεν πρέπει να αφήνετε να γίνεται κατάληξη της καλωσύνης σας. Σκεφθῆτε και λίγο ενωστικά. Δώστε στον εαυτό σας την θέση που του αξίζει και μη υποχωρήτε ούτε στίβωμη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 'Ιανουαρίου): Θα αντιμετωπίσετε μερικές μικρές δυσκολίες αλλά εύκολως τα πράγματα θα σταματήσουν εκεί. Ίσως δεν θα έχετε εντυπωσιακά γεγονότα αλλά πάντως δεν θα δυσκολευθῆτε.

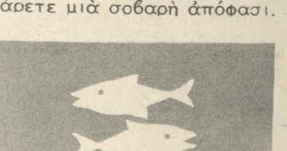

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 'Ιανουαρ.—19 Φεβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 'Ιανουαρίου): Τα πράγματα όλα θα διευκολυνθούν. Γι' αυτό δεν πρέπει να επιπολαιώσετε και να στενοχωρησθε. Πολύ σύντομα καλίστα θα πάρετε την ευχαρίστηση να δῆτε κοντά την ευτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Φεβρουαρίου): Θα βρεθῆτε μπροστά σε νέα τάξη πραγμάτων και θα πρέπει να κανονίσετε ανάλογα την πορεία σας. Φροντίστε να καταμερίσετε έτσι το χρόνο σας που να σας έπαρκει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 19 Φεβρουαρίου): Θα αναγνωρίσουν οι υπηρεσίες σας και η θέση σας θα βελτιωθῇ σημαντικά. Ακολουθήστε όμως την ίδια τακτική και διατηρήστε τις φιλίες σας με τα γνωστά σας πρόσωπα.

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρ.—20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 — 28 Φεβρουαρίου): Μη διστάσετε να καταβάλετε και καινούριες προσπάθειες για να επιτύχετε. Η οικονομική σας κατάσταση θα παρουσιάσει βελτίωση νωρίς όμως αυτό να σας ικανοποιήσει αρκετά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαρτίου): Θα βρεθῆτε σε καινούριο περιβάλλον και θα σκεφθῆτε με νέα πρόσωπα. Έχετε πολλές ικανότητες να επιβληθῆτε, φανεί μόνο να φέρετε στην πρώτη επιφάνεια τις αρετές σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαρτίου): Να σκεπτεσθε ότι άλλοι για σας. Με την προϋπόθεση αυτή δεν υπάρχει φόβος να πέσετε έξω ούτε στα παλαιότερα ζητήματα. ΣΙΒΥΛΛΑ

«ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΟ

Οριζοντίως:
1. ΑΚΑΡΠΟΣ — ΕΠΙΛΟΓΗ
2. ΑΧ — 3. ΑΛΑ — 4. ΘΟΡΩΝ — 5. ΟΥΤΕ
— ΠΙΝΟΗ, 6. ΕΛΗ — 7. ΜΑΡΤΙΑ
— ΓΥΩ — 8. ΑΙΣ — 9. ΕΙ — 10. ΕΝ ΠΙΝΑΕ 11. ΜΑ — ΧΑΣΜΑ.

Καθῆτως:
1. ΑΓΑΘΟΕΡΓΑ, 2. ΜΑΡΙΝΑ, 3. ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ, 4. ΑΣ — ΕΚ, 5. ΠΛΕΟΥΝ, 6. ΟΙΟΝ — ΑΓΑΣ, 7. ΟΥΤΕ, 8. ΝΤΟΝ — ΝΟΝ, 9. ΧΑΝΣ, 10. ΠΑΖ — ΑΜ, 11. ΧΑΡ — ΕΠΑΙΣ.

ΔΥΝΑΜΩΣΤΕ ΤΗ ΜΗΝΗ:
1. Μένος Πέτρος και Γκείσα, 3. Μπαρτσελόνα, 5. Μελίτα, 7. Αύγουστος Πικά.

ΕΛΛΕ
'Ινστιτούτον ομορφιάς
ΠΟΠΗΣ Α. ΑΝΔΡΩΝ

Αισθητική προσώπου, τριχών, στήθους, θανάτου, τις τελειότερες ομορφιές και μεθόδους της χρονης Αισθητικής.

ΕΛΛΕ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Τηλ. 617-360

ΣΧΟΛΗ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
Κ. ΠΑΡΑΛΕΙΣ

ΟΔΟΣ ΚΟΛΕΤΤΗΣ (ΠΑΛΑΤΕΙΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ)
ΤΗΛΕΦ. 616-884

Σε 15 ημέρες ομορφιάς
να οδηγῆτε αὐτομάτως.

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Γενία: 'Ακαδημίας καλ. Τρικούτη 18, Τηλ. 616-664
ΔΕΧΕΤΑΙ 5-11

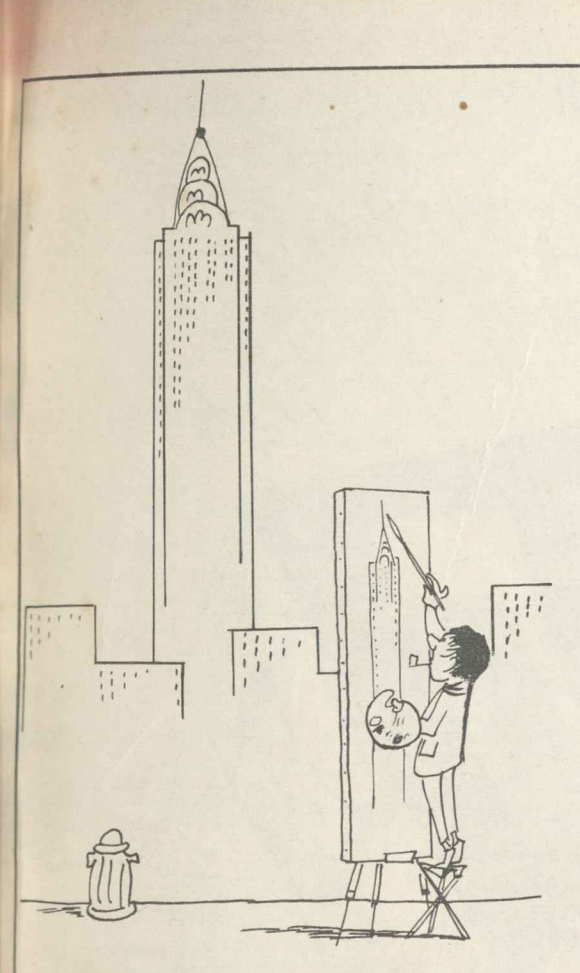
Διὰ νὰ ἐξασκήσετε τὴν ἐξοικονομικὴν συμβῇ εἰς τὸ μέλλον καὶ τὴν μοῖρα σας ἐπιφυλάσσει, σκεφθῆτε τὴν μὴ ἐν Σίβυλλᾳ.

ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ
ΑΝΝΑ ΛΕΒΕΤΗ

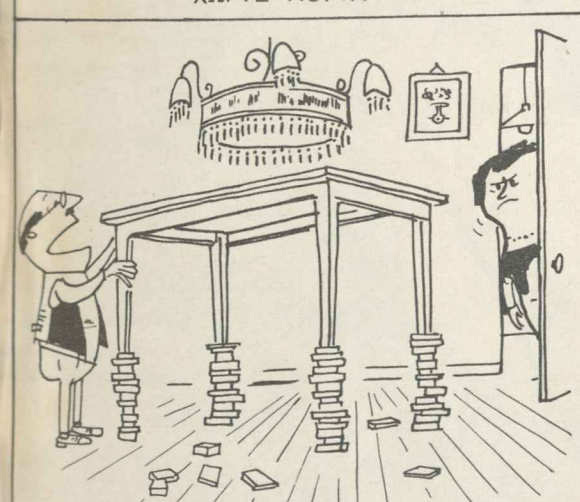
Αριστοτέλους 109Α, Πύργος Βικτωρίας (Κυριακού) Τηλ. 810.563.
Δέχεται καθ' ἑκάστην καὶ 4-7.
Δίδονται ἀπαντήσεις ἐν-πιοστόλας.

ΓΙΑ ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΔΕΙΛΟΝΕΣ
'Ο κομμωτής ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣ γνόπισε δι' Ἰταλίαν Γαλλίαν, ἑλπίαν πρὸς παρακολούθησιν κομμωτικῶν. Κάνει τοὺς κομμωτικὰς τὴν ἀξίονον πελάτην.

Κομμωτὴς Ἰ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
Εὐτύχιου 1, Τηλ. 77-77

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

— 'Επὶ τέλους κατάφερα νὰ τὸ ἰσορροπήσω!...

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

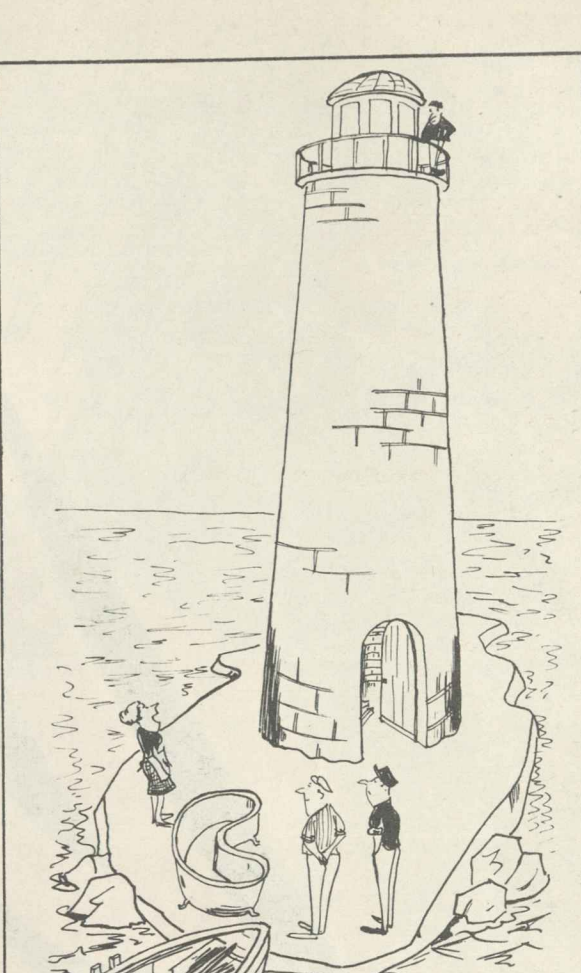
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Γιατρός στο Τέξας.

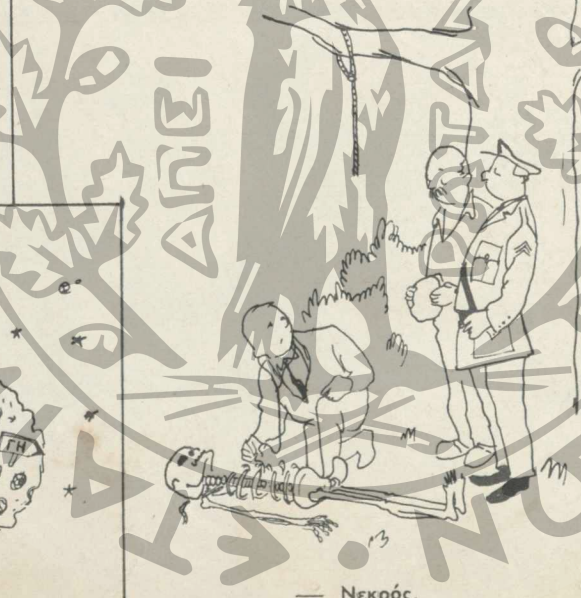
Πύραυλο - στόπ.

— Γιώργο, ἦρθε ἡ μπανιέρα μου!...

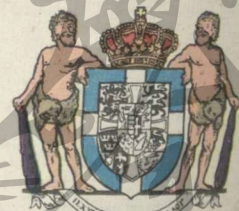

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

— Νεκρός.

ΑΛΕΚΤΩΡ,

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ